

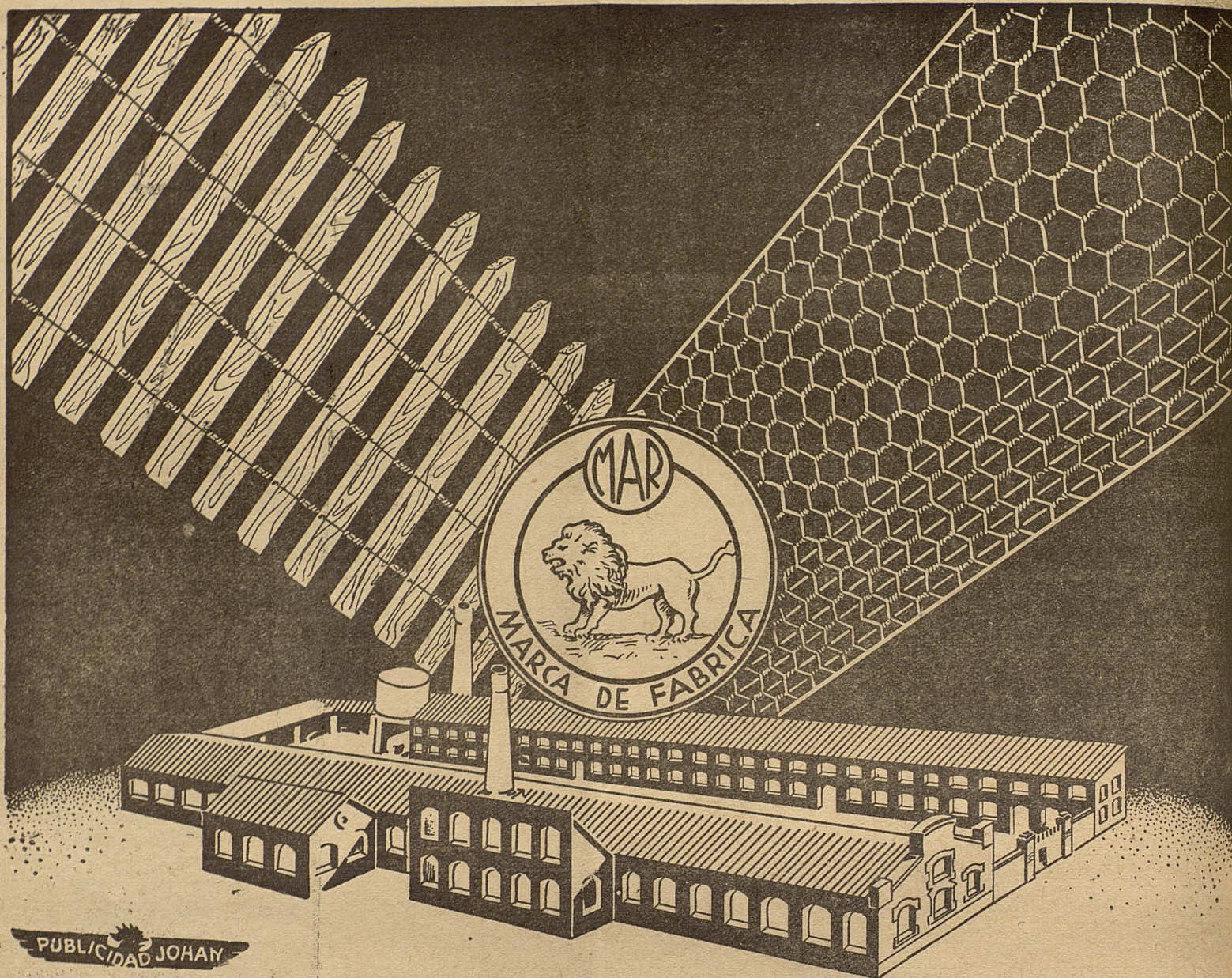
AGRICULTURA i RAMADERIA

SUMARI:

La tragèdia dels advocats dels agricultors, *Jaume de Riba*.— Nova faratgera per a les terres de secà, *R. de Mas Solanes*.— Els adobs de les faves i la destrucció del pugó, *Isidre Rogent*.— El guarà català i la seva exportació, *Miquel A. Vilarrasa*.— Enemics de la vinya, *Joan Vallès i Estruc*.— Màximes rurals d'un agricultor pràctic. — Una segadora especial per als blats bolcats, *Raül M. Mir*.— El cirrer. — Intoxicacions alimentoses del bestiar, *Ramon Vilaró i Gálceran*.— El que diu la premsa: Hem de defensar els boscos de Catalunya, *M. S.*— Recerques pràctiques: El concepte que tenia del vi el Papa Pius X. - Els peus o porta-empelts del presseguer. - Superfície olivarera. - Contra les rates. - Els adobs verds restauradors fertilitzants de les terres. - Conservació dels ous. - Remeis instintius. — Notes informatives: Els oliverers i vinyaters de la U. S. A. - El Concurs de Memòries de l'Institut Agrícola. - Assemblea de la secció de fruites i verdures de la U. S. A. - El Concurs de roses. - L'Assemblea general ordinària de la U. S. A. - La Cambra Agrícola Oficial de Barcelona. - L'embotellament dels vins per a resoldre la crisi vitícola. - Molt interessant per als vinyaters. - Espanya es va convertint en un mercat magnífic per als fructicultors estrangers. - Escola Avícola a Reus. - Les patates primerenques. — Calendari de Sombres. — El Mercat.

Lot de guàrans de raça catalana

REIXATS i TANQUES

Galvanitzats amb els més moderns procediments

Gran Premi i Medalla d'Or. - Exposició Internacional de Barcelona, 1929-1930

Ramaders:

Recomanem l' "A L A M B R E R A"
per a xarxes i tancats per al bestiar BOVÍ, CABALLÍ,
PORQUÍ i especialment per al LLANER, per estar
exempt de punxes.

Avicultors:

Useu per al vostre GALLINER, el
Modern reixat patentat de Forma
Mixta - Uniformitat en les seves malles. - Molt
resistent. - Econòmic

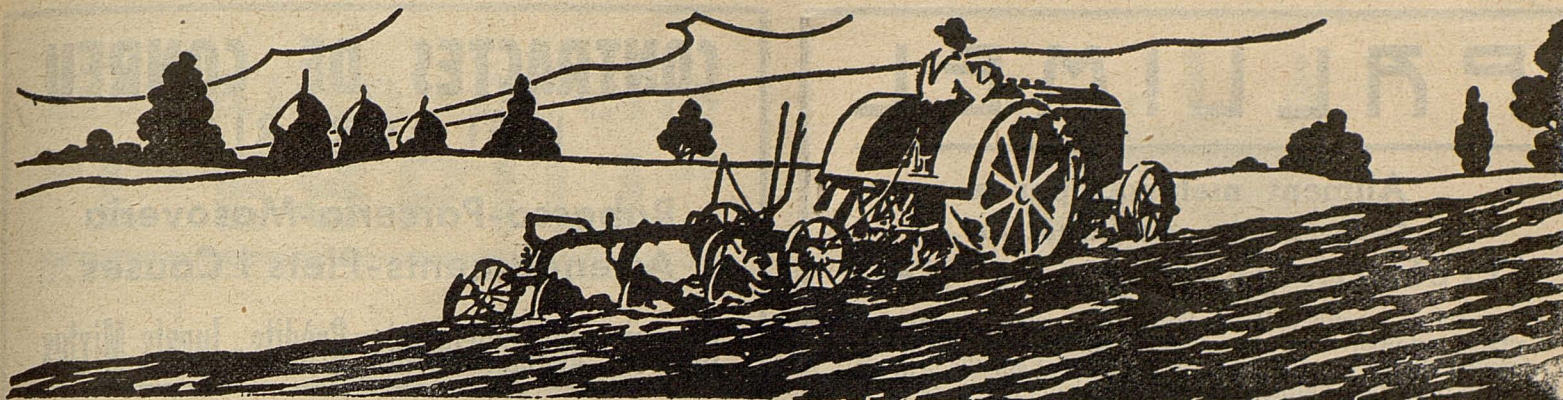
Per a comandes a les Ferreteries i Establiments Avícoles

SOL·LICITEU CATÀLEG IL·LUSTRAT A:

M. Abad & Ribera. TARRASA. Barcelona

Direcció postal: Apartat 55. — Direcció Telegràfica: «Peinalambres». — Direcció Telefònica: 2105 i 2250

Agraïrem als nostres llegidors que esmentin AGRICULTURA I RAMADERIA en dirigir-se als anunciants

IMPORTANTES OBRAS D'AGRICULTURA

CIÈNCIES APLICADES A L'AGRICULTURA

Compendio de Agricultura. SELTENSBERGER (C.). Un volum.	16,50 ptes.
Botànica agrícola. SCHRIBAU (E.) i NANOT (2. ^a ed.). Un volum.	14,50 ptes.
Química agrícola (<i>Química del Suelo</i>). ANDRÉ (G.) (2. ^a ed.). Dos volums.	29 ptes.
Química agrícola (<i>Química vegetal</i>). ANDRÉ (G.) (2. ^a ed.). Dos volums.	31 ptes.
Entomologia y Parasitologia agrícolas. GUÉNAUX (2. ^a ed.). Un volum.	En premsa.
Microbiologia agrícola. KAYSER (E.). Dos volums.	29 ptes.
Hidrologia agrícola. DIÉNERT (F.). Un volum.	15,50 ptes.
Meteorologia y Física agrícolas. KLEIN (P.) i SANSON (J.). Un volum.	15,50 ptes.
Análisis agrícolas. GUILLIN (R.). Un volum.	15,50 ptes.
Higiene de la granja. REGNARD (P.) i PORTIER (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Geologia agrícola. CORD (E.). Un volum.	15,50 ptes.
Previsión del tiempo en Agricultura. SANSON (J.). Un volum.	13,50 ptes.
Ornitologia. GUÉNAUX (G.). Un volum.	En premsa.
Diccionario de Agricultura, Zootecnia y Veterinaria, dirigit per A. MATONS i M. ROSSELL i VILÀ. Es publica per fascicles. Publicats els volums primer i segon, que comprenen els fascicles I a VI. Preu de cada volum.	67 ptes.
Es publica per fascicles. Preu del fascicle.	20 ptes.
Compendio de Química agrícola. GAIN (E.). Un volum.	21,50 ptes.
Anatomia Veterinaria. SISSON (S.). Un volum.	127 ptes.
El Suelo. VILLAR (E. H. DEL). Un volum.	11 ptes.
La Agricultura y el Clima. ALCARAZ MARTÍNEZ (E.) Un volum.	8 ptes.
Investigación de aguas subterráneas. DARDER PERICÁS (B.). Un volum.	26 ptes.
El Crédito agrícola cooperativo. DE RODA i JIMÉNEZ (R.). Un volum.	9 ptes.

PRODUCCIÓ I CONREU DE LES PLANTES

Agricultura general. DIFFLOTH (P.) (2. ^a edició). Quatre volums:	
I. Suelo y mejoramiento de las tierras.	15,50 ptes.
II. Labores y rotación de cultivos.	15,50 ptes.
III. Siembras y cuidado de los cultivos.	14,50 ptes.
IV. Cosechas y conservación de los productos agrícolas.	14,50 ptes.
Abonos. GAROLA (C. V.) (2. ^a edició). Dos volums.	29 ptes.
Cereales. GAROLA (C. V.) i LAVALLÉE (P.) (2. ^a edició). Dos volums.	29 ptes.
Prados y Plantas forrajeras. GAROLA (C. V.). Un volum.	17,50 ptes.
Arboricultura frutal. BUSSARD (L.) i DUVAL (J.) (2. ^a ed.). Un volum.	16,50 ptes.
Silvicultura. FRON (A.). Un volum.	16,50 ptes.
Viticultura. PACOTTET (P.) (2. ^a edició). Un volum.	17,50 ptes.
Cultivo hortícola. BUSSARD (L.). Un volum.	16,50 ptes.
Plantas de escarda. HITIER (H.). Un volum.	16,50 ptes.
La Mimbrera (<i>Cultivo y aplicaciones</i>). LEROUX (E.). Un volum.	14,50 ptes.
Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas. DELACROIX (J.) i MAUBLANC (A.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Enf. no parasitarias de las plantas cultivadas. DELACROIX. Un volum.	14,50 ptes.
Cultivos meridionales. RIVIÈRE (CH.) y LECQ (H.). Dos volums.	32 ptes.
Tratado de Patología y Terap. vegetales. FERRARIS (T.). Dos volums.	85 ptes.
Olivicultura. MANUEL PRIEGO (J.). Un volum.	11 ptes.
La Alfalfa. CRUZ LAPAZARÁN BERISTAIN (J.). Un volum.	7 ptes.
La uva de mesa de Almería. RUEDA FERRER (F.). Un volum.	13 ptes.
El cultivo del arroz. FONT DE MORA (R.). Un volum.	En premsa.
El Alforfón. RIERA (F. J.). Un volum.	14 ptes.
Los parás. de los insectos perjudiciales. R. GARCÍA MERCET. Un volum.	9 ptes.
El Chopo. RIU (JOSÉ M. ^a). Un volum.	6 ptes.
El trigo y su selección. SAGRE (D.). Un volum.	11 ptes.
El Ciruelo y su cultivo. SALA (RAMÓN). Un volum.	14 ptes.

PRODUCCIÓ I CURA DELS ANIMALS

Zootecnia general. DIFFLOTH (P.). Dos volums.	32 ptes.
Razas bovinas. DIFFLOTH (P.). Un volum.	17,50 ptes.
Razas caballares. DIFFLOTH (P.). Un volum.	16,50 ptes.
Ganado lanar. DIFFLOTH (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Avicultura. VOITELLIER (C.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Aliment. racional de los Anim. domésticos. GOUIN (2. ^a ed.). Un volum.	15,50 ptes.
Higiene y Enfermedades del ganado. CAGNY i GOUIN (2. ^a ed.). Un volum.	16,50 ptes.
Apicultura. HOMMELL (R.). Un volum.	16,50 ptes.
Cabras, cerdos, conejos. DIFFLOTH (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Sericicultura. VIEIL (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Producción y doma del caballo. BONNEFONT (J.). Un volum.	15,50 ptes.
La Pesca y los Peces de agua dulce. VILLATE DES PRUGNES (R.). Un vol.	16,50 ptes.
Piscicultura. GUÉNAUX (G.). Un volum.	15,50 ptes.
Manual de Veterinaria práctica. HUGUIER. Dos volums.	39 ptes.
Métodos modernos de Avicultura. DIFFLOTH (P.). Un volum.	23 ptes.
Enfermedades de las Abejas. A. CAILLAS. Un volum.	6 ptes.
Alimentación de los Animales. ROSSELL i VILÀ (M.). Un volum.	9 ptes.

ENGINYERIA RURAL

Material vitícola. BRUNET (R.). Un volum.	15,50 ptes.
Material vinícola. BRUNET (R.). Un volum.	16,50 ptes.
Construcciones rurales. DANGUY (J.). Un volum.	16,50 ptes.
Riegos. RISLER (E.) i WÉRY (G.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Drenaje y saneamiento de las tierras. RISLER i WÉRY (2. ^a ed.). Un vol.	15,50 ptes.
Prácticas de Ingeniería rural. PROVOST (A.) i ROLLEY (P.). Un volum.	15,50 ptes.
Electricidad agrícola. PETIT (A.). Un volum.	16,50 ptes.
Topografía agrícola. MURET (C.). Un volum.	15,50 ptes.
Máquinas de labranza. COUPAN (G.). Un volum.	16,50 ptes.
Máquinas de recolección. COUPAN (G.). Un volum.	En premsa.
El Catastro español. ALCARAZ MARTÍNEZ (E.). Un volum.	15 ptes.

TECNOLOGIA AGRÍCOLA

Vinificación. PACOTTET (P.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Aguardientes y vinagres. PACOTTET (P.). Un volum.	16,50 ptes.
Lechería. MARTÍN (C.) (2. ^a edició). Un volum.	15,50 ptes.
Las Conservas de frutas. ROLET (A.) (2. ^a edició). Un volum.	16,50 ptes.
Las Conservas de Legumbres (<i>Carnes, productos del corral y de la lechería</i>). ROLET (A.). Un volum.	16,50 ptes.
Industria y comercio de los Abonos. PLUVINAGE (C.). Un volum.	16,50 ptes.
La remolacha y la fabric. del azúcar de remolacha. SAILLARD. Un volum.	19,50 ptes.
El Manzano de sidra y la Sidrería. WARCOLLIER (G.). Un volum.	17,50 ptes.
Destilería agrícola e industrial. BOULLANGER (E.). Dos volums.	29 ptes.
Vinos de Champaña y espumosos. PACOTTET i GUITTONNEAU. Un volum.	15,50 ptes.
Las industrias de la Leche. LLOVET (J.). Un volum.	11 ptes.
Enfermedades de los vinos. BRUNET (R.). Un volum.	9 ptes.
Contabilidad agrícola. P. J. GIRONA.	17 ptes.
Las Resinas. M. TOMEU. Un volum.	En premsa.

ECONOMIA I LEGISLACIÓ RURAL

Economía rural. JOUZIER (E.). (2. ^a edició). Un volum.	En premsa.
Explotación de un dominio agrícola. VUIGNER (R.). Un volum.	17,50 ptes.
El libro de la campesina. BUSSARD (O.). Un volum.	15,50 ptes.
Agenda Agrícola. WÉRY (G.) (6. ^a edició). Un volum.	7 ptes.
Organización científica del trabajo agrícola. MALLART (J.). Un volum.	12 ptes.

Per a comandes, adreseeu-vos a EL CULTIVADOR MODERNO, Avinguda Eduard Maristany, 19 (Davant de l'Estació de França). Telèfon, 20941. — BARCELONA

PALLIMEL

Aliment melassat per a tota mena de bestiar (Treball, engreix, de llet)

La melassa, producte de les fàbriques de sucre, conté una quantitat important d'aquesta substància considerada per la ciència com un aliment predominant del múscul, carburant del motor animal i estalviador de matèries grasses. Fa ja molt temps que en altres països és emprada la melassa per a l'alimentació del bestiar de tota mena, amb resultats molt satisfactoris.

La millor forma d'administrar-la als animals és barrejada amb palla, la qual serveix de coixí per a omplir el tub digestiu i estimular les seves funcions, completa la ració ordinària i activa la secreció dels suc digestius.

La **Societat Anònima Morató** produeix a la seva «Sucrera i Refineria Sant Lluís» un aliment anomenat

PALLIMEL

que, com el seu nom indica, està format per palla de blat de primera qualitat, barrejada íntimament amb melassa. Aquest producte pot substituir completament la polpa seca de remolatxa amb gran avantatge i constituir un complement important en l'alimentació de tota mena de bestiar (de treball, per a engreix, de llet, etc.)

El preu és de 18'15 pessetes els 100 quilos en bales de 40 quilos i de 22'15 ptes. els 100 quilos esmicolat i en sacs de 25 quilos.

Adreceu-vos a **Societat Anònima Morató** Comerç, 11 «Sucrera i Refineria Sant Lluís», - Carretera de Ribes BARCELONA

CONTRACTES DE CONREU LLEI AGRÀRIA

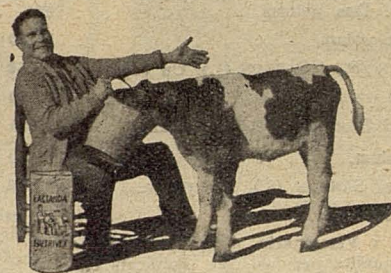
Rabassa-Parceria-Masoveria Arrendaments-Plets i Causes

Divorcis - Acomiadaments - Crèdits - Jurats Mixtes

C. VIDAL I SOLÀ : ADVOCAT PERIT MERCANTIL Hospital, 103, Entr. - Telèfon 10315. Hora: de 5 a 7 BARCELONA

Criar VEDELLS "Nutrivex" és un amb el lactant encís

Un litre d'aquesta llet sols costa 7 CÈNTIMS

Amb la mateixa despesa que requeria fins ara la cria de dos vedells, se'n poden criar 10 amb «NUTRIVEX».

La nostra propaganda es pot comprovar, puix enviem gratuïtament a qui li interressi Un Kg. de Nutrivex, que en tindrà per 30 litres de llet i podrà veure la gran digestibilitat d'aquest lactant.

Dirigir-se a
SUPER - ALIMENTS "NUTRIVEX"
P. Macià, 25 - Lleida

Demaneu preus de totes les farines per a l'Avicultura i Bestiar, així com també d'incubadores, criadores, pollets de raça, etc., que en tots els casos sempre seran els més econòmics.

QUINTA EDICIÓ

Forma un volum en octau de 368 pàgines, més de 40 gravats, 8 làmines en negre fora de text i vuit pàgines en les quals, sobre magnífic paper estucat es reproduïxen, a tot color, bellíssims exemplars de setze races de conills. Coberta a 2 tintes.

Per **Ramon J. Crespo**
Professor d'Avicultura i Cunicultura

En **CONEJOS Y CONEJARES**, trobareu tot el que necessita saber tot bon criador d'aquests productius rosegadors. Els títols de les matèries que desenrotlla extensament i documentadament, donen idea del que és el llibre:

I.—Origen del conill.—II. Breus nocions sobre Anatomia i Fisiologia cunicular.—III. Com començar la cria de conills.—IV. Allotjament.—V. Alimentació.—VI. Reproducció.—VII. Els llodrions.—VIII. Races principals de conills.—IX. Patrons vivents de cada raça.—X. Cobaies o conillots d'Indies.—XI. Comptabilitat del coniller.—XII. Regles per al criador.

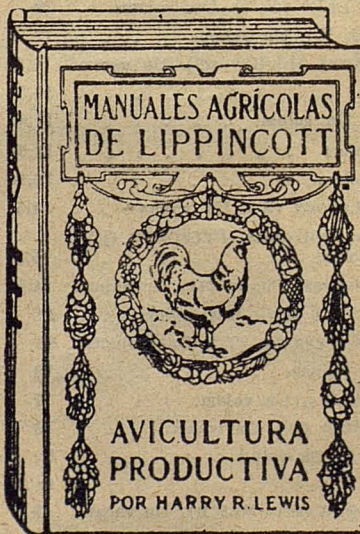
La quinta edició és molt més extensa que les anteriors. El text, clar, plaent i senzill, està complementat per la imatge artística, còpia fidel de la realitat.

PREU DE L'EXEMPLAR: 8 PESSETES
Per 8'50 pessetes es tramet per correu certificat.

EL CULTIVADOR MODERN.AVINGUDA Eduard Maristany, 19, (Davant de l'Estació de França) Telèfon 20941. — BARCELONA

Avicultura Productiva

PER HARRY R. LEWIS

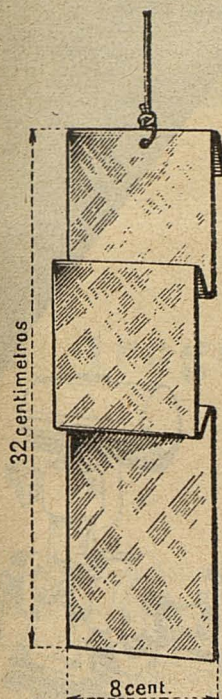
3.ª Edició
500 Pàgines
233 Fotogravats

Aquest llibre presenta, raon i exposa el mitjà infalible, clar i científic per a mantenir de 200 a 500 gallines, sense molt treball i obtenir d'elles excel·lents beneficis

Per 30 Pessetes
es tramet per correu certificat

EL CULTIVADOR MODERN - Av. E. Maristany, 19, (Davant l'Estació de França) - Tel. 20941. - BARCELONA

Espanta ocells "L'ESPILL"

Allunya els ocells dels conreus de cereals, hortalisses, fruiters, etc.

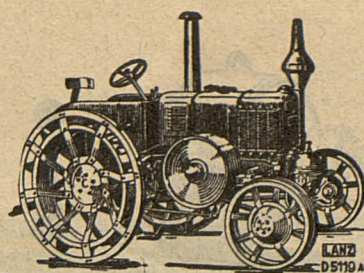
Són la salvaguarda contra llurs invassores, que tants danys causen.

Són de metall inoxidable, donen una lluminositat extraordinària i produeixen sorolls persistents.

Un estoc de 10 aparells, 6 Ptes.

Pagament a l'avançada

EL CULTIVADOR MODERN
Avinguda Eduard Maristany, 19. - Telèfon 20941. **BARCELONA**

Un tractor econòmic? **LANZ**
... EL

Especialment construït per a cremar OLIS PESATS. El més senzill. El menys propens a averies. El de més duració.

Es construeix en quatre tamanyes:

De 12/20 HP
" 15/30 " } de rodes
" 22/38 "
i de 40 HP Tipus Eruga de cadenes

Demaneu catàlegs i preus a la Casa

Pere Parés - Avinguda Eduard Maristany, 15 - **BARCELONA**

Sucursal a **SARAGOSSA**: Miraflores, 1, 3 i 5

LA CASA MÉS BEN ASSORTIDA EN TOTA MENA DE MAQUINES AGRICOLES

ACABA DE PUBLICAR-SE LA TERCERA EDICIÓ DE L'OBRA MÉS MODERNA EN AVICULTURA,

El Arte de Criar Gallinas

DEL

Professor SALVADOR CASTELLÓ

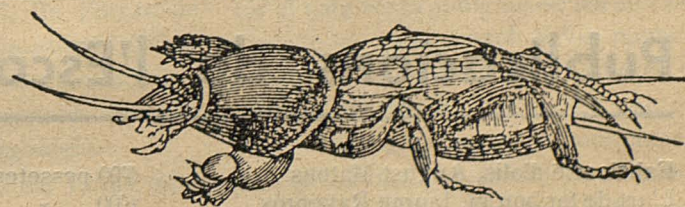
Director de l'Escola Oficial d'Avicultura, Vice-president de l'Associació Avícola Internacional de Professors i Investigadors.

Forma un volum *in folio*, de 180 pàgines, 60 làmines i 220 gravats.

Es ven al Preu de 8 ptes. i 8'50 per correu certificat

EL CULTIVADOR MODERN. - Avinguda Eduard Maristany, 19, (davant l'Estació de França).
Telèfon 20941. - **BARCELONA**

GUERRA ALS CADELLS

Defenseu les vostres collites. Mateu els cadells de les patates, cebes i tota mena de plantes dels vostres horts. Eviteu la terrible plaga que destrueix les vostres hortalisses.

EMPREU SEMPRE, L'INFALIBLE I ECONÒMIC

CADELLMAT

No perjudica les plantes, ni la terra
No s'ha d'emprar en planters

Us responem de l'èxit. Estem disposats a fer una prova gratis en el vostre hort. No us caldrà més que telefonar a la nostra fàbrica i us demostrarem pràcticament l'eficàcia del nostre **Cadellmat**

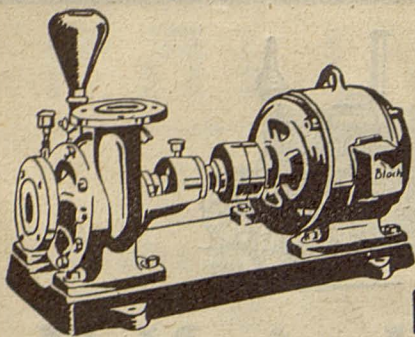
S'expedeix en llaunes de 12 i 20 quilos,
i en barrils o bidons de 100 o 200 quilos.

MANERA D'EMPRAR EL CADELLMAT

A mesura que raja l'aigua dintre el reguerot, es va tirant el **Cadellmat** a raig de porró. Procurar que tota l'aigua de la regada contingui igual quantitat de producte. No deixar de tirar-hi el **Cadellmat** mentre duri l'operació de regar.

Agricultors: Se us invita a fer una prova gratis. Demaneu-la al tel. 33328 - Barcelona

Fabricants: **VALLÉS GERMANS, S. A.** - Massini, 79
(S A N S) **BARCELONA**

¡Agricultors!

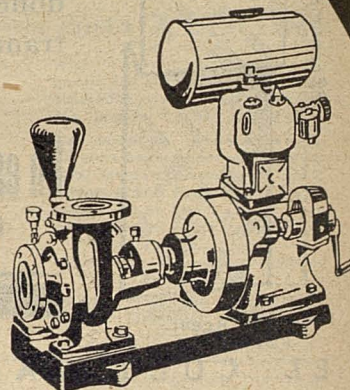
Enriqueu vostres hisendes

instalant electro o motobombas per

recs de l'incomparable i acreditada

marca

Bloch

JAUME CUIXART - Maragall, 17 al 23 - BADALONA

Publicacions de l'Escola Superior d'Agricultura

Fabricació d'olis, August Matons.	6'00 pessetes
L'art de fer bon vi, Jaume Raventós.	6'00 »
Indústries de la llet, Josep M. ^a Soler i Coll.	4'00 »
La reproducció i l'herència del bestiar, M. Rossell i Vilà.	4'00 »
Anàlisi d'adobs, Francesc Nubiola.	3'00 »
Les vaques i la producció de llet, M. Rossell i Vilà.	6'00 »
L'ametller, Joan Salom i Morera	4'00 »
Organització i guiatge de Sindicats Agrícoles, Josep M. ^a Rendé.	7'00 »
L'olivera, August Matons.	6'00 »
Fisiologia dels animals domèstics, Leandre Cervera	7'00 »
Fabricació de conserves vegetals, Ramon Sala.	5'00 »
Conreu forçat d'hortalisses i flors, Vicents Nubiola	5'00 »
Descripció de les més importants varietats d'avellaner a Catalunya, Trotter i Matons	3'00 »
La fruiticultura extensiva a Califòrnia, Ramon Sala.	3'00 »
El diabló de l'avellaner, J. Nonell i Comes.	1'00 »
Notas sobre el cultivo de la remolacha azucarera, Agustín Guitart.	0'75 »
La sansa com adob, August Matons.	0'50 »
Les cuques filoses, August Matons.	0'50 »
Com es poda l'olivera, August Matons.	(Esgotat)

Resum de conferències de viticultura, Erasme M. d'Imbert	0'75 pessetes
El corc de les pomes i de les prunes, August Matons	0'50 »
La plantació d'arbres, August Matons.	0'50 »
El còlera de l'aviram, G. R. Danés i Casabosch	0'50 »
Un factor primordial en la producció de l'ametller, Joan Salom.	0'50 »
La psicologia de nostres pagesos, Josep M. ^a Rendé.	0'50 »
Engreixament de porcs, M. Rossell i Vilà.	0'50 »
Com es combat el diabló de l'avellaner, Joan Aguiló.	0'50 »
L'alimentació humana, Jaume Raventós.	0'75 »
Treballades i adobs, Josep Camp.	0'50 »
L'arrufat i el pugó del presseguer i l'ametller, Joan Salom.	0'50 »
L'esporga de l'ametller, Joan Salom.	0'50 »
El negre de l'olivera, August Matons.	0'50 »
La vaca lletera, M. Rossell i Vilà.	0'50 »
Engreixament de vedells, M. Rossell i Vilà.	0'50 »
Cinc lliçons d'Enologia, Jaume Raventós.	1'00 »
L'adob de l'ametller, Joan Salom.	0'50 »
Per a fer bons olis, August Matons.	0'50 »
L'arada Brabant, A. Daneo.	0'50 »
La lluita contra la mosca de l'oliva, August Matons	0'50 »
Replantació de vinyes, Llorenç Badell.	0'50 »

Demant-se a l'Administració d'EL CULTIVADOR MODERN. Avinguda E. Maristany, 19, (Davant l'Estació de França) - Telèfon 20941. - BARCELONA

AGRICULTURA i RAMADERIA

DIRECTOR
RAÏL M. MIR

ANY XX :: NUM. 6

JUNY DEL 1936

DIES DE SORTIDA: EL 1.ER DE CADA MES
UN SOL NÚMERO: UNA PESSETA

SUBSCRIPCIÓ:

Per tot el país i Amèrica, un any. 10 ptes.
Altres països. 15 ptes.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: AVINGUDA E. MARISTANY 19 :: TELEFON 20941 :: BARCELONA

La tragèdia dels advocats dels agricultors

Antecedents

Fa anys que a Espanya es va començar a parlar de què s'havien de fer des del Govern modificacions en l'organització agrària.

Fou en Canalejas qui va començar a parlar dels latifundis espanyols i l'Alba va arribar a fer públic un projecte de llei que fins donava dret a alguns conreadors a apropiarse la terra que conreaven pagant la capitalització del líquid imponible. Es considerava més eficaç aquest camí per a fer més profitosa l'agricultura, que no pas aixecar el nivell dels agricultors per mitjà de la cultura i de la facilitat d'obtenir mitjans econòmics per a introduir en els cultius els avenços de la major cultura obtinguda.

No es començà des del govern a donar disposicions, fins que la Dictadura va facilitar als socialistes la intervenció que després els hi ha permès formar la important organització que avui tenen.

El Ministre del Treball, senyor Aunós, va dictar les primeres ordres per estendre el règim paritari a l'agricultura com una roda d'Organització Corporativa Nacional, de la qual, si bé en fou exceptuada en R. D. de 26 de novembre del 1926, més endavant per R. D. de 12 de maig del 1928 es va ordenar l'esmentada organització i va constituir la Comissió interina de Corporacions agràries amb l'encàrrec o millor l'ordre de fer el treball preparatori d'aquesta organització corporativa, tasca en la qual vaig tenir l'honor i la feina de representar Catalunya i d'acord amb els representants d'altres terres vàrem anar posant pedres a la voluntat del Ministre, ja que no era possible combatre directament els seus desitjos, i vàrem aconseguir que en caure la Dictadura no estés encara preparada l'organització, si bé en alguns

rams s'hi va introduir, ficant-la en altres organitzacions paritàries, (recordem per exemple la intromissió del Comitè paritari de vaquers de Barcelona en l'organització de les Granjes Agrícoles).

Primeres intervencions

Les primeres disposicions eficaces sobre el règim del camp són dels primers dies després de la proclamació de la República. El 29 del mateix abril del 1931, En Ferran de los Rios, Ministre de Justícia, suspèn l'acció de desnonament en els contractes inferiors a mil cinc centes pessetes anuals, sempre que no fos per manca de pagament.

El 7 de maig s'organitzen els Jurats Mixtes de la propietat i del treball agrícoles i es dicten regles per al conreu forçós de terres.

Però, el fulminant que va encendre el foc al camp i al mateix temps va iniciar la sèrie ja no interrompuda de repetides variacions en les regles jurídiques de l'organització agrària, fou el Decret de 11 de juliol del 1931, començant aleshores les dificultats dels advocats dels agricultors per dirigir-los i aconsellar-los en els conflictes que se'ls hi presentaren.

Amb aquest Decret s'inicià la revisió dels preus de contractes de conreus per a demanar la seva reducció, però a més es modifica el Decret de 29 d'abril, puix mana la suspensió dels judicis de desnonament una volta presentada la demanda de revisió.

Revisió de rendes

Des d'aquest moment comencen a caure decrets i més decrets sobre la revisió dels contractes de conreus.

Allò que el començament fou una concessió transitòria als conreadors per la mala collita del 1931 i *pressionats els ministres*

per les circumstàncies, va anar convertint-se a través dels decrets que anaven apareixent, en una rebaixa de rendes de les finques rústiques produint una grossa desvaloració de la terra.

Les *circumstàncies* anaren pressionant el Ministre i aquest va anar fent concessions. Fins a tretze decrets es varen publicar, armant-se un batibull jurídic que no hi havia manera d'entendre's-hi.

Aquests decrets foren la causa inicial de la revolta al camp català; figures de tercer i quart ordre iniciaren la idea de què demanant revisió als conreadors ja no havien de pagar les rendes.

En Companys, creador i orientador de la Unió de Rabassaires, era contrari a no pagar i jo el vaig sentir indignar-se parlant del senyor de los Rios perquè havia publicat aquells decrets i el President aleshores de la Unió de Rabassaires em va dir que es coneixeria si pagarien o no els conreadors, veient si continuava o no ell en l'esmentada presidència, puix era contrari a la apropiació dels fruits.

S'organitzà col·lectivament la presentació de demandes de revisió i una volta feta, ja es cregueren els demandants que podien apropiarse els fruits, prenent el conflicte creat pel ministre una extensió que ingènuaement no sospità. Sortiren decrets per a desfer l'embús de paperassa de revisions en els Jutgats, i es van marcar procediments, i es van modificar i variar fent néixer dubtes i conflictes que sols es resolgueren amb el zel, competència i bona voluntat que posaren els Jutges de primera instància a resoldre el conflicte, amb una intensitat de treball digne de l'agraïment de tots els bons agricultors.

Totes les demandes foren fallades, els recursos davant la Comissió Arbitral Superior foren també resolts, i quedaren rebaixades moltes rendes.

Semblava que després d'aquest trasbals ja quedarien fixades les rendes per uns quants anys, almenys mentre no canviessin les circumstàncies o no *pressionessin*, però per des-

gràcia no ha estat així, puix en publicar-se la llei de Contractes de Conreus del Parlament Català de 11 d'abril del 1934, en les disposicions transitòries es torna a donar el dret de revisió de rendes, i per Decret del 4 de maig següent el Conseller de Justícia i Dret posant en execució la llei, obra un nou període de revisió i el 11 del mateix mes ja en dicta un altre modificant l'anterior; només arriba a deturar la dèria legislativa sobre la matèria, la publicació de la Sentència del Tribunal de Garanties Constitucionals del 12 de juny següent anul·lant per anticonstitucional la llei de Contractes de Conreus.

A l'empar dels esmentats Decrets del Conseller de Justícia de 4 i 11 de maig es van presentar moltes demandes de revisió davant aquelles absurdes Comissions Arbitrals creades per la llei de Conflictes del Camp, que les enviaren al Registre General del Departament de Justícia i Dret.

Caigut el Govern de la Generalitat el 6 d'octubre, deixaren d'actuar aquelles Comissions Arbitrals quedant, però, totes les demandes de revisió en el Departament de Justícia i Dret de la Generalitat.

En virtut de la llei de Conflictes del Camp de 26 de juny del 1933 i en virtut de les noves demandes de revisió, quedaren en poder de molts conreadors, part de les collites que corresponien als propietaris.

Proclamat l'estat de guerra el 6 d'octubre del 1934 vingueren les Ordres del General Batet de 23 i 25 d'octubre i 9 de novembre (es veu que qualsevol que sigui l'autoritat, la duplictat de disposicions és cosa obligada en matèria agrícola) per les quals, tirant al dret i sense preocupar-se gaire de l'aspecte jurídic, com s'acostuma fer en tal situació, es va manar pagar les quantitats retingudes pels conreadors l'any aleshores corrent (1934) deixant a les autoritats militars la interpretació dels contractes civils vigents.

Per Decret del Govern de la República de 24 de gener del 1935 es deixà sense efecte la Llei de conflictes del Camp del Parlament de Catalunya, la vigència del qual havia acabat en publicar-se la Llei de Contractes de Conreus.

El Conseller de Justícia i Dret dicta el 2 de març últim un decret restablint la vigència de l'esmentada llei i per tant, les seves disposicions transitòries, amb les quals s'obra novament el període de revisió de rendes i el 25 d'abril passat es dicta un Decret donant de termini fins el 31 de juliol vinent per presentar demandes de revisió davant els Jutges Municipals, que hauran d'ésser resoltes per les futures Junes Arbitrals constituïdes en la forma que les deixaren les modificacions convingudes amb el Govern Samper; i amb les retencions de

rendes a resultes de les sentències de les esmentades Junes Arbitrals.

Encara el 15 de maig proppassat, la Conselleria de Justícia i Dret dicta un Decret donant dret als conreadors a demanar a les Junes Arbitrals el retorn de les quantitats retingudes i pagades després als propietaris i per la llei de 22 de maig últim s'autoritza al Govern per a què pugui constituir les Junes Arbitrals amb els vocals nomenats per la Unió de Rabassaires i per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

En conjunt s'han dictat, entre el Govern de Madrid i el d'aquí, vint disposicions per a fer que els conreadors paguin menys del que venien pagant, que era poc més o menys (en general) el mateix que pagaven abans de la Gran Guerra, que va alterar el preu de moltes coses, però no el rendiment de les terres a Catalunya.

Desnonaments

En aquesta matèria hi ha la mateixa vacil·lació, inseguretat i contradicció que en les revisions.

Les disposicions es reproduïen, es variaven i es modifiquen constantment, deixant a qui les ha d'aplicar o aconsellar ple de dubtes i havent de canviar constantment de criteri i orientació.

D'ençà que el Govern de la República el 29 d'abril del 1931 va prohibir el desnonament d'arrendataris i parcers que paguessin fins a 1.500 pessetes a l'any i que no fossin per falta de pagament, fins els actuals decrets del Conseller de Justícia i Dret de la Generalitat anul·lant els llançaments, s'han dictat vint-i-tres disposicions, unes ampliant l'extensió de la prohibició i altres reduint-la; unes vegades exceptuant la falta de pagament i altres vegades incloent-la; de vegades afavorint la parcel·lació, permetent el desnonament fet pel comprador, altres prohibint-la; a voltes tenint en compte l'incompliment de contracte i altres no; fixant com a motiu el cultiu pel propietari i altres vegades posant tals limitacions, que l'acabament del contracte per tal motiu és pràcticament impossible.

No solament la inestabilitat jurídica ha imperat en el dret substantiu, sinó també en l'adjectiu, puix unes vegades la competència pels desnonaments ha estat dels Jutjats i altres dels Jurats Mixtes o de les Junes Arbitrals, sense cap pudor s'han modificat lleis per simples decrets i s'han donat per la Generalitat regles processals reservades per l'Estatut al Poder Central.

Això ha passat en el primer bienni de la República, ha passat manant les dretes per aquella mania socialitzant d'algun dels partits polítics governants i pel record d'antigues campanyes d'altre; ho ha fet el Go-

vern de la República i el de la Generalitat.

Aquesta inestabilitat de legislació, ha fet que judicis de desnonament iniciats i tramitats legalment hagin estat suspesos, i altres fallats segons el dret vigent en aquell moment, hagin quedat les sentències sense compliment o bé anul·lades i reintegrats els conreadors expulsats.

Per major confusió, quan ja estava anul·lada pel Tribunal de Garanties Constitucionals la llei del 2 de gener del 1935 i restablert l'Estatut de Catalunya, el Butlletí Oficial de la Generalitat del dia 9 de març publica el decret del Govern de la República de 28 de febrer suspentent els judicis de desnonament que no siguin per falta de pagament de les rendes, com si tal decret regís a Catalunya.

Com escaient colofó a tot el disposat sobre aquesta matèria, hi ha els decrets del 14 de març, 5 d'abril, dos del 25 d'abril i 4 de maig d'aquest any, dictats pel Conseller de Justícia i Dret de la Generalitat en els quals se suspenen judicis, es declaren nul·les les sentències dictades sobre desnonaments i sense efecte els convenis celebrats; es dóna competència als Jutges Municipals en matèries fallades pels seus superiors els Jutges de Primera Instància o de quantia superior a la seva competència; es legisla sobre perjudicis i indemnitzacions, alterant els drets civils adquirits per disposicions legals que ni tan sols es pren hom la pena de derogar.

Això porta una tal desconfiança en el dret, que el posseïdor de bona fe no s'atreveix a exercitar les accions que li pertoquen, mentre el de mala fe espera que un canvi de disposicions li sigui profitós.

Règim de conreus

Hi ha hagut des del 14 d'abril del 1931, set promulgacions de lleis que afecten la contractació per als conreus de terres catalanes.

La llei de Reforma Agrària de 15 de setembre del 1932, llei de Conflictes del Camp de 26 de juny del 1932, llei de Contractes de Conreus de 11 d'abril del 1934, reproducció de la mateixa llei el 14 de juliol del 1934, text refós de la llei de Contractes de Conreus i del Reglament de 21 de setembre del 1934, llei d'Arrendaments de finques rústiques del Parlament de la República de 15 de març del 1935 i llei de Reforma de la Reforma Agrària de 1 d'agost del 1935.

Cada una d'aquestes lleis porta darrera seu un seguit de Decrets, Ordres i Circulars que, per la de Reforma Agrària solament, ja són quaranta-un.

Com si fos poc, ja està aprovada una llei sobre reposició de desnonats per tota Espanya i existeix un nou projecte de Llei d'Arrendaments de Finques rústiques, s'ha reposat la primera llei de Reforma Agrària i

PUGONS

dels arbres fruiters

INSECTICIDA

CONCENTRADO

S.Y.S.

MARCA REGISTRADA

(NICOTINAT)

No taca ni crema les fulles, ni les flors més delicades

Contra el *pugó negre* de les flors, arbres fruiters i hortalisses (faves, carxofes, pebrots, mongetes, etc.) *melera* de les meloneres i contra tots els insectes xucladors de cos tou, com també *erugues* no borrelludes, s'empra al 1 per 100.

Contra el *pugó verd* dels arbres fruiters, s'empra DOBLE DOSI.

Contra el *pugó verd* del presseguer i de l'ametller, *pugonet* de la remolatxa i 2.ª generació de la *teranyina* dels ceps, cal emprar TRIPLE DOSI.

Extermina en poques hores les plagues dels arbres fruiters, hortalisses i flors.

Es cinc vegades més actiu que la nicotina i molt més econòmic.

Com que no conté sabó negre, ni resines i és un producte tècnicament preparat, no perjudica les flors, ni els fruits, ni taca les flors més delicades.

Preus per litre

Bidons	de 10 litres.	4'25	ptes.	litre
»	de 5 »	4'50	»	»
»	de 2 »	4'65	»	»
»	de 1 »	4'75	»	»

Especialitats Agrícoles FEIPA

Concessionaris per a la venda al detall

Avinguda Eduard Maristany, 19 — BARCELONA

Amb un litre de concentrat Moscerol

es poden preparar instantàniament 26 litres del més eficaç

Mata mosques, mosquits, arnes, etc.

Basta dissoldre'l en 25 litres de petroli en fred. Es barreja instantàniament, sense necessitat de filtrar-lo.

Insecticida matamoscas

MOSCROL

De sorprendente eficacia por su concentración sumamente volátil e intensamente perfumado

Destruye rápidamente moscas, mosquitos, polillas y toda clase de insectos domésticos

Concentrats de piretre]

El preu de l'Insecticida preparat amb els nostres Concentrats és més avantatjós, ja que un litre de mata mosques, preparat amb el tipus «A» inclòs el petroli, costa només de 1'30 a 1'40 pessetes. GRANS DESCOMPTES EN PARTIDES IMPORTANTS.

Tipus A, perfumat - Tipus B, sense perfumar

Extracte de flors de Piretre obtingut per un procediment de destil·lació modern i únic, en forma d'extracte sòlid 100 per 100 de contingut insecticida.

Concentrat de piretre, Tipus "A"
PERFUMAT:

Bidó de 1 litre,	24 ptes.
» 2 »	45 »
» 5 »	105 »
» 10 »	200 »

Concentrat de piretre, Tipus "B"
SENSE PERFUMAR:

Bidó de 1 litre,	21'50 ptes.
» 2 »	42 »
» 5 »	100 »
» 10 »	190 »

Especialitats Agrícoles FEIPA

Exclusiva per a la venda al detall:

AVINGUDA E. MARISTANY, 19 — BARCELONA

Demaneu catàlegs i notes de preus

Planter d'Hortalisses

A servir des de primers de març

Tomaqueres nanes molt primerenques, de Vilaseca.	Tomaqueres emparradores, Pometa gran de Canàries, primerenques.
Tomaqueres mig emparradores, franceses, molt primerenques.	Tomaqueres emparradores, Pometa mitjana de Canàries, molt primerenques.

A servir des de mitjans de març

Pebrot, tronc baix, gran, molt primerenc.	Pebrot, tronc alt, gran, dolç de Reus.
Pebrot, tronc mitjà, gran dolç de Lloret, primerenc.	Pebrot, tronc alt, molt gran, dolç de Torroella.

A servir des de primers d'abril

Albergínia negra nana, primerenca.	ralet.
Albergínia negra, llarga.	Tomaquera, emparradora, de conservar o penjar.
Moniato.	Tomaquera, emparradora, Pera de la Reina.
Pebrot, tronc alt, dolç, de Banya.	Tomaquera, emparradora, molt gran, rosa.
Pebrot picant, bitxo o co-	

No servim planter en quantitat inferior a 500 plantes

Preu del planter, 16 pessetes el miler

Es condició essencial per a complimentar les comandes, que vagin acompanyades de llur import

Mongetes

Classes selectes

PER A MENJAR TENDRES

TERRERES

Ideal , extremadament primerenques, de tavelles llargues, cilíndriques i fines, sense fils i molt productives.	5'00
Mantega , primerenques, tavelles grogues, fines, sense fils, molt saboroses.	5'00
Mig-dol , franceses, molt primerenques, tavelles molt fines, sense fils, altament productives.	3'50
Mig-dol , país.	2'50
Motxa , francesa, les més primerenques, molt productives, tavelles fines, sense fils.	2'50
Motxa-gris , de les més primerenques, productives, tavelles fines, saboroses.	3'00
Motxa , vermella o patusques, molt productives, primerenques, tavelles sense fils, saboroses.	3'00
Negra de Bèlgica , d'origen, moll primerenques, tavelles molt carneses, fines, sense fils.	3'75

EMPARRADORES

Avellaneta , blanca, primerenques, tavelles mitjanes, molt tendres.	2'50
Avellaneta , negra, primerenques, tavelles llargues tendres, sense fils.	3'00
Bisbes , o de moda, mig primerenques, productives tavelles llargues, sense fils, molt saboroses.	2'50
Cuc , franceses, molt primerenques, tavelles llargues, fines, sense fils, de les més saboroses.	5'00
Cara-girats , mig tardanes, tavelles llargues, molt productives i bon gust.	2'50
Cuc , país.	4'00
Custòdia o Floreta, mig tardanes, tavelles mitjanes, tendres, sense fils.	2'50
Llaminera o del Sucre, molt primerenques, de gran producció, tavelles fines, tendres i saboroses.	3'50
Mantega Mont d'Or , molt primerenques, tavelles grogues, dretes, sense fils i molt saboroses.	6'00
Neu , mig tardanes, molt productives, tavelles llargues i fines, sense fils.	2'50
Romana o Facciola , tardana, molt productives, tavelles llargues i sense fils, gustoses.	2'50
Sastre o de la Costa, tardanes, tavelles grosses, però tendres i sense fils.	2'50

PER A GRA TERRERES

Ganxet d'Alcanar , blanques, de fàcil cultiu al secà, molt primerenques, productives i fines.	2'50
Manresanes , blanques, de bon cultiu al secà, primerenques, productives i saboroses.	2'50
Carai , blanques, tardanes, molt productives, gra de tamany molt fines.	2'50
Custòdia o Floreta, mig tardanes, gra mitjà, jaspiat, gust molt fi.	2'50
Neu , blanques, mig tardanes, gra petit, molt productives i fines.	2'50
Sastre o de la Costa, tardanes, gra jaspiat, mitjà, saboroses.	2'50
Garrofó , gra blanc, ample en forma de fava, estimada per a la paella valenciana.	3'50

EL CULTIVADOR MODERN

Avinguda Eduard Maristany, 19, (Davant l'Estació de França) Telèfon 20941. — BARCELONA

s'ha anunciat la Reforma de la Reforma de la Llei de Reforma Agrària.

De totes aquestes lleis està vigent a Catalunya, la de Reforma Agrària restablerta. També ho està la Llei de Contractes de Conreus, perquè publicada modificada el 30 de setembre del 1934 no va ésser impugnada amb recurs i si bé el Fiscal del Tribunal Suprem de Justícia, el 31 de gener del 1935, va publicar una circular dient als seus subordinats del Ministeri Fiscal, que quan intervinguessin en assumptes que s'invoqui l'esmentada llei, s'abstinguessin de reconèixer als seus preceptes validesa i eficàcia i utilitzessin, si era necessari, els mitjans i recursos legals procedents per evitar que fossin aplicats; això és de molt poca transcendència perquè el Fiscal no té autoritat per derogar cap llei. És vigent la Llei d'Arrendaments de Finques Rústiques dictada pel Parlament de la República que no ha estat derogada, i el seu article primer diu que és d'aplicació a tot el territori de l'Estat Espanyol i per tant continua vigent a Catalunya.

En conjunt, s'han dictat pel poder central més de setanta disposicions que afecten la contractació de conreus i pel Govern de Catalunya vint-i-sis, és a dir, un centenar de disposicions per a determinar com i qui ha de fer els conreus i com s'han de partir els beneficis. La conseqüència inevitable és que aquests beneficis són cada dia més reduïts.

Amb tot aquest embolic, què volem que aconsellem els advocats als agricultors que tenen conflictes? En virtut dels drets i obligacions de la defensa, en cada cas s'ha d'aprofitar la disposició més favorable al defensat, deixant a qui ha de jutjar que resolgui el conflicte; però és evident que això és pertorbador i desmoralitzador, puix un poble sense dret i per tant sense justícia és un poble decadent.

Causas de la situació

Cal examinar quines són les causes de què passi en el dret agrícola el que no passa en altres rams. Encara que és evident l'excés de legislació en aquests últims anys, res com l'Agricultura no ha sofert aquest dany. No cal, doncs, anar a cercar la causa del mal en els polítics, ni en la situació general; la causa del mal ha d'ésser interna, ha d'ésser dels mateixos agricultors. Crec que la principal causa és la falta d'esperit agrícola. Ha dominat sobre aquest, l'afany d'aprofitar la situació favorable per millorar la situació pròpia sense mirar si amb això es perjudicava l'Agricultura, sense pensar que aquesta va a anyades i les conseqüències són més doloroses que en la Indústria i en el Comerç que tenen altres reserves i més mobilitat.

Altra causa, és que els estaments agrícoles han comès la gran errada d'enquadrar-se

en partits polítics. Així com hi ha partits agraris, no hi ha pas partits industrials, ni partits comerciants.

Mentre els obrers industrials formen part de la C. N. T. que pacta amb els partits polítics, però no n'integra cap; la Unió de Rabassaires és una roda del partit d'Esquerra Catalana. La propietat agrícola catalana ha tolerat que, a base de la seva organització, s'hagi fundat una sucursal d'un partit polític i, està clar, el fracàs del partit ha fet mal a l'organització.

Sols un altre estament ha comès la mateixa errada, i és la dependència mercantil i l'ha pagada cara, puix d'aquella organització professional modèlica i rica, n'ha quedat una agrupació arruïnada, destrocada i dividida.

Altra causa del desgavell legislatiu de la terra, és que els agricultors intervenen poc en les disposicions que els afecten i no aconseguen que aquestes tinguin el tecnicisme agrícola necessari i es deixa a governants poc preparats i poc coneixedors de les coses del camp que vagin dictant les disposicions que a cada partit convenen i està

clar, les aclaracions, variacions i modificacions han d'ésser la norma obligada del titular que les dicta.

Remeis

No n'hi ha més que un. Que tots plegats els agricultors, diguem: Prou! Ja s'ha jugat massa amb els interessos agrícoles, sense profit de ningú. Ni els conreadors que han estat els més influents, i aquells que han volgut servir més els polítics, hi han guanyat res en l'actual estat de coses. S'han apropiat fruits que després no han adinerat i que no els han compensat les lluites i conflictes amb la corresponent pèrdua de jornals i despeses de gestions; el tan discutit dret d'adquisició de res no els ha servit, puix no tenim notícia ni d'un sol cas a Catalunya; ni propietaris ni conreadors fan millores a les finques pel perill de la inestabilitat legal.

És hora ja, si volem salvar l'Agricultura Catalana, que ens ho resolguem entre nosaltres, els agricultors, impedit que altres s'aprofitin de les nostres lluites.

JAUME DE RIBA

Nova farratgera per a les terres de secà

Ens referim al *farratge del Sudan*. Aquesta farratgera ofereix, entre molts altres avantatges, el de posseir la inestimable condició d'ésser molt resistent a l'eixut i climes ardorosos, el qual facilita extraordinàriament intensificar les cries i alimentació del bestiar àdhuc en les regions d'escasses pluges i en les de secà que no disposen de prou aigua per a dedicar les terres al cultiu d'altres farratges, com alfalsos i similars.

La particularitat que presenta el Farratge del Sudan de produir aliments per al bestiar, abundants i nutritius en terres de secà, permetent amb això implantar l'explotació de bestiar en circumstàncies que, sense el recurs d'aquesta gramínia africana es fan impossibles, o almenys molt dificultosos, posa de relleu l'extraordinari valor que té, sobretot on les condicions hidrològic-climàtiques constitueixen l'obstacle quasi invencible o molt difícil per a fer que es desenvolupin amb èxit les empreses i iniciatives de caràcter zootècnic.

Per les especials i remarcables aptituds que caracteritzen el Farratge del Sudan, de desenrotllar-se potent i oferir a l'agricultura ramadera herbes abundants, hom pot sintetitzar en una sola expressió la prodigalitat de les produccions i que se'l designi amb el nom d'alfals del secà, qualificació encertada que li escau, ja que s'assembla molt a aquesta farratgera pel seu alt rendiment. És, per

tant, equivalent el qualificatiu que a l'alfals se li dona de rei dels farratges de regadiu i així podem fer-ho amb el Farratge del Sudan, qualificant-lo de rei dels Farratges de les terres de secà.

La majoria de països de clima atemperat, són aptes per al cultiu del Farratge del Sudan. Degut a la seva precocitat, àdhuc en les regions quelcom fredes, es produeix bé, si bé no tant com en les regions atemperades i càlides.

Les gelades fortes contrarien el normal desenvolupament d'aquesta planta, pel qual hom aconsella fer les sèmbras quan les gelades ja no són tan intenses.

El Farratge del Sudan, com que és molt rústec, no exigeix treballades excessives en la preparació de les terres. Basta remoure'l amb una llaurada, convenint efectuar-la molt abans de la tardor, passant després d'escampada la llavor el rastrell o un rascle de discs i, a manca d'aquesta, fer una llaurada travessera.

El millor temps per a efectuar les sèmbras és la primavera, passat el període de les glaçades. Les sèmbras es poden fer a eixam, i en aquest cas s'empren de 25 a 30 quilos de llavor per hectàrea. Si la sembra es fa en tires, es pot fer emprant les sembradores de blat. Una volta repartida la llavor, convé tapar-la bé per tal que no se la mengin els ocells. Passant un rastrell o rastrellant el

sembrat, la feina de tapar és més fàcil. La llavor convé que no quedi colgada a major fondària de cinc centímetres.

Les sembrs del Farratge del Sudan no requereixen altra cura, ja que es defensen soles contra les males herbes, ofegant-les amb el seu fullatge exuberant.

Recollecció.— Als camps d'aquesta farratgera s'hi poden deixar pasturar els animals o es segaran segons hom desitgi, quan comencen a sortir les panotxes. De seguida rebrota la mota amb molta força i quan és un deu per cent espigat, es pot tallar o fer pasturar de nou, el qual esdevé al mes i mig, segons siguin els anys més o menys favorables. Si l'herba del Farratge del Sudan es vol com a fenc, cal procedir com amb l'al·fals. Aquest fenc és molt saborós i els animals el mengen amb avidesa.

D'aquesta manera es poden obtenir tres, quatre i fins cinc dallades en anys favorables.

Cal recordar que el terme mig de les dallades assoleix cada una, per hectàrea, 38 tones, amb una producció de prop de 200 tones en cinc dallades, produccions que corresponen a 48 tones de fenc, equivalents a unes deu tones de fenc per dallada, segons els anys.

El valor farratger d'aquest producte, és el de les bones farratgeres.

Conté molta proteïna i les matèries minerals de més valor per a la formació de carn i ossos.

Resumint les particularitats d'aquesta gramínia farratgera de les terres de secà, donem l'extracte de les característiques que la distingeixen, segons el Laboratori Botànic Argentí.

Farratge del Sudan.—Planta farratgera de bona qualitat, rústega, vigorosa, no vivaç, ni invasora; forma motes de varies tiges o canyes; les seves arrels són filiformes i nom-

brotes. Assoleixen de 1'50 a 2 metres d'alçada i més; és de gruix mitjà quan la sembra és espessa i arribant a un centímetre de diàmetre i més, si vegeten isolades; els falsos fruits, vulgarment llavors, són de cinc a sis mil·límetres i mig amb les llavors vertaderes o cariopsis, de color grogós clar. En clima atemperat càlid dura més d'un any, sense ésser vivaç; en climes atemperats és anual.

Sembra.—Es sembra en línies o a eixam en quantitats variables entre 25 i 30 quilos per hectàrea des de començaments de primavera, segons la latitud; vegeta ràpidament; dona tres, quatre i més segades a l'any. Resisteix la pastura. La composició del farratge és bona i el valor alimentós elevat.

Vegeu-lo ací:

QUADRE D'ANÀLISI DEL FARRATGE DEL SUDAN EN DIFERENTS ESTATS

	Segona dallada en començar a granar		Dallada del tot espigat		Sudan sec o fenc	
	Natural	Sec	Natural	Sec	Natural	Sec
	Per cent	Per cent	Per cent	Per cent	Per cent	Per cent
Aigua total (105%)	52'42	—	48'18	—	25'00	—
Matèries proteiques.	10'14	21'56	8'31	16'04	10'31	13'64
Grassa.	1'90	4'02	1'06	2'04	0'71	0'95
Cellulosa.	10'56	22'24	13'16	25'39	23'32	31'09
Hidrats de carboni.	15'29	31'79	24'31	46'91	31'98	42'75
Cendres totals (matèria mineral).	9'69	20'42	4'98	9'62	8'66	11'57

Per acabar, només direm que a Espanya, degut a l'incertada iniciativa de la revista agrícola de Barcelona *El Cultivador Moderno*, s'ha iniciat ja la sembra d'aquesta farratgera amb un èxit molt falaguer i que la coincidència d'apreciacions sobre el valor del Farratge del Sudan en tots els països que l'han adoptat definitivament, ens ha suggerit la idea de recomanar als nostres agricultors que intensifiquin aquest cultiu, ja que tenim la convicció que pot ésser altament propici per al millorament i prosperitat de l'agricultura i de la ramaderia nostrades.

R. DE MAS SOLANES

Els adobs de les faveres i la destrucció del pugó

La *fava vulgaris*, o fava, com vulgarment s'anomena aquesta lleguminosa, es conrea igualment per a gra, del qual n'és molt golafre el bestiar i molt útil a les cabres lleteres amb el qual milloren la qualitat de la llet i així mateix augmenten llur producció; també són molt mengívols verdes, per a l'alimentació humana. Qui no abelleix en començar la primavera, un bon àpat de faves ben adreçat amb botifarra i llimó o cansalada? És un plat aquest que pocs són els catalans que no el mengin amb fruïció. Una favada constitueix gairebé un esde-

veniment culinari entre els nostres pagesos.

És una planta rústega i de fàcil conreu. Sembrada entre les passades de les vinyes, sobretot en les nostres comarques del litoral i del Pla del Llobregat, proporciona als pagesos una oportunitat per a obtenir-ne beneficis no gens negligibles.

Són conegudes diferents varietats de faves i d'aquestes, unes més que altres, són preferibles per a servir de condiment.

Hi ha la *fava de Sevilla* primerenca, de tavel·la llarga, de vint a trenta centímetres, que estatgen de quatre a vuit grans, mol-

suts i grossos. Hi ha també la *fava grossa* dels maresmes, la tavel·la de la qual porta de tres a quatre grans molt grossos.

La *fava petita* primerenca, és una altra varietat de maduració primerenca; se sol cobrir amb canyissos o altres mitjans perquè els freds no la malmetin.

Les terres una mica argiloses són apropiades a la favera i si se les cuida i adoba bé, poden donar collites importants.

La classe d'adobs influeix considerablement en la quantia dels rendiments, i contra el que es pugui creure, els adobs azotats, s'hi deixen sentir d'una manera molt marcada. Uns experiments d'adobs seguits amb molta cura, deixaren ben assenyalat que amb 300 quilos de sulfat amònic i 1.000 quilos de sulfat de calç (guix), la collita superava quasi en una tercera part les de les sembrs adobades amb altres adobs químics. Azot, potassa i calç, semblen ésser els elements més convenients per aquestes plantes.

Sembrades a mitjans de novembre, regades i xarcolades diferents vegades, l'experiment del qual hem fet esment, permetria recollir les primeres tavel·les el 2 de maig, amb un rendiment de gairebé 12 mil quilos de tavel·les per hectàrea, les quals deixaven al seu conreador un producte en diner de 5.842 pessetes per hectàrea, quantitat, com hom pot veure, equivalent a varies bones collites de vi. Aquestes dades deixen sobradament provada la importància que representa aquest conreu supletori i els guanys que amb elles es poden aconseguir.

Té una contrarietat aquesta especial explotació i és la de sofrir, moltes vegades, les invasions de pugó. Una manera d'atenuar els estralls, és, escapar els brots tendres en florir, ja que la invasió es produeix en els brots. Amb aquesta operació es deté l'acumulació de la saba a les extremitats de la planta i així mateix deté la multiplicació del pugó. A més, s'aconsegueix que les tavel·les s'avancin i es puguin collir més aviat.

Es combaten també les invasions polvoritzant les faveres tan aviat com es nota la presència dels insectes, amb la preparació que donem a continuació: sabó moll, 1 quilo; nicotina pura, 100 grams; alcohol de cre-mar, 1 quilo; aigua, 100 litres

El sabó es dissol en 15 ó 20 litres d'aigua bullent i així que l'aigua és tèbia s'hi afegeix la nicotina de mica en mica, remenant seguidament, després l'alcohol i per últim l'aigua fins a completar els cent litres.

Les polvoritzacions es repeteixen, si convé, varies vegades cada tres dies.

Hem cregut oportú donar aquestes dades perquè vegin els pagesos una forma d'obtenir uns altres ingressos supletoris a més dels que puguin esperar dels ceps.

ISIDRE ROSENT

El guarà català i la seva exportació

I

El guarà català.—Alguna vegada n'hem viem de parlar i ara li toca el torn al sofert i resignat ase. S'ha legislat per al foment i millorament de totes les espècies; s'han invertit quantitats fabuloses en assumptes hípics; homes de positiu valer han consagrat llurs saber en aspectes pecuaris; molt s'ha escrit i molt s'ha discutit sobre la manera d'orientar la producció ramadera nacional, però, fins avui, ningú no s'havia preocupat d'atendre la població asenal que tenim a casa nostra.

Molt s'ha parlat de la conveniència de dotar els Dipòsits de sementals de l'Estat d'alguns guarans per a beneficiar eugues i, per consegüent, obtenir productes híbrids, amb el propòsit que s'acabi d'una vegada la guerra sistemàtica a l'híbrid i que es delimitin els camps d'acció o àrees pròpies de les diferents famílies d'ases, donant entrada al guarà allà on la producció mular pot ésser de bona qualitat.

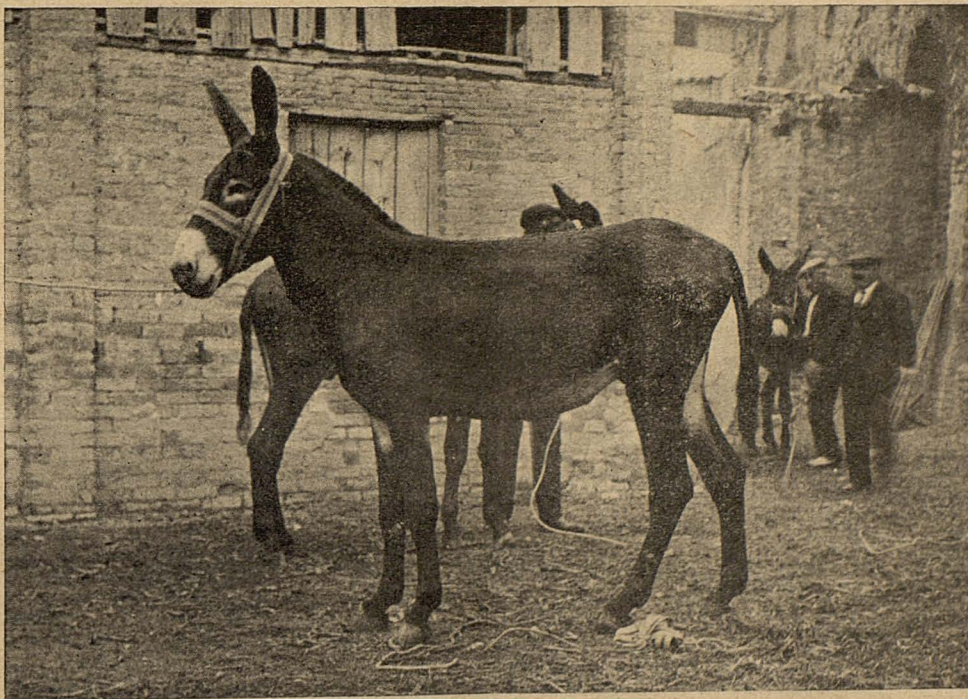
Que l'Estat adquireixi guarans i els distribueixi entre els seus Dipòsits, és cosa que s'havia d'haver fet fa molts anys. Perquè, una de dues; o l'Estat no ha de consumir bestiar híbrid, o s'hauria d'acabar la guerra despietada que d'ençà de molts anys l'hi té declarada, i, per egoisme propi, ha de procurar, per tots els mitjans, que hi hagi bons muls per a nodrir els seus regiments i altres atencions a què els destina. Si així fos, moltes o totes les pessetes que avui van a parar a Nord Amèrica i a França, es quedarien aquí.

Hi ha paradoxes a la vida irrefutables. Deia el meu volgut i il·lustrat amic En Rafael Janini, la competència del qual en aquests assumptes ningú no li discuteix, que en un dels Concursos Nacionals de bestiar, celebrat a Madrid, es va excloure el mul i la mula, però que els carros que transportaven els pinsos i farratges destinats al bestiar del Concurs, anaven tirats per excellent bestiar híbrid. I consti que nosaltres no pretenem sentar la tesi de si és o

no és bestiar que hagi de concursar, però sí que és molt lògic que tot consumidor de tal o qual mercaderia ha de procurar que n'hi hagi molta i bona, encara que sigui, com hem dit, per egoisme.

Altrament, tots els arguments i filosofies de l'agricultor i ramader són pessetes, i fa moltíssims anys (i avui dia més) que un poltre ningú no el compra, mentre que un producte híbrid els el prenen de les mans a bon preu.

Vegem els preus d'abans, o sigui a la tardor del 1925, es vengué el bestiar asenal als preus següents:

El guarà català. — Un grup de guarans preparats per a exportar al Marroc francès. El de primer terme, té 4 anys i medeix 1'52 metres d'alçada, representant fidelment la típica raça asenal catalana

Poltre, de 300 a 500 pessetes; poltra, de 500 a 900 pessetes; mulat, de 500 a 1.000 pessetes; mulata, de 600 a 1.200 pessetes.

També sap el ramader que una euga, criant del guarà, dura més anys i sofreix menys riscos; en una paraula, que té el capital —euga— millor garantit i que la prima d'amortització no és tan gran. Res no direm de les fires de Castella, Aragó i Catalunya, en les quals els cavalls han estat poc menys que abandonats i, en canvi, el bestiar mular s'ha cotitzat a preus fabulosos.

I ara, volgut lector, fes la composició de lloc, advertint que sempre que hem vist i llegit capítols i més capítols, en llibres, revistes, etc., etc., els autors que han tractat la qüestió de la hibridació amb ànim serè i sense cap mena de passió, han tret la conclusió que *la hibridació és un mal necessari*.

Això, com totes les coses de la vida, és qüestió d'equilibri. Tan dolenta és l'exageració en un sentit com en el contrari. L'essencial és no disminuir el nombre de matrius fecundes i produir el mul allà on es presta bé.

Conseqüència del que hem exposat anteriorment és l'abolició o el foment de què, per uns o per altres, ha estat objecte el guarà, ésser que, com és sabut, intervé en la formació del mul. En demanar millores i mitjans per al foment del bestiar asenal, sempre s'hi ha barrejat la hibridació. Han confós, o no han volgut comprendre que el guarà (relatiu) com a mitjà de produir mules i el guarà, en abstracte, com animal d'exportació i, per consegüent, com a font d'ingressos en els països on es produeix, d'igual manera que a Suïssa i Holanda, per exemple,

exploten i exporten llurs vaques lleteres. Heus ací una de les causes, potser la principal, del per què, oficialment, no s'estengué mai la mà protectora als guarans espanyols.

Avui, doncs, que entrem en una nova fase, anem a dir quelcom referent al guarà català com animal d'exportació.

Si la força de les circumstàncies no ens obliguessin a escriure, millor seria callar, perquè, en realitat, el guarà català no és el que era abans, degut a l'abandó i a la manca de protecció dels de dalt. Tots els que hem intentat el seu foment,

hem hagut de desistir després de no pocs fracassos. El problema, com tots els agropecuaris, és de pessetes, i si no és l'Estat que se n'encarregui, no hi ha cap entitat ni empresa que el pugui portar a cap. En efecte, la Cambra Agrícola Ausetana va emetre unes obligacions a l'any 1913; va voler obrir un nou llibre registre; es va nomenar una Comissió tècnica, i al cap de dos anys tot se'n va anar a rodar, amb no poques pèrdues. Un grup de catorze o quinze agricultors va comprar un bon guarà per a cobrir llurs eugues i algunes burres de casta, amb la finalitat d'obtenir bones cries. Mentre durà la temporada de cobrir, tot anava vent en popa, però després ningú no va voler mantenir el semental i s'hagué també de vendre. I, per acabar, direm que tots els que ho intentaren anaren al fracàs. No resta més que una solució, i a-

questa radica en l'Estat. Ben vingut sia, doncs, el seu propòsit de fomentar el guarà. Que tingui bons auguris en l'elecció i distribució dels ases, cosa que no dubtem, ja que coneixem la competència d'aquells als quals està confiada la missió.

El que era abans.—L'ase té el seu origen primitiu a l'Àsia meridional. Els egipcis el reberen de l'Aràbia, estenent-se després per tota l'Àfrica, des d'on arribà fins a nosaltres, segons ens asseguruen, amb aparences de certesa, historiadors i naturalistes.

El guarà català representa, típicament, la primitiva raça europea (*Equus asinus europaeus*), el lloc de naixença o centre de formació del qual, d'aparició, d'irradiació o de dispersió radica en les terres del centre hispànic que circumden les illes Balears, estenent-se després cap el Nord-Est (Itàlia), vers l'Oest (Salamanca, Zamora i Lleó) i cap el Nord-Oest (Gascunya i Poitou).

El seu centre de producció, cria i cria és la Plana de Vic i la seva comarca, en la província de Barcelona. És braquicèfal, d'alçada que oscil·la entre 1'40 i 1'60 metres; la capa sempre negra; arxi-braquientat, amb un ombrejat marró en els suprenassals i al voltant dels ulls, que es barreja i es confon en les vores amb l'obscur de la capa i el blanc del morro. Alguns són de color castany o de pansa, com se'n diu ací, essent aquests els que revelen més puresa de raça.

El predomini del blanc platejat a l'abdomen, aixelles i bragues no agrada, ni té acceptació entre els ramaders, doncs és creença general que dona mules massa marcades i que no són manses.

El seu cap és quadrilàter; ulls grans i ratllats, vius i expressius, de mirada penetrant (dolça en la femella); orelles altes i ben col·locades, alguns amb cornelles en llur ampla conca, dotats de molta sensibilitat i agilitat en els moviments; front espaiós, lleugerament convex (recte en alguns); el morro una mica arrodonit; coll bastant llarg, molt musculós, flexible i amb frondosa crinera; creu alta; dors recte i llarg; amplitud de ronyons, amb molt bona unió a la gropa, la qual és un xic allargada, entre ametllada i rodona; cua llarga i proveïda d'abundants cerres; les costelles molt ben arquejades, donant-li una vi-

sual d'un cos molt cilíndric; molta capacitat toràcica; membres robusts, especialment en amplitud de genolls i sofrages; sistema muscular molt accentuat; tendons molt separats de l'os, canya i amples cascs. Heus ací el guarà català. Però a aquest ésser per a res no li serviria la seva estètica plàstica si dintre, en la seva essència, no tingués els atributs que el fan digne d'estimació i el classifiquen com a sobressortint entre els de la seva espècie. Sense la sang, fons, temperament o com es vulgui anomenar, resultaria un de tants animals vulgars. El seu temperament sanguini nerviós; l'agilitat i gràcia dels seus moviments, i en particular el trot, motivaren la frase, molt ben aplicada, del nostre gran zootecnista Santos Aran en dir que *el guarà català és el més "cavallar" de tots els de la seva espècie*.

Quatre guarans catalans de 4 anys d'edat; medeixen de 1'48 a 1'52 metres de talla, amb pèl negre, reputats com els més selectes del país

La selecció genealògica.—Pocs eren antigament els que es dedicaven a la cria del guarà, però es feia d'ell una selecció tan escrupolosa com absoluta. No es comprava cap pollí per a la cria que no fos objecte d'un detingut examen de cada regió, en particular, i del seu conjunt, en general, que no es conegués a fons la seva genealogia, pare, mare i moltes vegades els seus avis. Es tenia molt en compte si durant el seu al·letament estigué ben mantinguda la mare perquè aquesta pogués nodrir amb excés la cria, per ésser creença general que un pollí *escanyat de llet* jamai no arriba a una franca precocitat, sucumbint moltes vegades de raquitisme.

En l'antiga i típica fira que el dia de Sant Andreu se celebra anualment, era precisament l'assenyalada per a la selecció i com-

pra de guarans. En efecte; acudien a la fira 60 ó 80 pollins, acompanyats de les seves mares, i d'ells n'escollien uns 20 ó 25, els quals venien a ésser la columna de sosteniment de la raça asenal catalana. No cal dir que era el selecte entre l'escollit, ja que en la compra hi intervenien varis, per no dir tots els criadors que es trobaven a la fira. Allí es discutia l'animal regió per regió; caràcters ètnics del pare i de la mare; alçada aproximada que assoliria el pollí adult, fent-se, a més, intercanvi d'impressions de la manera que s'importaven i quins resultats s'anaven obtenint dels exemplars comprats en igual data de l'any anterior. De manera que, sense donar-se'n compte, allò resultava una verdadera càtedra de zootècnia a l'aire lliure, d'experimentació i de comprovació.

Causas de la seva decadència.—Els nord-

americans foren, sens dubte, els primers que es preocuparen de produir en gran escala bestiar mular. Importaven guarans i burres de tots els països i no reparaven en mitjans ni sacrificis per a l'assoliment de la seva finalitat, que, en veritat, tanta celebritat i diner els hi havien de reportar. A Kentucky arribaren a obtenir guarans de 1'60 a 1'70 metres d'alçada, acompanyada d'amplàries i bona conformació, productors d'excellents mules, les quals, venudes a la Colònia del Cap, es còtitzaren a preus molt elevats. Animats amb tan falaguers resultats, cre-

gueren ja resolt el problema mular, però, com en moltes empreses i negocis, vingué el moment de vacil·lació, dubtes i desenganys. Davant del fracàs, fermes però en el seu ideal, acudiren al seu Govern, el qual encarregà a persones pèrites un raonat estudi, fonamentat en una àmplia informació, amb el concurs de tots els ramaders i gent interessada i coneixedora de la qüestió, redactant una Memòria, de la qual copiem el següent: «Tots ha que el Departament de Washington es preocupa de la producció del mul, i més tenint en compte que en els últims vint anys, si bé ha guanyat en pes i alçada, es nota en ell marcada debilitat. La causa radica, no en el mul mateix, la individual degeneració del qual acaba amb l'animal, però sí en el guarà, al qual deu el seu origen. Molts són els països que es dediquen a la cria del

mul. El primer, pel nombre, és aquest, i el segon, el qual s'hauria de considerar com el primer per la qualitat, és Espanya. Els Estats Units, especialment l'estat de Missouri, amb Illinois, Kansas, Missisipi, Wisconsin, Iowa, Nebraska, Ohio, Tennessee, Texas, són els que estan cridats a produir el mul per a proveir tots els altres mercats.

Convençuts, doncs, que el mal que es notava en el mul era d'origen directe, feren un gran nombre de provatures i treballs, donant per resultat la ferma convicció que per a millorar les cries era imprescindible millorar el guarà, o que únicament podia fer-se important-lo del seu país nadiu i d'on fos millor, o sigui el català.

Amb la síntesi, podríem dir, tan certa i segura de tots els experiments portats a cap, vénen a Espanya, guiats per l'estrella d'una fe cega i animosa esperança, com en altres temps havia guiat els Reis d'Orient.

Mr. Bellock fou el primer que a l'any 1880 adquirí sis exemplars, comprant-ne en major nombre en anys successius.

Mr. Palmer i Mr. Simons, a l'any 1885, compraren 20 guarans i 20 burres de les millors que hi havia a la comarca. I aquí rebia la primera ferida la famosa raça asenal catalana. Vénen ja cada any els nord-americans Mr. Green, Mr. Stonk, Mr. Hogatte i molts més, els quals a cada viatge s'emporten de 15 a 25 guarans i burres.

Amb tanta demanadissa, va créixer també el nombre dels criadors, fins a l'extrem que un senyor, anomenat Mr. L. M. Emerson, de Bowling Green (Missouri), adquirí i pogué reunir a Vic, en una sola vegada, 280 exemplars, entre els quals pocs n'hi havia que poguessin ostentar la patent de guarà català. Aleshores pagà, per terme mig, preus de 1.000 a 3.000 pessetes per cap. N'hi havia alguns que li costaren 4.000 i fins 5.000 pessetes. El tal mïster es proposava fer un trust del guarà català; així és que establí diferents línies de compradors i, sense reparar en casta ni en cap mena de caràcter ètnic, comprava tots els ases que li presentaven. A cada casa de pagès es criaven guarans; s'arribà a pactar el producte abans de néixer; molts tractants es desviaren cap a Zamora i Andalusia en demanadissa de gua-

rans, els quals després serviren de descèndit a la nostra raça asenal.

El mercat estava abarrotat i l'Anglès (com li deien aquí), no venia.

Passaren quatre o cinc anys, i el temps, obrant com un sedàs, s'encarregà de seleccionar i endegar allò que la cobdícia dels homes havia pervertit. Així fou que els mal anomenats guarans es venguessin a 200 i 300 pessetes per a tirar un carro. Aquest era el seu lloc.

Vingué el desastre colonial per la nostra volguda Espanya, i portà amb ella la paràlisi interior i exterior del nostre bestiar. Es passaren set o vuit anys sense vendre ni un guarà a l'estranger. Poques vegades se'n venia algun per a la Península i a preus elevats.

L'any 1901 es presentà per primera vegada a Espanya Mr. N. H. Bryant, Doctor Veteri-

La casa J. F. Cook Lexington (Kentucky)' en diferents partides, adquireix més de 80 exemplars.

El mercat, com es veu, estava assegurat per part dels compradors, però vingué un moment d'escassetat de la mercaderia. L'oferta i la demanda no anaven d'acord. Però els estrangers no havien acabat llur obra; volien més bestiar asenal; poc els hi representava el diner; el seu anhel era comprar animals selectes i que els hi volguessin vendre. Hom esmenta varis casos de presentar-se l'anglès a una humil casa de pagès a preguntar preu d'una burra i contestar-li rodonament que no se la volien vendre. Davant la negativa, l'anglès no s'acovardia, perquè sabia que el «rei or» havia d'arreglar-ho tot. I així era. Doncs per una burra que valia, per exemple, 500 pessetes els n'hi oferia 1.000

i arribava ràpidament a oferir-los-hi 1.500 i 2.000 pessetes. Així i tot, alguna vegada es resistia l'amo a cedir-la, però la dona de la casa, davant d'una quantitat tan crescuda, dubtava, i començava una lluita terrible entre el vil or que portava l'anglès, que els desposseïa de l'únic animal que tenien a la casa, i que tants bons serveis prestava, i la part moral, doncs veien que amb la venda de la burra es fallava a favor seu el plet que tantes llàgrimes els hi costava. «Mira, Fulano —deia la muller—, amb el diner de la burra podem lliurar de la quinta el fill

de les meves entranyes». I així era. L'or d'aquell senyor eixugava les llàgrimes, convertint aquella llar humil en un petit cel.

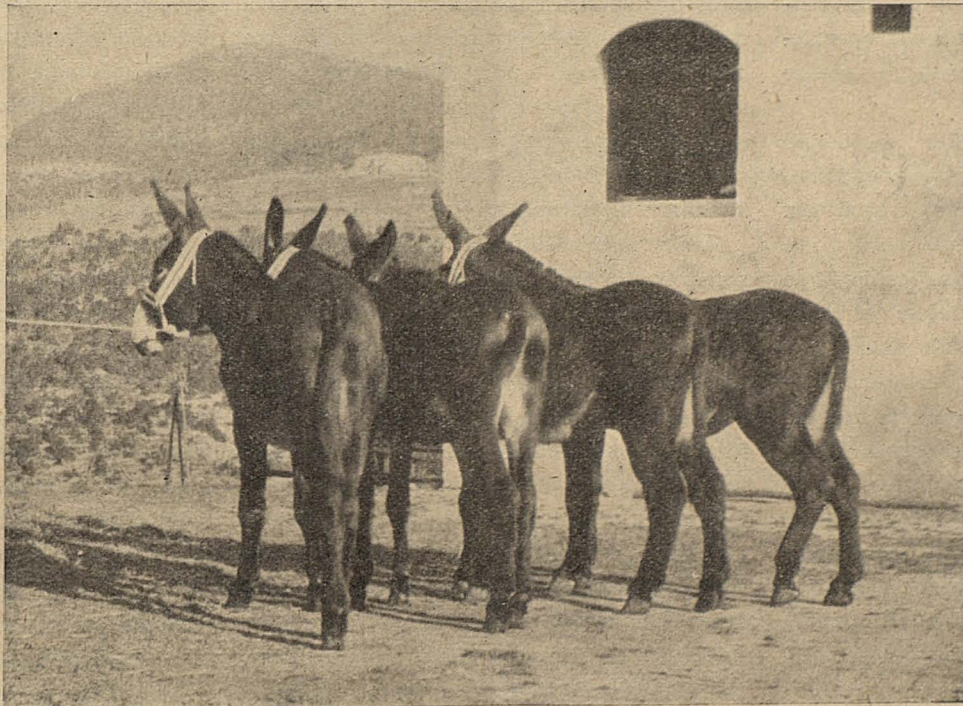
Així i tot, hem vist plorar la pagesa més d'una vegada quan se li emportaven la burra.

Però... alguns anys després.

És la realitat, volgut lector, la trista realitat la que ens obliga a emprar aquest llenguatge d'epígrafs de pel·lícula, ple de paradoxes sinistres, de sarcasmes, que demostren el que hem fet i el que hauríem d'haver fet.

La terra i la ramaderia!... El seu cultiu i explotació!... La seva riquesa!... Heus ací la tesi d'un sens fi de discursos des de Jovellanos fins avui, programa de molts Governos i bandera de molts polítics.

La gran guerra i la nostra acció al Marroc produïren a la Península un notable des-

El mateix lot, vist per la gropa

nari i Director d'una important casa d'importació i exportació de l'Amèrica del Nord (Sant Lluís de Missouri). «Vinc —digué— a explorar el terreny, i jo us prometo que tornarem a importar els vostres famosos ases al nostre país». En aquell viatge adquirí sis exemplars.

En efecte; l'any 1902, Mr. Hogatte comprà, el mes de juliol i novembre, 20 guarans per a Sarnià (Canadà).

En varis viatges, Mr. W. L. Declaw, de Cedar Rapids (Iowa), comprà més de 100 caps de bestiar asenal.

El 27 d'agost del 1905 Mr. Joe Wright, de Function City (Kentucky), importa al seu país 13 guarans.

Mr. Knighi i Mr. Seksions condueixen al Nord d'Amèrica, el 1910, 22 guarans i 14 burres.

equilibri en el bestiar mular i en tots els ordres de les coses, essent de tots coneguda la solució que a això es donà. Amb el barret en una mà i pessetes en l'altra, sortiren d'Espanya vaixells en demanda de mules nord-americanes. I, diguin el que vulguin, han fet la plasticitat de llurs mules a gust del consumidor, com un artista modela la soca d'un arbre.

Si no fos sortir dels nostres límits, diríem quelcom sobre el bestiar híbrid nord-americà; però sí que volem deixar consignat un paràgraf d'una carta que ens va enviar fa uns anys Mr. Hogatte (fill) preguntant com estava al país per a comprar un ramat de guarans. Deia: «Tenim excel·lents guarans, de 1'60 metres i més d'alçària, amb molt bones amplàries, molt esquelet, molt bons aploms, els quals ens donen les mules tan perfectes que vostè ja haurà tingut ocasió de constatar. Però hem notat que amb el vostre bestiar asenal els productes surten més perfectes, i aquesta és la raó del projectat viatge a Catalunya».

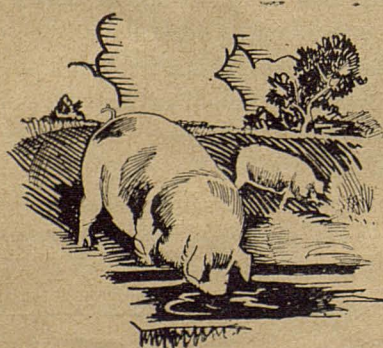
Aquest viatge es va suspendre en atenció a què ni les alçàries, ni la classe que demanaven, o sigui el guarà d'abans, no existeixen en l'abundància d'altre temps.

I aquí veiem riure i fregar-se les mans de content el mïster, a l'emancipar-se del tribut que pagaven a Espanya. Amb els nostres elements i la seva ciència, constància i diners, han fabricat allò que nosaltres no hem sabut ni volgut fer, ni àdhuc tenint les condicions climatològiques i de tellurisme a favor nostre. Quantes vegades hem pensat en la frase que el gran financer Mr. Stonck pronunciava ja en correcte espanyol: «Cal sembrar per a collir», quan, com a turista, venia acompanyat dels seus compatriotes comprant guarans!...

Orgullós podeu estar, mïster, i amb raó podeu dir-nos que l'or que algun dia vinguéreu a escampar per Espanya no s'ha perdut ni l'haveu regalat a ningú; fou simplement un préstec, el capital del qual us haveu reintegrat ja i sobre el qual paguem i pagarem un mil per cent d'interès.

És molt trist confessar-ho, però és veritat.

MIQUEL A. VILARRASA
Veterinari

Enemies de la vinya

II I ÚLTIM

Oïdium o malura vella.— Molts creuen que ensofrant una vegada la vinya quan els brots tenen un pam, i una altra vegada quan els raïms són ben granats, ja n'hi ha prou. Aquest mètode rutinari constitueix una lamentable equivocació que cal esmenar. Hem observat que aquesta malaltia cada any pren més increment, i en certes vinyes llurs conreadors es queixen contínuament que han de realitzar esforços de consideració per a combatre-la.

Cal tenir present que si no es lluita contra ella amb oportunitat, dona molta feina i disgustos. En totes aquelles vinyes que l'oïdium o malura vella sembla que hi hagi pres carta de naturalesa, és convenient ensofrar acuradament pàmpols i raïms diferents vegades, abandonant el mal costum d'ensofrar únicament els raïms, perquè, per més que aconseguim netejar-los, si el fullatge està invadit, sempre és inevitable un nou contagi.

Mitjançant l'associació dels polisulfurs o sofre líquid amb el suc del sulfat, a l'ensens combatrem simultàniament el mildiu i l'oïdium, podrem reduir considerablement la mà d'obra i aconseguir que el sofre quedi escampat per tot el cep, amb una despesa ínfima. Insistim en la conveniència de perfeccionar els procediments de combatre el mildiu i la malura vella, perquè si no ens hi esmenem, sempre en rebrem considerables perjudicis, com per desgràcia esdevé en l'actualitat en moltes vinyes.

Encara que aparentment creiem haver combatut l'oïdium, gairebé cada any quan encara els raïms no són ben madurs, són molts els agricultors que s'impacienten per portar-los al cup, perquè observen com la collita va perdent en quantitat.

En un proper article donarem unes indicacions encaminades a evitar en part aquest mal, procurant que la terra estigui racionalment fertilitzada, però aquesta necessària fertilització no podrà assolir el màxim i desitjat rendiment si no aconseguim mantenir la vegetació en un estat de sanitat completa. Si ho aconseguim, evitarem aquells mals que tant ens perjudiquen, puix que així mai no ens veurem obligats a efectuar la collita abans d'hora, i obtenir-ne bons rendiments, ja que millorarem la quantitat i la qualitat.

Cal no oblidar que per al normal desenvolupament de les plantes i la formació dels fruits, és necessari que les fulles estiguin completament sanes i lliures de tot paràsit que les privi o entorpeixi de realitzar llurs peculiars funcions, en benefici de la vegetació.

Tots aquells que no vulguin creure o que posin en dubte aquestes veritats indiscutibles, que recordin que quan passejant per una vinya tenen ganes de menjar un raïm, mai no se'ls hi acudeix collir-lo d'un cep que tingui els pàmpols secs o malaltissos, perquè tothom sap que els raïms d'aquests ceps són poc apetitosos.

Quan per apatia o impossibilitat material de practicar els tractaments en temps oportú ens trobem amb els ceps atacats per intenses invasions de malura vella, el permanganat de potassa ens presta notable utilitat. S'ha d'aplicar dissolent-lo en la proporció de 125 grams per cada cent litres d'aigua, valent nos dels mateixos polvoritzadors que emprem per a practicar les sulfatades. L'acció del permanganat de potassa és molt ràpida, però de poca duració, per tant és convenient que després de fet aquest tractament, es procedeixi a donar una enèrgica ensofrada general.

Mildiu.— Estem d'acord en absolut amb les manifestacions que respecte el particular va fer-nos ja fa uns quants anys un professor de Viticultura. Deia: *Fa més de 30 anys que les vinyes es sulfaten i aquesta operació encara no es practica com és degut.* És una veritat com un temple, perquè si no fos així ¿com es podria comprendre que en aquells anys d'invasions intenses hi hagi vinyaters que després d'haver sulfatat una infinitat de vegades, no puguin salvar la collita, i altres que amb la meitat o menys de polvoritzacions, aconseguen major producció?

El que primerament cal fer, és una aurada preparació del brou bordelès, i després mullar el cep abundantment sense descuidar els raïms, i els pàmpols per sota i per sobre, perquè està provat que el mildiu es propaga per la part inferior dels pàmpols més que per la part superior. No té res d'estrany que així succeeixi, perquè els pàmpols de la part de sobre tenen l'aspecte apergaminat, mentre que de sota presenten una aparença flonja o aborriollada que ofereix camp excel·lentment adobat per a desenvolupar-se aquest maligne bolet que coneixem per *mildiu*.

Cal, doncs, sulfatar els pàmpols també per la part de sota, i això que molts consideren gairebé impossible, s'aconsegueix fàcilment procurant que el mànec del polvoritzador sigui una mica més llarg que d'ordinari, operant de manera que el raig de suc vagi de baix a dalt, aplicant-lo a la part inferior del cep.

Hem de tenir en compte que els tracta-

ments contra les invasions de mildiu són preventius i no curatius, per aquesta raó cal operar abans no es manifesti la plaga. El que es pot aconseguir, però, és impedir que prengui major increment una invasió quan s'ha manifestat, practicant tractaments enèrgics i en pocs dies d'interval d'una a l'altra polvorització.

Ceps bords, ceps aboletats i ceps llampats.
—No sabem quin nom s'empra científicament. El que sí sabem, és que hi ha molts ceps que després d'haver produït abundoses collites, llur producció queda reduïda a quatre gotims o vagots, altres que van morint lentament i altres que acaben amb una mort fulminant, com si un llamp els hagués tocat. Quan aquest ceps són arrencats, i en el seu lloc se n'hi han plantat de novells, la majoria de vegades aquests corren la mateixa sort dels que els precediren. Per tal d'evitar aquest mal s'ha de prendre la següent precaució. Convé arrencar els ceps morts o malalts durant el mes d'octubre, o abans si és possible, i tot seguit obrir un clot ben gran deixant que s'airegi fins el mes de febrer. Arribat aquest temps s'ha d'omplir el clot amb brossa ben seca, sobre de la qual s'hi han de posar terrossos, deixant un petit espai per tal de poder encendre la brossa i que es cremi tota. Passats un parell de dies s'ha de fer una barreja de terra superficial amb la cendra i terra fumada de dintre el clot, i després barrejar-hi fems en quantitat prudencial, acabant d'omplir el clot amb terra procedent de la capa superficial. Transcorreguts quatre o cinc dies ja es poden plantar els ceps, fent que quedin en el centre del clot per tal que tinguin terra adobada per tot el seu entorn. Al cap d'un any s'han d'escampar al voltant de cada cep, colgant-ho amb una cavada: 800 grams de superfosfat; 400 grams de sulfat de potassa; 400 grams de sulfat amònic i 100 grams de sulfat de ferro en pols.

Seguint aquesta pràctica l'èxit és segur; i no creiem pas necessari explicar el per què, puix que sincerament hem de creure que tothom ho comprendrà perfectament.

No sabríem acabar el present article, sense fer esment de què hi ha molts agricultors que no volen sentir parlar ni llegir res que es refereixi als procediments que s'han de seguir per a combatre les plagues de la vinya, perquè creuen que ho fan millor que tothom. A aquells que d'aquesta manera pensen, els recomanem que prenguin mostra de dos fets interessants que breument anem a explicar.

A primers d'abril de l'any 1915 vàrem assistir a un curset de Viticultura i Enologia donat a Igualada, en el qual aprenguérem profitoses ensenyances alguns agricultors de la comarca. El dia que se'ns va parlar

dels tractaments contra les plagues de la vinya, després de la lliçó, alguns massa savis, van insinuar que ells ja sabien com ho havien de fer, i que havien perdut el temps. El professor, En Josep M.ª Valls, al qual l'agricultura catalana li és deutora d'un remarkable desvetllament, va assabentar-se d'aquelles manifestacions fora de to, i el dia següent va exhortar-nos amb les següents paraules, que no hem pogut oblidar més: *Tant de bo que amb tot i el que saben alguns, no vingui un dia que hagin de lamentar la pèrdua de la collita pels estralls d'una malura que llur saviesa no haurà sabut evitar.*

I, el que són les coses; aquell mateix any ens sorprengué una intensa invasió de mildiu que va deixar les nostres vinyes en un estat que feia llàstima. I consti que tampoc no se'n pogueren escapar aquells que

creien saber la manera com s'havia d'evitar.

Consultant un dia amb el senyor Cristòfol Mestres, l'eminent director de l'Estació de Viticultura i Enologia de Vilafranca del Penedès, el qual ha realitzat des de molts anys intensos treballs i estudis que tant han contribuït al millorament de la nostra viti-vinicultura, va dir-nos aquestes paraules, que tampoc no oblidarem mai: *Quant més s'estudia, quant més s'experimenta, més es veu la necessitat d'estudiar i experimentar.* Ara preguntem nosaltres. Si aquells que tot dient que ja saben prou, perden les collites a conseqüència d'una malaltia que no saben combatre; si aquells que en realitat saben molt, tot predicant amb l'exemple, recomanen amb insistència la necessitat d'estudiar i experimentar, ¿què hem de fer tots aquells que sabem ben poc?

JOAN VALLÈS I ESTRUC

Màximes rurals d'un agricultor pràctic

Quan vulguis emprendre qualsevulla explotació agrícola o vulguis reformar l'establerta, abans de prendre cap resolució consulta les següents màximes:

1.ª Els bons resultats en agricultura no s'aconsegueixen de seguida, mentre que els dolents són sempre ruïnosa; del qual en resulta desanimació per als que proven pràctiques noves i motius de crítica dels rutinaris.

2.ª El veritable agricultor és aquell que estudiant les millores que altres han assajat, aplica amb discerniment les més apropiades a les seves finques.

3.ª No s'aconsegueixen perfeccionaments agrícoles, si no són racionals.

4.ª L'agricultura exigeix del qui es proposa prosperar, intel·ligència, esperit d'observació, perseverança, saber manar, prudència i esperit d'ordre.

5.ª La ciència agrícola és eficient en tots els rams; crea teories que la pràctica modifica i aquesta sola és la que ofereix probabilitats d'èxit.

6.ª No hi ha veritable ciència agrícola, si no hi ha pràctica de l'ofici.

7.ª La pràctica de la professió val més que l'art per a executar-la; però es necessita l'art per a poder calcular.

8.ª L'ofici s'aprèn amb la pràctica i en les terres que conrea el mateix agricultor.

9.ª Sense pràctica, l'agricultor no concebeix o concebeix malament.

10.ª Un mal sistema amb bona administració, dona millors resultats que un bon sistema amb mala administració.

11.ª L'esperit d'ordre i d'economia, és ga-

rantia d'una administració ordenada i indispensable per a obtenir bons resultats.

12.ª No es pot dirigir bé una empresa agrícola si no es coneixen a fons els detalls i el conjunt de l'empresa.

13.ª Els detalls abracen tota la importància del conjunt: un de sol que es desatengui, fa moltes vegades fracassar l'empresa més ben concebuda.

14.ª El conjunt d'un treball és la reunió dels detalls; de la perfecció de cada un d'aquests, resulta la perfecció del conjunt.

15.ª Sense economia ni previsió no és possible una agricultura bona.

16.ª L'economia consisteix, en despesar únicament el necessari; però que no manqui l'indispensable.

17.ª L'home prudent mai no s'aventura més del que consent el capital de què disposa, com un home actiu no deixa per l'endemà el que pot fer avui.

18.ª L'home prudent calcula la seva força física, moral i intel·lectual i d'elles no demana, ni espera sinó el que poden donar.

Una segadora especial per als blats bolcats

En el darrer Concurs de Maquinària Agrícola, celebrat a París el passat mes de març, ens cridà l'atenció una segadora molt interessant destinada, principalment, per a segar els blats ajeguts. La impressió que ens produí aquella màquina fou extraordinària, puix ens férem càrrec, en veure-la, dels grans avantatges que per a l'agricultor cerealista oferia, doncs li resol el difícil problema de segar blats ajeguts, greu contratemps que a més de dificultar aquestes feines, les encareix considerablement, puix tant si s'executen mitjançant la intervenció del home, com de la màquina segadora, resulten molt més pesades, cares i defectuoses que no quan els blats es presenten normals.

La circumstància d'haver-se presentat aquest any extremadament plujós, precisament en l'època en què van a iniciar-se les segues, posa més de manifest l'oportunitat de donar a conèixer al públic agrícola els avantatges que ha de oferir-los la nova segadora lligadora de què fem esment i que tant va interessar-nos. Poc podríem pensar en contemplar-la i enterar-nos de les seves característiques, que havia precisament d'oferir els més oportuns serveis per a la present collita de blats, que a causa de les seguides i continuades pluges, molts sembrats i precisament els de més ufana estan fets *una coca*, com vulgarment els designen els nostres pagesos quan queden molls i les aigües els ajeuen.

Es clar, que semblant contratemps pot fins a cert punt atenuar-se, sobretot en l'elecció de menes de blats de cama o tija més forta; però les menes noves d'aquests blats encara estan poc generalitzades entre els nostres terrassans i així i tot sempre s'haurà de comptar amb la possibilitat que quedin més o menys ajegudes les sembres, encara que siguin fetes amb varietats de molta resistència a ajeure's. Diem això, perquè precisament tenint nosaltres uns camps exube-

rants de blat *Mentana*, una de les varietats més assenyalades en mantenir-se dret i fort, i en certs punts tampoc no ha pogut resistir completament les furioses escomeses dels xàfecs d'aquesta primavera. No cal dir com es troben els altres blats sembrats al veïnatge del nostre *Mentana*. Havent, per altra banda, tornat a adquirir més gran interès el conreu de cereals i particularment del blat, davant de la cada dia més dubtosa i precària situació de la vinya i dels vins, amb el qual hi

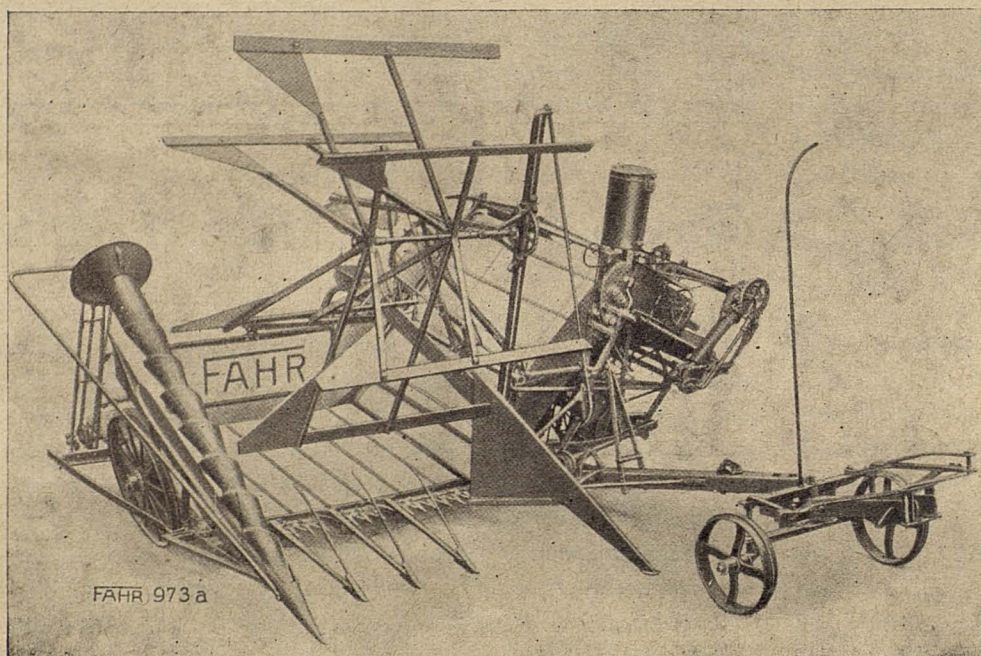

Figura 1.— Segadora lligadora, amb l'aditament especial per a segar el blat bolcat, que és un torn sense fi, situat a l'esquerra del gravat. A primer terme s'hi veu un avant-tren, conduït per dues rodes, que no té cap relació amb l'aparell objecte d'aquest article, però que resulta de gran utilitat i és molt recomanable la seva adaptació a tota classe de segadores i lligadores, doncs té per finalitat que el pes de la màquina no graviti damunt els animals de tracció, facilitant a l'ensems, de poder girar més fàcilment

cal afegir la conveniència de renovar les vinyes massa velles i caduques, pel qual i per tal d'obtenir algun rendiment de les terres va imposant se cada dia més dedicar-ne part a cereals, també fa augmentar l'interès tot allò que representa un millorament del seu conreu i la manera de beneficiar los; aquestes són altres consideracions que cal remarcar i per això considerem encara més convenient esmentar la transcendent significació del valor de la segadora lligadora de la qual venim parlant i que tinguérem ocasió de contemplar en el darrer Saló de la Maquinària Agrícola de París.

Disposa aquesta nova segadora d'un enginyós dispositiu, patentat, que resol d'una manera meravellosa la forma de poder segar mecànicament, sense que per a executar-ho ho destorbi que els blats estiguin ajeguts. És veritat que no ens fou possible veure-la fun-

cionar en cap camp de sembradura, per raó que en el mes de març no hi ha encara blats madurs per a poder-los segar, però si no poguérem contemplar-la funcionant amb els propis ulls i amb la pròpia màquina a l'aire lliure, ho poguérem aconseguir obtenint una visió clara del funcionament de la mateixa, gràcies a l'amabilitat del gerent de la casa constructora d'aquesta nova segadora, senyor Fahr, el qual ens féu una exhibició d'una pel·lícula cinematogràfica que reproduïx la manera com funciona l'expressada màquina.

En la pel·lícula es contempla un camp de blat completament ajegut i aplanat a terra, en tals extrems, que la silueta d'una persona s'hi veu destacada de cap a peus. La segadora, en tant que va avançant, no sols aixeca tota

aquella massa de vegetació, sinó que a mida que va tallant-la, aixeca part de la que segarà en tornar a passar; i totes aquestes feines les realitza d'una manera magistral mitjançant un cargol sense fi de gran diàmetre, que es troba col·locat al divisor exterior, com pot veure's en les figures 1 i 2, donant lloc a dos efectes, un dels quals és el d'obligar a caure el blat segat damunt la lona de la plataforma per a què tingui bona entrada als aixecadors i d'altra part, deixant dretes les menses de sembrats que segarà a la següent volta, operació indispensable per a què els

aixecadors necessaris de l'aparell, puguin quedar col·locats a un costat de la barra i no al costat del divisor interior, que és on podria deixar atapeïts els blats bolcats. Es tracta senzillament d'un enginy molt perfeccionat, que ja és de gran aplicació en el centre d'Europa on les pluges sovintegen i que ara constitueix entre nosaltres un recurs inestimable. Tenim notícia que enguany ja en funcionaran a la nostra terra, el qual prova que les cases constructors d'aquest aparell han previst la necessitat del seu ús al nostre país i si bé no sempre succeeix en els nostres conreus haver de lluitar amb tants aiguats, així i tot, estem convençuts de què es tracta d'un enginyós aparell, notabilíssim i de gran utilitat, ja que a més d'ésser insubstituïble per a actuar amb plena eficàcia on els blats són ajeguts, ho realitza també a la perfecció en els camps on els cereals es mantenen vi-

gorosos i drets. Aquesta segadora lligadora arriba al' hora més que oportuna, sobretot aquest any quan els inconvenients i les despeses d'haver de recórrer a la mà d'obra, constitueixen un dels més grans obstacles que actualment ha de suportar qui acut a aquest darrer recurs, conflicte que queda completament resolt mitjançant aquesta màquina, la qual ens produïa l'efecte que no havíem de trigar a veure-la molt difosa també en els nostres sembrats, ja que creiem que cada dia seran més nombroses les explotacions agrícoles on entre els més variats conreus s'imposarà davant les dificultats presents, el cereal panificable, que ha d'ésser un dels elements preponderants per a revalorar la riquesa de les nostres terres.

Veiem avui a Catalunya com s'intensifica el conreu del blat i amb aquesta intensificació, juntament amb l'ús de les noves menes de sement d'altres produccions, es redueix la importació del més preat dels cereals. El que uns anys enrera hauria semblat una fantasia o un somni, és ja una realitat i així veiem com la nostra producció cerealística s'intensifica i anem millorant la producció i el consum.

Cal afegir que l'ús dels fertilitzants químics també pren cada dia nova volada i amb ells els progressos de la mecànica en la remoció de les terres, en els aparells de sega i batre anem adquirint un major progrés, que en l'economia agrària representa una major producció i a un cost més reduït. Ara amb l'aparell que motiva aquestes ratlles, haurem donat un nou avenç en la nostra cerealicultura, factor molt digne d'ésser tingut en compte i que el nostre cerealicultor sabrà aprofitar com es mereix.

RAÛL M. MIR

El cirerer

El cirerer és un arbre que a més de donar la seva vermella fruita primerenca, anuncia les abundàncies de la deessa Pomona i reu-

tència dels fruits. La seva reproducció pot ésser feta amb les llavors o pinyols o per estaca i empelt, essent aquests dos procedi-

ments els més generalitzats. Les terres argiloses, silícees, seques i de molt fons, són les que especialment li plauen. La fusta del cirerer és de molt bona qualitat i estimada en la construcció de mobles.

L'escorça de les branques joves igualment que les arrels del cirerer, collides en començar la primavera, s'aprofiten per a preparar una aigua molt bona, astringent i d'eficàcia provada contra les febres; 25 ó 50 grams d'escorça tendre o bé 15 ó 20 grams d'escorça seca en un litre d'aigua; es fan bullir 15 ó 20 minuts.

Les infusions de flors de cirerer són pectorals i calmen les irritacions del pit. Bullint les fulles amb llet, s'obté una purga que no produeix còlics.

Els pedúnculs o cues de les cireres bullides amb aigua, donen una tisana diurètica excel·lent, que es recomana contra les afeccions renals, obstruccions del fetge, de la melsa i retenció d'orina, gota, hidropesia i còlics nefrítics. El suc de les cireres agres, bullint el doble del seu pes amb sucre, dona un aixarop de bon beure i refrescant.

Quan es volen preparar cireres amb aiguardent, es trien que siguin ben madures i sanes; es parteixen i s'hi deixen la meitat de les cues. Netes que siguin, es fiquen dintre un pot de cristall i així que queda

mig ple s'hi afegeix, per cada quilo de cireres, 350 grams de sucre en pols, acabant d'omplir el pot amb aiguardent i amb conyac. Es tapen bé els pots i es guarden en indrets frescos.

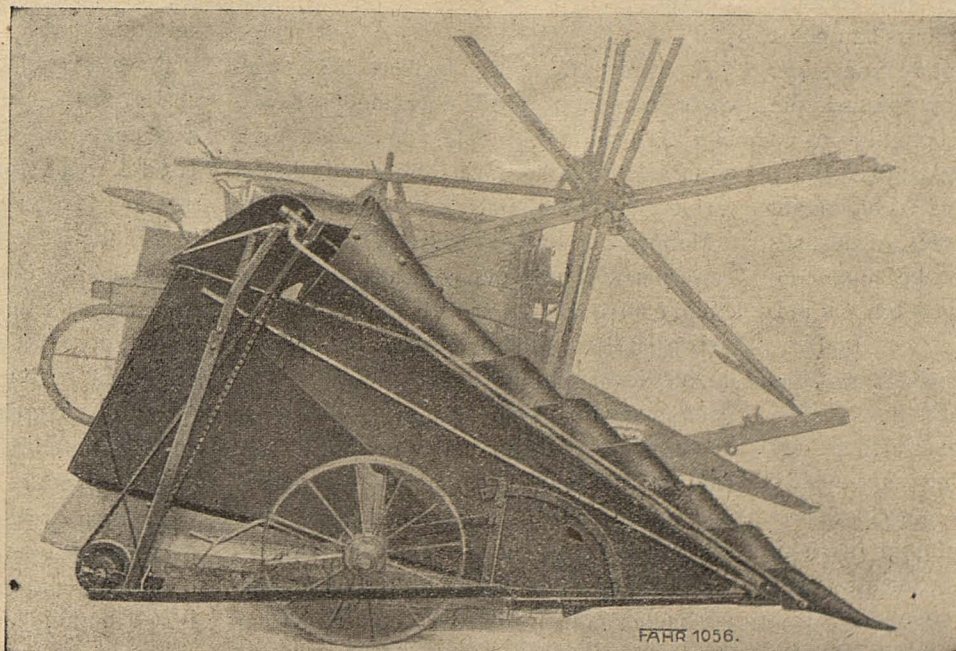

Figura 2.—Detall de la part principal de l'aparell que aixeca els sembrats ajeguts. Es tracta d'una espiral sense fi, rotativa que de la mateixa manera que rodant aixeca el sembrat de l'exterior, el situat a l'interior el posa en condicions de caure bé a la plataforma per tal que vagi ben aparellat

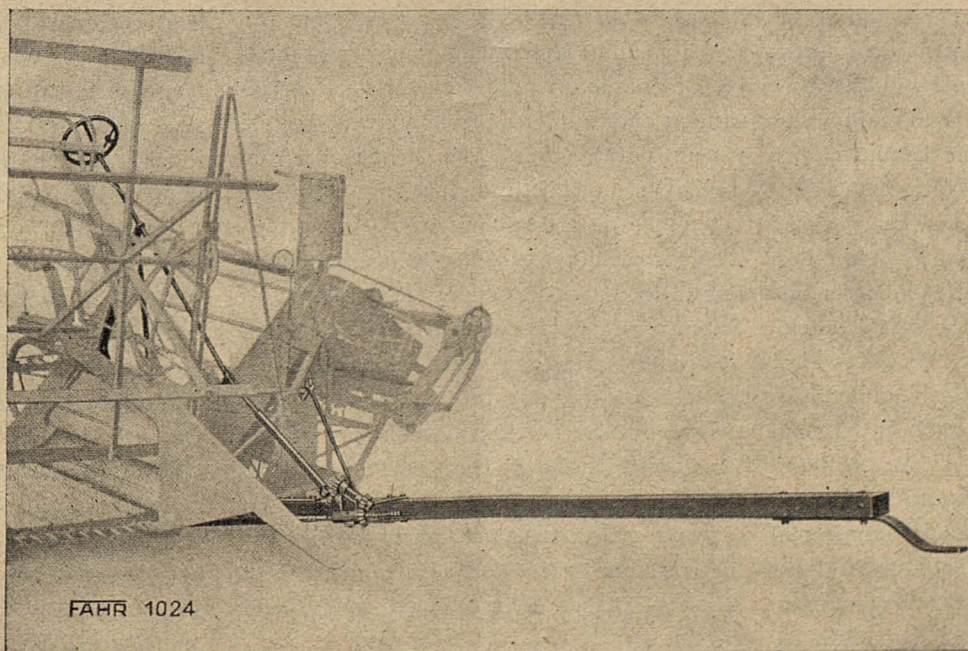

Figura 3.—Una altra novetat que hem vist al Saló de Maquinària Agrícola, és el mecanisme que es destaca en el gravat, destinat a enllaçar una segadora amb altres, quan són dues o més màquines les que es volen fer funcionar a l'hora o sigui en sèrie, accionades per un tractor

cat en la família de les rosàcees, tribu de les amigdalàcees o drupàcees i es conrea en molts països. Se'n coneixen gran nombre de varietats que es diferencien per l'època de fructificar, com pel color, grandària i consis-

Intoxicacions alimentoses del bestiar

Bastant sovint, els veterinaris som cridats per a visitar algun ramat de bestiar, algun corral d'aviram o simplement unes corts de porcs, on de cop i volta els caps s'han posat malalts, produint-se un seguit de baixes que han alarmat de tal manera el propietari, que cuita-corrents ha vingut a consultar-nos i a demanar-nos remei per a la malura.

Naturalment; quan hom es troba davant d'algun d'aquests casos clínics, si després d'haver observat i tingut ben bé en compte la simptomatologia que presenten els animals atacats, la manera de morir els malalts, l'aspecte que aquests presenten morts, les malalties infeccioses dominants en el lloc on es troben situats, etc. etc., resulta que res de tot l'observat no encaixa en cap quadre simptomàtic de les malalties infeccioses pròpies de la mena d'animal del qual es tracta, ens trobem aleshores que les dificultats per a diagnosticar la malaltia són enormes, i nul·les per tant, les possibilitats d'un tractament eficaç.

Certament que encara ens resta l'anàlisi bacteriològic de les vísceres —fetge, pulmó, melsa, ronyó— de la sang i dels excrements, per tal de poder arribar a descobrir l'agent causal de la mortaldat o si més no, reaccions químico-biològiques que ens donguin indicis de la seva presència en el cos dels animals necropsiats. Però, així i tot, pot donar-se el cas que després d'haver portat a cap totes aquestes recerques clíniques i de Laboratori, la causa resti desconeguda, la malura vagi fent el seu fet, i els caps de bestiar vagin morint portant la desesperació al pagès o al ramader, els quals després de tantes coses, ja no saben què fer i que davant la impotència del tècnic perden la seva fe en els remeis de la ciència i llur confiança en l'actuació clínica del professional.

És en aquests casos, veritablement desconcertants, que cal actuar amb la màxima serenitat i llestesa per tal de salvar en tot el possible els interessos econòmics que ens són confiats, vetllant al mateix temps pel bon prestigi mèdic professional del qual en tots moments hem de voler fer-nos-en creditors per part dels pagesos i ramaders de Catalunya.

Per haver-lo viscut i per altres experiències que anirem publicant, recomanem, als companys i als ramaders, que quan es trobin davant un cas d'aquesta naturalesa, sigui quina sigui la composició alimentosa de què es faci ús per a la cria i engrèixament del bestiar, es procedeixi amb tota urgència a l'anàlisi d'aquets aliments, suprimint-los i

canviant-los ja de primer antuvi en el cas que la seva qualitat infongués la més petita sospita.

* * *

A primers de març de l'any 1932, unes corts de porcs propietat del ramader de Rubí i d'Hospitalet, J. Saló, varen començar a emmalaltir ràpidament, tenint cada dia un terme mig de 4 a 5 baixes.

Malgrat que tots els porcs estaven vacunats contra el mal roig, contra la pesta porcina i contra la septicèmia hemorràgica, observarem detingudament els malalts per tal de descobrir si per llur simptomatologia podíem traslluir alguna causa infecciosa de les baixes. Res no poguérem percaçar. Feta l'autòpsia d'alguns caps, tampoc no vàrem poder trobar cap cosa que ens dongués una pista certa. Aleshores enviàrem algunes vísceres per tal que es procedís a fer un anàlisi bacteriològic. Resultat negatiu. Ni cap germen, ni cap senyal d'infecció classificada.

De què podran morir aquests porcs? —ens preguntàvem— la ració alimentosa que rebien era composta d'una part de despulla de farina molt bona, d'una part de farina de moresc i d'un altra part de patates cuites en una caldera expressa que per a tals usos venen les cases de maquinària agrícola.

Observant els porcs quan els obrien per a deixar-los anar a l'òbit, sempre notàvem que tots hi acudien amb molta gana per a menjar, no en quedava mai cap enrera, i precisament marcant els que menjaven menys, vàrem notar que morien primer els que menjaven més. Naturalment, aquest detall ens féu sospitar tot seguit del règim alimentós i portàrem a examinar les farinasses, la farina de blat de moro i les patates, prenent com a primera mesura la supressió total d'aquestes en la ració, doncs sospitàrem de moment, alguna alteració de l'aigua a l'estar en contacte perllongat amb el metall de la caldera, ja que la cuita es feia per dos dies.

L'endemà mateix varen parar les baixes i més tard rebérem el següent informe, dels Serveis Tècnics d'Agricultura de la Generalitat.

Mostra—Patates.

Data—Març 1 del 1932.

Remitent—Senyor Joan Saló. Rubí.

Objecte— Recerca de les causes que, pel consum de les patates enviades, se'n deriven malalties als porcs consumidors.

Examen biològic.— En la recerca de toxines microbianes dos conills de prova i dos cobais, sotmesos a la injecció intravenosa

d'aquelles, donaren un resultat negatiu.

Per ingestió d'un brou preparat exclusivament amb les patates de la remesa, foren sotmesos a aquesta mena de dieta quatre conills, amb resultat negatiu.

Per ingestió (dieta exclusiva) de troços de patata bullits amb aigua destil·lada, foren provats quatre conills amb els següents resultats:

Dos conills el segon dia de la dieta, acusaren el síndrome de gastro-enteritis, foren sacrificats, analitzant la sang i el parènquima del fetge, ronyó i melsa sense que les preparacions microscòpiques, ni els cultius, ni les inoculacions a altres dos conills mostressin la presència de cap germen patògen.

Dos conills de la mateixa dieta, l'un ha seguit en estat normal cinc dies, i l'altre també al segon dia, presentaren ambdós, fenòmens de gastro-enteritis, hom canvià el règim alimentós i retornaren al bon estat de salut fins a la data.

Examen de les patates.—Quasi totes, eren atacades de la malura anomenada *cor rodat* o sia un paràsit vegetal pertanyent al regne botànic dels sporòfits, tipus *Enmicets* o *fungus* classe *Phicomycets*, ordre *Oomicets*, Gènere *Phytophthora*, família de les *Peronosporacees*. En termes botànics és conegut el paràsit o la malura pel nom de: *Phytophthora infestans*.

A més, essent la partida de patates un rebuig ja separat del consum per tenir ultra el *cor rodat*, unes cavernes de gangrena seca (podrides), d'on mitjançant cultius no hem pogut isolar la bactèria *amylobacter* que és la productora usual d'aquella malura, hem tret l'afirmació que l'esmentada gangrena seca era deguda també al paràsit *phytophthora*, però en un grau més avançat d'infecció de les patates.

Resum.—El paràsit productor de la malura de les patates determina uns canvis de composició química (encara no estudiats) del tubèrcul, que ens fan creure que s'hi agombola una substància càustica, no soluble a l'aigua, però present en la polpa del tubèrcul, que amb el contacte del budell i per l'acidès dels sucs gàstrics inflama i fins crema el budell, a judicar pels símptomes dels animals de prova.

La prova a fer i que no hem pogut començar per manca de patates i de porcs per l'experimentació, és la següent: bullir les patates amb aigua acidulada (aigua amb un raig de sulfumant), llençar l'aigua, rentar a raig d'aixeta i abundosament les patates amb aigua clara, i després donar les a menjar als porcs.

Pel resultat dels anàlisis no hi ha sospita de cap malura infecciosa pròpia dels porcs.

Barcelona, 30 de març del 1932.—Ramon Danès i Casabosch —Tècnic Clínic dels Serveis de Ramaderia.

Resumint, direm que quan hom aprofita per a l'alimentació del bestiar tuberculs, fruites, ja siguin pomes, figues, etc., cal vigilar amb constància l'estat de conservació d'aquestes substàncies, ja que d'altra manera és exposat a sofrir seriosos contratemps que

per la seva índole difícil de localitzar, poden malmetre el negoci de la cria i de l'engreixament del bestiar, puntal bàsic de la nostra Ramaderia.

RAMON VILARÓ I GALCERAN
Veterinari

del cel s'infiltra dolçament per les esquerdes de la roca, corre per les capes pregones de la terra, i reapareix en forma de fons cristallines i de rius benefactors.

Els boscos, encara, equilibren l'economia; són la riquesa de les terres poc fèrtils; fan productives les que no podrien donar altra cosa; donen una renda a qui sap agombolarlos, i quan ells desapareixen, la despoblació no triga gaire a venir.

I a més, els boscos són bells i criden la riquesa turística. Alzines robustes del Vallès, pins esvelts de la costa, oliveres fantàstiques a Mallorca i plenes d'equilibri a Tarragona; sureres rugoses i vermelles de l'Empordà; fagedes elegantíssimes del Montseny; avets senyorívols de Collsacabra i del Pireneu, les romanalles de la vostra esplendor fan encara la gràcia variada i l'emoció pregona dels paisatges de Catalunya!

Això que ens resta, perilla de desaparèixer. No vacilem a defensar-ho amb entusiasme.

Cada dia es tallen més boscos. Les exportacions, tan agudes anys enrera; les necessitats cada dia majors de la indústria; el desig de beneficis immediats, i la por de posar capitals en empreses a llarg termini; el feix de les contribucions sobre les herències, i de tota altra mena, la rarefacció de la població rural, les dificultats tècniques del replantat, contribueixen al desastre. Però encara hi ha un altre enemic: el foc.

Tots recordem el paorós incendi de les Gabarres que féu alçar en defensa dels pobres bosquetans la veu patriarcal del Mestre Ruyra. I el foc al bosc, a l'estiu, és cosa de cada dia.

Davant de tots aquests enemics junts, cal organitzar una defensa i de pressa. Que els qui tenen cura dels destins de la nostra terra no ho oblidin i ho facin, sense plànyer-hi esforços ni diners; el rendiment és assegurat, i la conseqüència un benefici immens per a Catalunya.

M. S.

De *La Veu de Catalunya*

EL QUE DIU LA PREMSA

Hem de defensar els boscos de Catalunya

La nostra literatura, rica en obres que canten la vida del camp, té pàgines admirables dedicades als boscos. De Marian Vayreda a Joaquim Ruyra —recordem aquella admirable «Basarda»—, de Bosc de la Trinxeria a Prudenci Bertrana, de Víctor Català a Roig i Raventós, i en tants i tants altres; Pons i Gallarza cantà les oliveres; Maragall, Costa i Llobera i López-Picó han cantat els pins. La «Fageda d'en Jordà» donà una obra mestra, i els avets i faigs són glorificats per Guerau de Liost. Descripcions bellíssimes que a voltes arriben a convertir-se en veritables apologies. I aquestes no poden ésser més justificades.

L'arbre és una de les manifestacions més belles de la naturalesa. Tot aquell que tingui una mica de sensibilitat, ha d'admirar-lo. L'escriptor francès Paul Gazin, en feia temps enrera un elogi considerant les seves relacions amb l'home. Fixem-nos—deia—que l'arbre té un tronc, un cor i un cap; que etimològicament, branca ve de braç. Adonem-nos que les formes de l'arbre s'adornen seguint una harmonia que satisfà del tot el nostre sentiment estètic; a més ens suggereix un obscur concepte de personalitat. Diem que un home és de bona fusta; i és que la fusta és una matèria tan plena de vida, que com en cap altra hem de dir d'ella, per distingir-la quan cal, que és fusta morta.

Com nosaltres, l'arbre es posa malalt i mor; com nosaltres respira i a través d'ell corre la saba com la sang als nostres cossos.

I a més, quin lloc no ocupa en la nostra vida! Des del bressol fins al bagul de fusta, no ens deixa i és un dels grans auxiliars de la nostra vida. Ell ens dóna la carena del vaixell i l'embigat de les cases: el mànec de la ploma i el del magall; ella separa la nostra mà delicada de la duresa de l'eina metàl·lica. Ens alimenta amb els seus fruits: ens escalfa i ens mobla les cases. Vestí els nostres primers pares! el regne vegetal segueix vestint nos, i davant dels esclips de pagès no ens atrevirem pas a dir que no ens calci.

I ara, que, com diu la frase popular, els arbres no ens facin oblidar el bosc. El bosc fa

la bellesa, la salut i la seguretat d'un país. Els savis ja ens ho diuen, que no tindrem un equilibri armoniós de la nostra geografia, en tant que no haguem equilibrat novament el repartiment de les zones forestals.

Això és cosa de tots els temps. L'antiguitat ens mostra Nínive i Babilònia cobertes per la invasió dels sorrals que imprudentment havien despulat els boscos. Prop nostre tenim l'exemple de les fèrtils planúries de Castella, arruïnades en pocs segles per la desaparició dels boscos. I en contraposició tenim l'exemple de França, que si bé anys enrera sofrí el despoblament d'una part del massís central, en canvi els anys de la guerra comprava al preu que fos la fusta dels països neutrals, i no tallava ni un sol arbre dels seus boscos meravellosos.

I és que no hi ha dubte: les grans extensions de bosc provoquen la pluja i la boira, aturen els vents, alenteixen la fusió de la neu i regularitzen i fan estables les fonts, punt interessantíssim del qual depèn la navegació fluvial i el proveïment d'aigua de les ciutats.

En la terra nua, l'aigua va sempre a parar als fons de les valls, s'acumula, s'aboca als rius, i en poques hores s'ho emporta tot i destrueix conreus, jardins i cases.

En canvi, si el bosc ocupa els pendents de les valls, ve el treball pacient de la molsa que s'embeu, de l'humus que absorbeix, de les rels que aturen fulles i branquetes, que divideixen els xaragalls més petits. L'aigua

RECERQUES PRACTIQUES

El concepte que tenia del vi el Papa Pius X

L'ús del vi redueix les víctimes del cranc, segons s'ha dit fa poc en un Congrés mèdic, i a jutjar pels experiments d'un doctor francès, encara fa més: Si, per exemple, a un conill se l'hi dóna una injecció d'estricnina, com és de suposar, la bestiola no trigarà a morir; amb tot, si abans d'injectar-l'hi l'estricnina es practica una injecció d'uns quants centí-

metres cúbics de vi blanc, el conill pot suportar victoriosament l'acció de la metzina.

Prement peu d'aquest fet, un col·laborador de l'*Observatore Romano*, pren nota de les manifestacions de Pius X, qui considerava el vi blanc com una garantia i medicina contra el còlera. Durant l'epidèmia del 1873, a la comarca trevisana feia més estralls que en moltes altres i mossèn Josep Sarto, rector i infermer, era al mateix temps, confortador i metge, proveïdor i dispensador de tots

aquells que podia socórrer. Estava generalitzada l'opinió que uns gotets de bon vi prevenien el mal, prenent-lo en presentar-se els primers símptomes i ja no progressaven, fent que la malaltia seguís el seu curs amb més benignitat. Havent acabat el vi de què disposava el bon religiós, va dirigir-se al senyor del poble Romanin Jacur, qui era benefactor de la parròquia i de l'obra caritativa de l'arxiprest. «Seran o no seran veritat, deia, aquests efectes anticòlerics del vi, però és convenient que tots en facin la prova, tant més necessària quan no podem presentar-nos davant d'aquestes pobres gentes amb les mans buides». I així era de veure com recorria la contrada, entrava a les cases, i a les cambres i fins als estables amb l'estola i el breviari sota el braç i portant en una mà una ampolla. I així del matí al vespre, passava les hores confortant, animant, consolant i repartint la medicina, eixugant llàgrimes d'altri i ofegant les pròpies.

D'aquesta manera i amb aquell remei l'abnegat rector va veure passar l'epidèmia sense emmalaltir i també, encara que sols fos per agraïment, no deixà mai més de conservar una estimació pel vi. Un gotet de vi no desplaïa ni al bisbe de Màntua, ni al patriarca de Venècia, com tampoc a Pius X, el qual no pogué adoptar la prescripció del seu metge, quan aquest disposà excloure el vi de la taula del Papa.

—Perquè —deia a qui ara ha fet aquestes revelacions—, si jo crec que una mica de vi bo, de cap manera pot ésser-me perjudicial. I ho dic sincerament, afegia, perquè d'aquell temps de Salzano vaig poder apreciar totes les virtuts que posseeix el suc fermentat del raïm.

■ ■ ■

Els peus o porta-empelts del presseguer

El presseguer pot ésser empeltat sobre tres peus diferents, escollint-se aquests segons la mena de terres on han d'ésser conreats. Els tres porta-empelts, són: el del mateix presseguer i en aquest cas s'anomena *franc*, el d'ametller i el de prunera.

Empeltant-lo sobre presseguer, el seu desenvolupament sol ésser limitat, sobretot els primers anys, el qual fa que no convingui empeltar-lo fins que tingui més de dos anys, puix si s'empelta abans d'aquest temps, els empelts pugen prims i amb poc desenvolupament.

El presseguer per a porta-empelt vol terres de fons, fèrtils. Té l'inconvenient, aquest porta-empelt, d'ésser molt sensible a la clorosi en terres calices i tenir els arbres una fructificació de pocs anys.

L'ametller per a porta-empelt del presse-

guer, té sobre aquest molts avantatges; pot adaptar-se a moltes més classes de terres; és més rústec i més vigorós; no són tan propensos els arbres així formats a tornar-se grocs (clorosi) i tenen una vida molt més llarga que la dels formats sobre *franc*, o sigui sobre presseguer.

La prunera és un altre patró que pot convenir a l'ametller, sobretot en terres humides i compactes. La varietat Mirabolà s'adapta en terres pobres, pedregoses i seques. Els presseguers empeltats sobre prunera, donen bons resultats, tant pel rendiment de les produccions, com per la vida llarga dels presseguers així formats.

Cal fer esment també de la resistència a la clorosi que presenten els empelts sobre prunera.

■ ■ ■

Superfície olivarera

L'oliverar, a Espanya, es calcula que ocupa 1.817.000 hectàrees i l'oli que produeix és superior al dels altres països, com França i Itàlia, apreciats fins fa poc com els millors.

Aquesta superioritat dels olis espanyols, és deguda a la seva bona elaboració, que permet obtenir olis de poca acidesa (de 0'2 a 0'5 graus), amb una flaira sobressortint, no superada pels olis dels altres països.

■ ■ ■

Contra les rates

Són en gran nombre els procediments i productes que s'aconsellen per a l'extermini de les rates. Un d'aquests, que tot i ésser molt vell, dona magnífics resultats, és el de la barreja de guix, farina de blat i sucre.

Es prenen sis parts de guix ben fi, dues parts de farina i una part de sucre en pols barrejant bé aquestes matèries, les quals es reparteixen col·locant-les en diferents recipients i en els llocs visitats per les rates.

En menjar-la, aquesta barreja s'endureix a l'arribar a l'aparell digestiu, causant la

mort d'aquests animalons rosegadors. Si amb constància es fa la distribució de l'apat, es nota sense trigar com disminueixen les rates i fins s'aconsegueix suprimir-les radicalment, si bé cal prendre les mesures convenients per tal que altres hostes no passin a ocupar els llocs de les exterminades.

■ ■ ■

Els adobs verds restauradors fertilitzants de les terres

El professor August Chevalier, ha donat a conèixer un fet molt notable de certes regions del Senegal.

Quan un camp ja no dona collites, per haver quedat esgotat, en lloc de deixar-hi créixer les herbes, s'hi sembla tot seguit una lleguminosa, el Bentamaro (*Cassia occidentalis*), la qual es ressembla per si sola amb les pròpies llavors.

Com es veu, el conreu de lleguminoses per a la fertilització de les terres, no la desconeixen els negres africans.

■ ■ ■

Conservació dels ous

Introduint els ous de gallina en una solució de sabó no massa espessa ni massa clara, es conserven en bon estat, puix a l'assecar-se el sabó, es forma una capa protectora sobre la closca i impideix que l'aire malmeti el contingut interior.

Amb aquest tractament, els ous no agafen cap regust.

■ ■ ■

Remeis instintius

La majoria dels animals trien ells mateixos remeis naturals de molta eficàcia.

El gos malalt de l'aparell digestiu o del fetge menja àvidament certes herbes curatives.

Quan pateix reumatisme, s'ajeu al sol durant hores amb la part adolorida exposada a l'acció solar.

NOTES INFORMATIVES

Els oliverers i vinyaters de la U. S. A.

L'Assemblea de les Seccions de l'Oli i del Vi de la U. S. A., ha tingut lloc a la vila de Falset. Fou presidida pel senyor Paulí Geli, juntament amb representacions dels viticultors i colliters d'oli i les autoritats.

El senyor Joan Sirvent va fer un documentat parlament sobre l'elaboració de l'o-

li, i s'aprovaren les següents conclusions:

Primera: L'Assemblea expressa el seu desig que per mitjà dels Sindicats adherits a la Secció de l'Oli de la U. S. A. de Catalunya, sigui fomentat en les comarques olivereres l'esperit sindical per tal d'arribar a l'organització total dels productors oleícoles de Catalunya.

Segona: L'Assemblea recomana a tots els Sindicats oliverers que per tots els mitjans

que tinguin al seu abast sigui privada la venda de pinyoles per tal que el seu oli no sigui posat al consum.

Tercera: L'Assemblea demana que sigui gestionada una inspecció als molins d'oli que no reuneixin les degudes condicions d'higiene i salubritat, per tal que siguin clausurats en cas d'infracció de les disposicions i pràctiques vigents.

El senyor Piferrer va glossar les següents conclusions, que també foren aprovades per unanimitat.

Primera: Que s'obtingui una classificació oficial que permeti distingir netament els olis d'oliva de pressió, dels refinats.

Segona: Que no es toleri la rectificació dels olis de sulfur, per constituir una transgressió al dret vigent, perjudicant enormement el prestigi dels nostres incomparables olis d'oliva.

Tercera: Que es derogui el Decret del 26 de juliol de l'any passat, que dificulta l'exportació d'oli d'oliva.

Després d'unes paraules del senyor Geli, per tal de recollir les dels oradors anteriors, es va cloure l'Assemblea de l'Oli.

L'Assemblea del Vi, tingué lloc següentment. Després de la lectura de l'acta anterior, balanç i elecció del nou Consell, va fer ús de la paraula el senyor Andreu Cabré, secretari de la U. V. C., el qual va explicar la conveniència d'adaptar els Estatuts d'aquesta entitat a les necessitats actuals; tot el qual quedà plasmat en les següents conclusions, també aprovades:

Primera: L'Assemblea aspira que la U. V. C. la qual avui ostenta la representació oficial de la viticultura de Catalunya, d'acord amb el previst a l'Estatut del Vi, acobli de fet tots els sectors d'aquesta.

Segona. La U. V. C. haurà de mantenir la seva tradició apolítica, atenta solament a la defensa de la vinya i del vi.

En l'admissió d'associats no s'haurà de tenir en compte sinó el seu caràcter de productors, prescindint, per tant, de la seva condició jurídica amb referència a la terra productora del vi.

Tercera. Procedeix donar una nova estructuració a la U. V. C., en vista de les noves modalitats i exigències actuals de la viticultura, amb el propòsit que pugui constituir un adequat instrument de defensa en els nostres interessos.

Quarta: Opina l'Assemblea que per endavant hauria d'organitzar-se corporativament la viticultura catalana, a base de Federacions dels Sindicats Agrícoles de les comarques, singularment de les delimitades, a les quals pertany la defensa dels seus peculiars interessos segons les reconegudes denominacions d'origen i coalitzar-se, ensem, aquestes Federacions per tal de constituir la

unitat superior anomenada U. V. C. per la defensa dels interessos generals de la viticultura de Catalunya.

Cinquena: La U. V. C. haurà de continuar adherida a la Confederació Nacional de Viticultors, per la defensa dels interessos generals de la viticultura espanyola.

També es considera convenient que continuï relacionada amb altres sectors organitzats de l'agricultura catalana, a l'efecte de formar el Comitè del Vi de la U. S. A. de Catalunya.

Sisena: Es fa remarcar la conveniència que la U. V. C. procuri posar-se en contacte i presti l'assistència deguda al Govern de la Generalitat de Catalunya.

Setena: Es prega al Consell Regional de U. V. C. que, amb l'assistència dels elements destacats de la viticultura, gestioni l'acoblament dels elements que avui no figuren en la seva organització; i que, quan ho consideri oportú, procedeixi a convocar una Assemblea general extraordinària al propòsit de la reforma del Reglament de la U. V. C.

El Concurs de Memòries de l'Institut Agrícola

S'ha celebrat l'acte de repartiment de premis del Concurs de Memòries organitzat per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, havent estat llorejats els següents treballs i autors.

Grup de plantes de secà.— En Joan Vallès i Estruch, autor de la Memòria el lema de la qual és: *Agricultura, primera font de vida.*

En Baldiri Juscafresa i Serrat, autor de la Memòria que porta per lema: *San Salvador*, i es refereix al conreu de la planta del tabac.

Grup de plantes de regadiu.— En Josep Pané i Mercè, autor de la Monografia que té per lema: *Contra l'actual crisi agrícola* i està dedicada al conreu del mill.

Finalment, altre premi a Carles Pérez, autor de les dues Monografies dedicades respectivament al conreu del lli i del cànem, sense lema.

Assemblea de la secció de fruites i verdures de la U. S. A.

Fou presidida pel senyor Joan Font, essent proclamats per a formar part del Consell Directiu en el vinent exercici:

President, Sindicat Agrícola de Sant Boi de Llobregat; vice-president, Sindicat Agrícola de Sant Isidre, de Sants; secretari, Sindicat Agrícola de Sant Feliu de Llobregat;

tresorer, Sindicat de Productors Agrícoles, de Molins de Rei, i comptador, Sindicat Agrícola de Gavà.

També foren designats els delegats al Consell Central de la U. S. A. Delegats efectius: Sindicat Agrícola de Sant Boi de Llobregat, i Sindicat Agrícola de Sant Isidre, de Sants. Delegats suplents: Sindicat Agrícola de Sant Feliu de Llobregat, i Sindicat Agrícola de Viladecans.

El president glossà ben àmpliament les conclusions presentades pel Comitè, en la discussió de les quals varen intervenir la majoria dels delegats.

Les conclusions aprovades foren les següents:

Primera: Importació de fruites. L'Assemblea protesta de la invasió de fruites estrangeres al nostre país en uns moments que la nostra producció troba tancades totes les portes i demana l'augment de l'aranzel vigent fins a 50 pessetes or els 100 quilos.

Segona: Règim de contingents. L'Assemblea demana el restabliment de la Junta Reguladora de Contingents de fruites i verdures creada per ordre de la Conselleria d'Economia i Agricultura de data 29 de març del 1934, per tal que aquesta gestioni que les llicències franceses, avui gairebé totes en mans d'intermediaris, li siguin lliurades per a distribuir-les als productors, junt amb els permisos de sortida.

Tercera: Mercat del Born. L'Assemblea insisteix prop de l'Ajuntament de Barcelona, per tal que siguin restituïdes als productors organitzats totes les marquesines que envolten el Mercat Central de Fruitas i Verdures, que els foren arrabassades durant el període d'excepció.

Quarta: El pantà de Sant Ponç. L'Assemblea protesta de la construcció del Pantà de Sant Ponç al riu Cardener, per considerar-lo pertorbador als interessos dels productors agrícoles del Pla del Llobregat, i acorda acudir en aquest sentit a la informació pública prevista en el «Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya», de data 1 de maig del 1936.

A l'acte hi varen assistir la majoria dels Sindicats de la Secció de Fruitas i Verdures.

El Concurs de roses

Ha tingut lloc a l'estatge del Garden Club la cinquena Exposició de Roses que cada any organitza l'entitat *Amics de les Roses*. Foren concedits els següents premis:

Concurs de roses noves (tallades).—Primer premi: Medalla d'or, a Cebrià Camprubí; segon premi: Medalla d'argent, a Llorenç Pahissa; tercer premi: Medalla de bronze, a Josep Padrosa.

Introducció de varietats estrangeres.—Primer premi: Medalla d'or, a Josep A. Gomis; segon premi: Medalla d'argent, a Masia Bach; tercer premi: Medalla de bronze, a Lluís Griera.

Concurs de presentació de col·leccions de roses clàssiques i antigues i sèrie d'espècies botàniques del gènere rosa.—Desert.

Concurs de presentació de lots de testos.—Primer premi: Medalla d'or, a Cebrià Campubí; segon premi: Medalla d'argent, a Lluís Griera.

Concurs de presentació de col·leccions de set varietats de colors distints (flor tallada comercial).—Medalla d'or, a la senyora Pilar Mata.

Concurs de petites col·leccions.—Primer premi: Medalla d'or, a la senyoreta Maria Guarro; segon premi: Medalla d'argent, a la senyora Marta Barchkhahm; tercer premi: Medalla de bronze, a la senyora Ramona Preses; tercer premi: Medalla de bronze, a la senyora Baixeras de Macaya.

Concurs del millor exemplar de roses.—Primer premi: Medalla d'or, a la rosa *Fontanelle*, de Masia Bach; segon premi: Medalla d'argent a *Madame Butterfly*, de la senyora Pilar Mata; tercer premi: Medalla de bronze, a *Duquessa de Peñaranda*, de la senyora Maria Guarro.

■ ■ ■

L'Assemblea general ordinària de la U. S. A.

Fou presidida pel senyor Paulí Geli, vice-president primer, amb diversos consellers de la U. S. A.

L'acte començà amb un parlament de salutació del president accidental. En homenatge a la memòria de l'enyorat president Carles Jordà, mort l'any passat, hom guardà un minut de silenci.

Es llegiren les conclusions aprovades en les diverses assemblees de la U. S. A., que foren ratificades per aclamació.

El nou Consell directiu es compondrà com segueix: President: Pere Cabot i Puig; vice-president primer: Paulí Geli i Maymí; vice-president segon: Ramon Pané i Ferrer; secretari primer: Felip E. Alvira i Costa; secretari segon: Vicenç Elies i Cuyàs; tresorer: Ramon Vidal i Trull; comptador: Josep Serra i Llibre; vocals: Ferran Zulueta i Gibergera, Lluís Fatjó i Fatjó, Ramon Piferrer i Bellmunt, Pere Germes i Rossinyol i Andreu Cabrer i Bru.

Parlà el senyor Jaume Albareda, president de la Mutualitat de la U. S. A., de la conveniència que els pagesos hi pertanyin.

El senyor Joan Font, president del Comitè de Fruites i Verdures, remarcà que calia que l'organització sindical fos cada dia més

ferma per a la defensa dels interessos agrícoles.

El senyor Pere Cabot, qui es trobava a Londres, parlà a l'assemblea mitjançant el telèfon i la ràdio. El senyor Cabot donà compte de les gestions que realitza a Londres a profit de l'agricultura catalana.

Després es concedí la paraula al senyor Rafael Bertran, del Comitè de Productes Hortícoles, qui exposà la necessitat d'unir-se per tal de regular l'exportació.

El senyor Ferran Zulueta, diputat a Corts i president del Comitè de Ramaderia, glossà les conclusions ratificades per l'assemblea. S'oferí per a interpretar al Parlament els neguits i les aspiracions de la pagesia catalana.

El senyor Ramon Vidal, del Comitè de Cereals, tractà amb extensió del problema del blat, i combaté els fariners. Exalçà la tasca desenvolupada a la Conselleria d'Economia i Agricultura pel senyor Comorera. Llegí una proposició en la qual deia que l'Assemblea acordés expressar la seva satisfacció per les manifestacions fetes pel senyor Prunés en prendre possessió del seu càrrec, reconeixent la urgència de la retirada de blats catalans, i per la seva declaració d'ésser inflexible en aconseguir que les disposicions que dicti tinguin la màxima efectivitat.

El conseller senyor Prunés digué que el problema del blat és, en els moments actuals, un dels més vius que hi ha plantejats, al qual cal donar una solució. Digué que seguirà el pla iniciat pel seu antecessor i que posarà la màxima energia per al compliment d'aquell pla encertadíssim. La seva actuació no serà partidista. L'economia de Catalunya no ha d'estar al servei dels partits, sinó que són els partits que han d'estar al servei de l'economia de Catalunya. Potser d'ací un parell de mesos—afegí—, podrem dir que el blat català gairebé s'haurà venut o consumit.

El senyor Ramon Pifarré parlà en nom del Comitè de l'Oli fent remarcar com en l'actualitat l'oli es troba completament desvalorat. Esmentà els procediments emprats en la fabricació de l'oli per molts industrials.

El senyor Miró i Esplugues, de la Unió de Vinyaters de Catalunya, va dir que els vinyaters passen per la crisi més greu que s'ha arribat a conèixer. El vi que tenen no el poden arribar a vendre i, en canvi, el que hom consum creient que és vi, no ho és. Demanà a l'Ajuntament que si vol ocupar-se de la salut dels ciutadans, estudiï el problema del vi i prohibeixi que en lloc de vendre's el que es fabrica dintre la ciutat, els ciutadans puguin adquirir vi autèntic.

Finalment, el president senyor Geli, pronuncià uns mots resumint allò manifestat pels oradors anteriors, i declarà clos l'acte.

La Cambra Agrícola Oficial de Barcelona

Ha celebrat Assemblea General ordinària aquesta entitat oficial. En la mateixa es prengué l'acord de nomenar Vocal representant a les Corporacions Oficials Agrícoles en el Consell del Banc d'Espanya, càrrec que per unanimitat fou conferit al prestigiós agricultor en Francesc Santacana i Romeu.

■ ■ ■

L'embotellament dels vins per a resoldre la crisi vitícola

A l'Argentina, on també la crisi vitícola s'hi deixa sentir, certes organitzacions vitivinícoles contràries a l'arrencament dels ceps tenen la pretensió que la sobre-abundància de vins és deguda a què es bategin aquests en els centres de consum. Per a posar terme a aquest frau, proposen l'embotellament de les collites a les mateixes finques on es produeixen: «El vi cal que surti dels cellers de producció embotellat».

Aquesta mesura, tan radical, presenta grans inconvenients, que més aviat agraven que no millorarien la delicada situació dels vinyaters.

L'encariment del vi que resultaria d'embotellar-lo, l'augment de despeses per a transportar-lo, el posar en moviment els milions de botelles que serien necessàries amb els capitals per a adquirir-les, reduïrien el consum en lloc d'afavorir-lo. I aquests arguments són, entre altres, els que esgrimeixen els opositors a la idea d'embotellar el vi per a solucionar la crisi que travessa la seva producció.

L'ideal del colliter, en canvi, ha d'ésser posar directament a mans del consumidor la mercaderia, sense haver de fer-ho mitjançant l'intermediari. L'organització corporativa obrint en els centres de consum establiments per a detallar les vendes, pot ésser el mitjà més apropiat que es pot adoptar, tant per a evitar les adulteracions com per a aconseguir augmentos en el consum del suc de raïms.

■ ■ ■

Molt interessant per als vinyaters

Creiem de gran interès cridar l'atenció dels viticultors sobre l'article que publicarem en el proper número, referent als resultats obtinguts sulfatant les vinyes amb els brous cúprics amb sulfat d'amoniac. Els avantatges que sembla que ofereixen sobre els brous ordinaris, tant per a prevenir com

per a curar o detenir les invasions del paràsit aconsellen provar-los, i més aquest any, que l'abundor d'humitats i pluges fa témer que àdhuc amb la repetició de més tractaments que els ordinaris i amb dosis més altes de sulfat de coure, és fàcil dificultós en molts casos posar suficientment a cobert les collites de vi, de les escomeses de la peronospora. Si amb l'aplicació de brous cúprics amoniacals es facilita la defensa, com sembla, molt hi guanyaran els colliters, i és aquest desig el que ens porta a recomanar-los-hi que s'informin de l'article que donarà compte dels resultats dels brous cúprics amb sulfat amònic.

■ ■ ■

Espanya es va convertint en un mercat magnífic per als fruiticultors estrangers

El *dumping* i el major valor de la pesseta, comparativament amb les divises d'alguns països, estan donant lloc a la paradoxal situació de què el nostre, considerat com un dels majors i millors productors de fruita, trobi dificultats per a donar-li sortida en el propi mercat nacional i sigui aquest mercat, en canvi, magnífic per als que importen fruites d'altres països:

Les botigues de fruita de Madrid, de Barcelona i altres ciutats importants, estan abarrotades de peres i pomes de Xile i l'Argentina. De Califòrnia i de França arriben contínuament prunes panses, que rivalitzen en el preu amb les més ben preparades de Màlaga, de Jaén, Alacant i d'altres llocs.

Les excelsos panses de Màlaga i Dènia, sense rival en tot el món, experimenten una fonda crisi, mentre que es venen panses de Califòrnia en la mateixa capital andalusa.

Si els antics clients de fruita espanyola, amb els contingents tanquen la porta a les nostres fruites, ¿què passarà a la nostra envejada riquesa fruitera quan es presenti un any de collita abundant i no trobi altra col·locació que el mercat nacional?

Escola Avícola a Reus

Es parla aquests dies que s'ha recabat la concessió del crèdit necessari per a la construcció i funcionament d'una Escola Avícola a Reus, per a la construcció de la qual es destinen 500.000 pessetes.

L'Ajuntament, d'acord amb la Cambra Agrícola i l'Associació d'Avicultors, facilitarà els terrenys necessaris per a bastir-hi dita Escola; aquesta important obra és a càrrec de l'Estat.

■ ■ ■

Les patates primerenques

Està a les acaballes l'exportació de patata primerenca, que s'inicià als volts de la Mare de Déu de març, fent-se les primeres remeses cap a Anglaterra. Els primers vagons es feren a preus més alts, que en la resta de la campanya ja no s'havien de tornar a cotitzar.

Els primers dies es parlava de 20 i 25 pessetes, però així que començaren a arribar als ports anglesos les primeres expedicions importants, els preus ací baixaren a 18 i a 14, on s'estacionaren uns quants dies, en el fort de la campanya, que va ésser durant la primera quinzena de maig; després els preus oscil·laren entorn de les 12 pessetes el cove de 50 quilos.

Ni en rendiment, ni en qualitat, la campanya d'enguany no podrà comptar-se entre les més brillants. Hi ha hagut molta proporció de patata menuda i en general ha tingut poc aguant, amb tendència a podrir-se fàcilment, sobretot en les travessies per mar, on l'atapament, amb la calor humida de les bogues dels vaixells, ha produït la putrefacció i la pèrdua de varis carregaments. Aquest estrall s'ha produït en el curs de la primera quinzena de maig, quan més fortes eren les expedicions per via marítima. Molt probablement hi ha influït el temps variable i humit que féu durant el mes.

El mercat anglès ha absorbit la més gran

part de les expedicions. Cal no perdre de vista que la llavor és anglesa, i el fruit, adaptat als gustos d'aquell mercat consumidor.

Encara no es pot fer un recompte total de la patata primerenca exportada. No obstant, segons dades fidedignes, fins el dia 15 de maig anaven exportats de tot Catalunya a la vora de 900.000 fardells de patates, en números rodons, dels quals corresponien a Anglaterra uns 800.000 coves i escaig. D'aquests, de tres parts dues havien anat per mar, i una, escassament, per terra. Uns 38.000 sacs varen ésser expedits a Suïssa, més de 20.000 a Txecoslovàquia, més de 5.000 a Bèlgica, uns 2.000 a Suècia i petites quantitats al Luxemburg, a Alemanya i a l'Austria.

Aquest negoci, iniciat a la nostra terra, ha suscitat inevitables competències. Tot el litoral llavors d'Espanya va posar-se a cultivar patata primerenca, però com que el sol i el clima no són pas iguals, les qualitats també sortien diferents, produint confusions i descrèdit en els mercats consumidors. Per això l'Estat intervingué i resolgué atribuir a cada contrada i per la mateixa llavor una marca diferent i intransferible. A Catalunya li fou adjudicada la marca *Mataró*, bressol d'aquest cultiu. A València, el nom *València*. A les Balears, *Mallorca*, i a Andalusia, *Màlaga*.

Aquestes últimes vénen molt avançades, allà pel març, però la qualitat és molt més baixa que les nostres. La rival més acostada és València que enguany ha enviat ben aprop de 500.000 coves als ports anglesos i ha tingut la sort que sortís la qualitat més normal que ací aquest any.

La Federació de Sindicats Agrícoles del Maresme i altres Sindicats isolats s'han llançat al negoci d'exportació pel seu propi compte, els quals hauran exportat un quaranta per cent de la producció del litoral de la província; la resta haurà estat operada pels comerciants exportadors.

Ara s'està fent l'exportació de la patata del Vallès, que sol durar una mesada.

NOTA: Dirigint-se i ensems enviant per Gir Postal o segells de Correus, l'import més 50 cèntims per despeses de tramesa, al Laboratori, a volta de correu, dona compliment a la comanda.

NOGAT

PRODUCTE ESPECIAL MATA-RATES

El mata rates «NOGAT» constitueix el producte més còmode, ràpid i eficaç per a matar tota classe de rates i ratolins. Es ven a 50 cèntims paquet i a 10 pessetes la caixa de 25 paquets. A Barcelona, Farmàcia Gelart, Princesa, 7, Drogueries Vidal i Ribas i en les principals farmàcies i :: drogueries d'Espanya, Portugal i Amèriques ::

Producte del Laboratori SOKATARG - Carrer del Ter, 16 - Telèfon 50791 - Barcelona

DESINFECTANTE PODEROSO

GERMINOL

MARCA REGISTRADA

Poderós desinfectant de
màxima concentració,
garantia absoluta i
summament econòmic

Elaborat amb matèries
de primera qualitat, do-
sificades exactament; és
soluble a l'aigua com-
pletament; no és tòxic
i no crema

**Contra la Glossopeda, Sarna o Ronya, Brom, Ares-
tes, Pelades, Cucats i Ferides del Bestiar.**

Recomanable

principalment en Casernes, Hospitals, Presons, Sales d'espectacles públics, vaixells, vagon de ferrocarril, etc., per a prevenir les malalties infeccioses, com per exemple, Verola, Tifus, Còlera, papida de les aus, febre aftosa, etc.

En Ramaderia

s'aplica en la desinfecció i desodorització de corrals, estables, galliners, etc., en polvoritzacions al 4 per cent i ruixant les parets, paviments, etc. Contra la glossopeda o febre aftosa, s'aplica per mitjà de lavatges al 5 per cent i contra la papida de les aus; al 4 per cent, contra la sarna o ronya del bestiar.

En Agricultura

és summament eficaç per a la destrucció del Cadell, Escorpi, Ceboller, Talp, Cayueso, Papaorelles, Serreta, Tapa Cebes, etc. i altres cucs que hi ha dessota la terra. S'aplica donant al terreny una regada superficial amb aigua sola i després la regada amb GERMINOL, tirant un rajolí a l'aigua que va als solcs (aproximadament un quilo per cada 400 litres d'aigua). L'època més oportuna és de mitjans de primavera a fi d'estiu. No perjudica el sembrat.

S'aplica en

Higiene general

per a prevenir el contagi de malalties infeccioses (Tifus, Verola, Còlera, etc.) desinfectant amb GERMINOL al 3 per cent les habitacions, hospitals, casernes, vagon, sales d'espectacles, etc. Com a preventiu és convenient rentar les robes dels malalts amb aigua en la qual s'hi hagi tirat una petita quantitat de GERMINOL.

Preus per Litre:

Llaunes de 20 quilos, 1'50 Ptes. litre

» de 10	»	1'80	»	»
» de 5	»	2'00	»	»
» de 2	»	2'40	»	»
» de 1	»	2'75	»	»
» de 1,2	»	1'70	»	el pot

Especialitats Agrícoles

~ **FEIPA** ~

CONCESSIONARIS EXCLUSIUS
PER A LA VENDA AL DETALL:

Avinguda E. Maristany, 19, (Davant Estació de França)
Telèfon 20941. - **BARCELONA**

Contra els Pugons de les fruites i llegums

INSECTICIDA

APHIS

(Sabó de piretre)

L'INSECTICIDA APHIS

No és tòxic, podent ésser utilitzat en les fruites i llegums destinats al consum.

No és càustic i per consegüent, no malmet els polvoritzadors.

Mulla perfectament els vegetals ruixats, adherint-se fortament a ells, prolongant així la seva acció insecticida.

És molt actiu, ja que destrueix ràpidament els insectes, sobretot els de cos tou i les erugues no borrelludes, sobre els quals l'efecte és immediat i complet.

Es el més econòmic de tots els insecticides

Contra el *pugó negre* de les flors; fruiters i hortalisses, (faves, carxofes, pebrots, mongetes, etc.), *melera*, de les meloneres i contra tots els insectes xucladors, de cos tou, com també *erugues* no borrelludes, s'empra al 1 per 100.

Contra el *pugo verd* dels fruiters, s'empra al 2 per 100.

Contra el *pugo verd* del presseguer i de l'ametller, *pugonet* de la remolatxa i *teranyina* del cep, s'empra al 3 per 100.

Bidó de 10 litres, 4'00 Ptes. litres

Preus per litre:

» de 5	» 4'25	»
» de 2	» 4'40	»
» de 1	» 4'50	»

Especialitats Agrícoles FELPA

Concessionaris per a la venda al detall

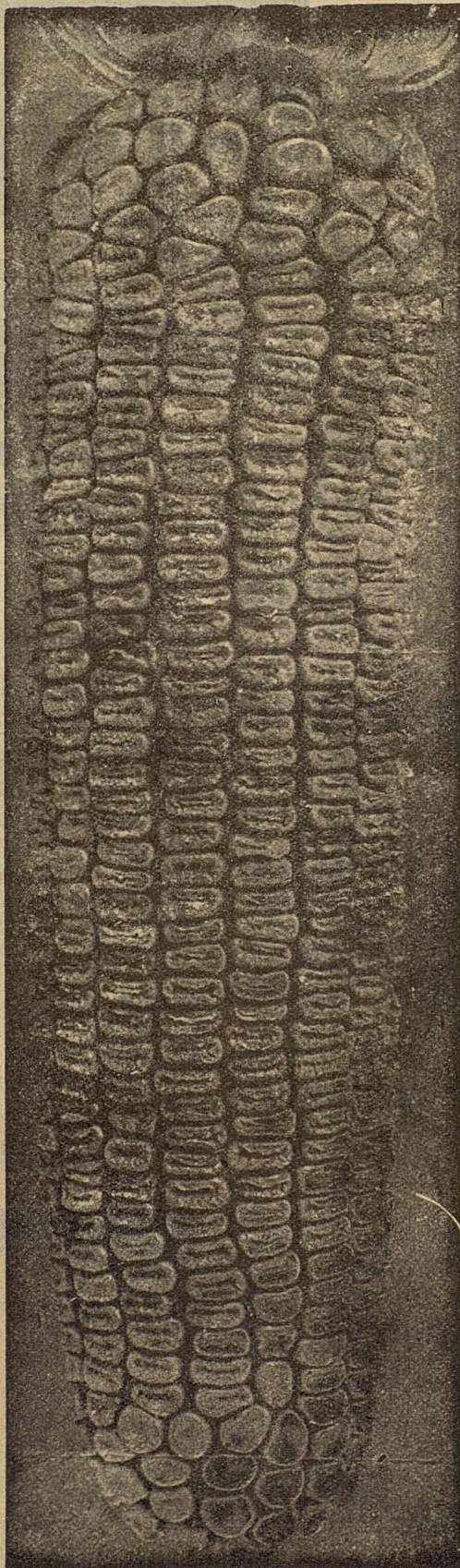
Avinguda Eduard Maristany, 19 : BARCELONA

CARAGUA

MORESC GEGANT FARRATGER

MOLT PRODUCTIU COM A FARRATGE VERD I DÓNA
UNA GRAN QUANTITAT DE GRA MOLT ESTIMAT :

La manca de farratges cal contrarestar-la, per tal de salvar d'una crisi segura la nostra ramaderia. Es convenient implantar fenars amb tota mena d'herbes alfals i quants més millor, per tal de comptar amb reserves suficients amb què alimentar durant l'hivern, el bestiar establert i evitar fracassos i la penúria.

La dificultat en els transports impedeix que, en un moment apurat, pugui ésser proveïda de pinsos una comarca ramadera, ocasionant als criadors de bestiar pèrdues incalculables.

D'ací ve la conveniència d'estalviar l'alfals, el trèvol i l'herba dels prats, implantant fencs tant com sigui possible, amb el qual es pugui alimentar el bestiar durant els mesos d'estiu i de tardor, fent sembrar a l'hivern i a la primavera de moresc farratger de les varietats anomenades de dent, les quals són sumament precoces i assoleixen produccions grandioses en terrenys assolellats i ben adobats.

Aquestes menes de moresc són un element dels millors per a ensitjar, però mentre no es construeixin a la nostra terra les sitges que necessita la nostra ramaderia previosora, cal propagar el cultiu del moresc farratger de gran rendiment, com el **Caragua**, per a consumir en verd, a fi d'estalviar fencs i emmagatzemarlos per a les necessitats de l'hivern.

Els ramaders tenen en el cultiu d'aquesta planta, una salvaguarda de llurs interessos

PREU:

1'50 pessetes el quilo

Per a comandes: **EL CULTIVADOR MODERN**
Avinguda Eduard Maristany, 19, (davant l'Estació de França)
Telèfon 20941. - BARCELONA

EL MERCAT ~ ULTIMES COTITZACIONS

ADOBS

	UNITAT	PESSETES
Superfosfat d'os, 18/20 per cent d'àcid fosfòric i 1/2 per cent de nitrogen	100 quilos	17'00
Superfosfat de calç, 18/20 per cent d'àcid fosfòric soluble	"	13'50
Superfosfat de calç, 16/18 per cent d'àcid fosfòric soluble	"	12'50
Superfosfat de calç, 13/15 per cent d'àcid fosfòric soluble	"	11'65
Sulfat d'amoniac, 20/21 per cent de nitrogen	"	34'00
Nitrat de Xile, 15/16 per cent de nitrogen	"	29'00
Nitrat de calç, 15/16 per cent de nitrogen i 28 per cent de calç	"	28'00
Cianamida, 19/20 per cent de nitrogen i 60 per cent de calç	"	35'00
Sulfat de potassa, 90/92 per cent, equivalent a 49/50 per cent de potassa pura	"	35'00
Clorur de potassa, 80/85 per cent, equivalent a 50/51 per cent de potassa pura	"	28'00
Matèria orgànica còrnia natural, 10/11 per cent de nitrogen i 2/3 per cent d'àcid fosfòric	"	38'00
Sulfat de ferro en gra	"	12'50

INSECTICIDES I FUNGICIDES

Sofre 99/100 per cent, extra	40 quilos	17'60
Sofre 99/100 per cent, extra fi	"	19'20
Sofre gris o precipitat	"	10'00
Flor de sofre o sofre sublimat	50 quilos	25'50
Sofre de terròs	100 quilos	36'50
Sofre en pans, refinat	"	45'00
Sofre de canó	"	50'00
Sulfat de coure, anglès	"	00'00
Sulfat de coure, país	"	76'00
Acetat de plom cristall	"	350'00
Arseniat de sosa anhidre, 99/100 per cent	"	230'00
Arseniat de plom en pols	"	280'00
Permanganat de potassa	"	525'00
Sosa Solvay	"	32'00
Nicotina 80 per cent	1 quilo	30'00
Sulfat de nicotina 40 per cent	"	19'00

PRODUCTES ENOLOGICS

Acid citric cristall, extra	100 quilos	900'00
Acid tartàric cristallitzat país	"	525'00
Acid sulfurós anhidre	"	240'00
Sofrins conglomerat, en pastilles de 5 a 20 grams	"	200'00
Sofrins conglomerat, en pastilles de 60 a 100 grams	"	100'00
Lluquets sense degotalls, classe corrent	"	100'00
Lluquets sense degotalls, classe manxega	"	100'00
Lluquets sense degotalls, classe francesa	"	150'00
Albumina de gallina en plaques	1 quilo	22'00
Biosulfat Jacquemin	100 quilos	500'00
Carbó vegetal	"	350'00
Carbó vegetal impalpable	"	100'00
Caseïna pura	"	425'00
Cola de peix Cayenne	1 quilo	27'00
Cola de peix en fideus	"	27'00
Cola de peix Saliansky	"	100'00
Carbonat de calç (desacidificant)	100 quilos	100'00
Caramel concentrat	"	350'00
Fosfat bicàlcic	"	150'00
Fosfat amònic	"	250'00
Gelatina plata en fulles primes	"	950'00
Gelatina or en fulles primes	"	975'00
Gelatina Vinocol en fulles primes	"	325'00
Metabisulfat de potassa cristallitzat	"	200'00
Metabisulfat de potassa en pols, antiferment	"	275'00
Metabisulfat de potassa en líquid	"	165'00
Negre animal en pasta rentat	"	225'00
Osteocola Coignet	"	600'00
Sang cristallitzada	"	00'00
Tani a l'èter, pols extra	"	00'00
Tani a l'alcohol, pols extra	"	1.000'00
Tani a l'alcohol, agulles extra	"	1.150'00
Tartrat neutre de potassa, desacidificant	"	700'00

MATERIES FILTRANTS

Amiant	100 quilos	1.475'00
Cel·lulosa extra forta	"	400'00
Cel·lulosa per a vins licorosos	1 quilo	10'00
Terra d'infusoris	100 quilos	100'00
Terra de Lebrija	"	60'00

CEREALS I LLEGUMS

ARRÒS		
Arròs Bell-lloc, zero	"	61'00 a 62'00
Arròs Selecte	"	64'00 a 66'00
Arròs Floreta	"	67'00 a 69'00

Arròs Matisat	100 quilos	63'00 a 64'00
Arròs Bomba, Calasparra	"	120'00 a 125'00
Arròs Bomba	"	110'00 a 112'00
BLAT		
Forment de Castella	"	38'00 a 38'50
Candeal de la Manxa	"	00'00 a 00'00
Forment de la Manxa	"	00'00 a 00'00
Aragó	"	37'00 a 39'00
Navarra	"	37'50 a 38'00
Urgell i Vallès	"	40'00 a 40'50
Comarca	"	00'00 a 00'00
Extremadura, blanquet	"	36'00 a 36'50
Cruxer	"	36'50 a 37'00
Lleida	"	00'00 a 00'00

CIGRONS

Cigrons Màlaga, fins, números 44 a 46	"	110'00 a 112'00
Cigrons Màlaga de 54 a 56	"	81'00 a 83'00
Cigrons Màlaga de 60 a 62	"	71'00 a 72'00
Cigrons Màlaga de 63 a 65	"	72'00 a 73'00
Cigrons "pelones"	"	00'00 a 00'00
Cigrons Argèlia	"	00'00 a 00'00
Cigrons Castella superiors	"	00'00 a 00'00
Cigrons Castella mitjans	"	00'00 a 00'00
Cigrons moruns, número 29	"	00'00 a 00'00
Cigrons Saucó	"	190'00 a 200'00
Oran mitjans	"	00'00 a 00'00
Mexicans	"	100'00 a 200'00

CIVADA

Extremadura	"	38'00 a 38'50
Cartagena	"	00'00 a 00'00

ESCAIOLA

Andalusia, corrent	"	00'00 a 00'00
Andalusia, fi	"	138'00 a 140'00

FAVES

Extremadura	"	51'50 a 52'00
Mallorca	"	00'00 a 00'00
Andalusia	"	51'50 a 52'00
Turquia	"	00'00 a 00'00
Valencianes	"	00'00 a 00'00
Eivissa	"	00'00 a 00'00
Xinesos	"	00'00 a 00'00
Mazaganilla	"	00'00 a 00'00

FAVONS

Sevilla	"	49'00 a 50'00
Xerç	"	49'00 a 50'00
Marroc	"	44'00 a 45'00
Italians	"	44'00 a 45'00
Xinesos	"	44'00 a 45'00

MILL

Estranger	"	00'00 a 00'00
Comarca	"	42'00 a 43'00

MONGETES

Mongetes Pinet, noves	"	65'00 a 67'00
Mongetes Tranquillon, noves	"	73'00 a 74'00
Mongetes Urgell	"	66'00 a 70'00
Mongetes Mallorca	"	62'00 a 63'00
Mongetes Castella corrent	"	89'00 a 94'00
Mongetes Castella superior garbellades	"	99'00 a 101'00
Mongetes Cocorrosses Castella	"	78'00 a 85'00
Mongetes Cocorrosses Turquia	"	68'00 a 69'00
Mongetes Barco de Avila	"	135'00 a 00'00
Mongetes Perles Galícia	"	53'00 a 58'00
Mongetes Lingot Polònia	"	82'00 a 90'00
Mongetes Coco Shophie	"	82'00 a 90'00
Mongetes Prat, noves	"	70'00 a 75'00

MORESC

Lleida	"	48'00 a 48'50
Andalusia corrent	"	00'00 a 00'00
Plata	"	53'00 a 53'50

ORDI

Extremadura	"	38'50 a 39'00
Urgell i Segarra	"	36'00 a 36'50
Vermell	"	00'00 a 00'00

VECES

Veces Andalusia	"	43'00 a 43'50
Veces estrangeres	"	42'00 a 43'00

ALTRES CEREALS I LLEGUMS

Ers país	"	40'00 a 41'00
Ers estrangers negres	"	40'00 a 41'00
Fajol	"	50'00 a 52'00
Fesolets Galícia	"	95'00 a 100'00
Fesolets Castella	"	91'00 a 92'00
Fesolets Girona	"	105'00 a 107'00
Guixes	"	45'00 a 48'00
Llenties Andalusia	"	80'00 a 82'00

		UNITAT	PESETES			UNITAT	PESETES
FARINES I DESPULLES							
Farina sencera, mitja força	100 quilos	00'00 a 00'00		DE PINYOLA	100 quilos	118'00 a 00'00	
Farina sencera, força	"	85'00 a 125'00		Verd, primera	"	113'00 a 00'00	
Farina extra blanca, superior	"	62'00 a 65'00		Verd, segona	"	126'00 a 126'00	
Farina blanca, corrent	"	54'00 a 56'00		Aragó primera, blanc, origen	"	00'00 a 00'00	
Farina Aragó	"	54'00 a 60'00		Groc, segona	"	124'00 a 126'00	
Farina regió	"	55'00 a 65'50		De baixa acidesa	"	91'00 a 96'00	
Número 3, amb sac	60 quilos	26'00 a 27'00		Fermentat	"		
Número 4	"	24'00 a 25'00					
Segones	"	20'00 a 21'00		DE COCO	"	00'00 a 00'00	
Terceres	"	19'00 a 20'00		Blanc (en barrils)	"	00'00 a 00'00	
Quartets	"	17'00 a 18'00		Cochín	"	00'00 a 00'00	
Menut	70 litres	5'00 a 5'25		Palma	"	00'00 a 00'00	
Segó	"	4'75 a 5'00		Extraflor	"		
Segonet	"	4'25 a 4'50					
FARRATGES I PINSOS				DE LLINOSA	"	180'00 a 00'00	
Garrofes negres Vinarç, sense sac	42 quilos	6'75 a 7'00		Cru (en barrils)	"	188'00 a 00'00	
Garrofes negres Castelló	"	6'75 a 7'00		Cuit	"	200'00 a 00'00	
Garrofes València	"	6'50 a 6'75		Incolor	"		
Garrofes roges	"	6'50 a 6'75					
Garrofes Eivissa	"	6'00 a 6'25		SURO			
Garrofes Mallorca	"	6'00 a 6'25		Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, primera	El quintar	65'00 a 70'00	
Polpa de remolatxa, país, sense sac	100 quilos	27'50 a 30'00		Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, segona	"	30'00 a 35'00	
Tortó de coco	"	34'00 a 38'00		Planxes de suro de 2 a 3 centímetres gruix, tercera	"	15'00 a 20'00	
Farina de llinosa	"	34'00 a 35'00		Planxes de suro de 3 a 4 centímetres gruix, primera	"	80'00 a 90'00	
Alfals primera	"	16'00 a 00'00		Planxes de 3 a 4 centímetres gruix primera ordinària	"	50'00 a 55'00	
Alfals segona	"	14'75 a 00'00		Planxes de 3 a 4 centímetres gruix segona	"	25'00 a 30'00	
Palla llargueta	"	5'50 a 0'00		Planxes de 3 a 4 centímetres gruix tercera	"	15'00 a 20'00	
Palla curta	"	5'50 a 0'00					
Fulla d'olivera	"	14'40 a 00'00		VINS			
				Penedès, de 8 a 10 graus	Grau i	Ne- Ro-	
				Camp de Tarragona, de 9 a 19 graus	carga	Blanc gre sat	
				Conca de Barbarà, de 8 a 9 graus	"	1'80 - 1'75 - 1'70	
				Priorat, de 13 a 15 graus	"	1'85 - 1'90 - 1'85	
				Vilanova i Geltrú, de 8 a 10 graus	"	1'75 - 1'70 - 1'70	
				Igualada, de 8 a 10 graus	"	0'00 - 2'40 - 0'00	
				Martorell, de 8 a 10 graus	"	0'00 - 1'70 - 0'00	
				Manxa, de 12 graus	"	1'65 - 1'65 - 0'00	
				Aragó	"	1'85 - 1'85 - 0'00	
				Mistela	"	1'80 - 0'00 - 0'00	
				Moscateu	"	0'00 - 0'00 - 0'00	
					"	2'80 - 3'00 - 0'00	
					"	3'80 - 0'00 - 0'00	
				ALCOHOLS			
				Rectificats d'indústria, 96/97 graus	100 graus	290'00 a 296'00	
				Rectificats de residus vinics, 96/97 graus	"	235'00 a 240'00	
				Rectificats de vi, 96/97 graus	"	232'00 a 240'00	
				Desnaturalitzats 88/90 graus	"	105'00 a 00'00	
				Destil·lat de brisa	"	00'00 a 00'00	
				Aiguardent de canya, de 75 graus	"	180'00 a 00'00	
				TARTRÀ I DERIVATS			
				Mares de vi, 24/30 graus d'àcid	Grau i		
				Tartrat de calç, 50/52 graus d'àcid	100 quilos	0'75 a 0'00	
				Tartrà de brisa, 55/60 graus d'àcid	"	1'40 a 0'00	
					"	1'25 a 0'00	
				VINAGRES			
				CLASSE CORRENT			
				Daurat	Hectolitre	30'00	
				Prior	"	40'00	
				2 en 1	"	50'00	
				CLASSE VELLA			
				Daurat	"	80'00	
				Prior	"	80'00	
				2 en 1	"	125'00	
				CLASSE CORRENT			
				De 5 graus	"	30'00	
				De 6 graus	"	35'00	
				De 7 graus	"	40'00	
				ANIMALS I LLURS PRODUCTES			
				BOVÍ			
				Bous del país	El quilo		
				Vaques del país	canal	2'00 a 2'25	
				Vedelles gallegues	"	2'25 a 2'40	
				Vedelles de llet del país fins a 100 quilos	"	3'25 a 3'50	
				Estagues fins a 150 quilos	"	3'75 a 4'00	
				Estagues des de 150 quilos	"	3'25 a 3'75	
					"	2'75 a 3'00	
				PORQUÍ			
				Del país blancs	"	2'80 a 3'00	
				Valencians blancs	"	2'80 a 3'10	
				Extremenys	"	2'25 a 2'30	
				Mallorquins	"	2'20 a 2'25	
				CAVALLAR			
				Cavalls grassos, a ull, segons siguin	"	(Variació)	
				LLANAR			
				Moltos aragonesos, de 12 quilos	"	0'00 a 0'00	
				Anyells aragonesos, de 9 quilos	"	0'00 a 0'00	
				Anyells aragonesos, femelles, de 9 quilos	"	0'00 a 0'00	
				Lletals aragonesos, de 5 a 7 quilos	"	4'70 a 4'80	
				Moltos extremenys, de 12 a 14 quilos	"	3'10 a 0'00	
				Ovelles extremenys, de 10 a 12 quilos	"	2'70 a 0'00	
				Anyells extremenys, llana	"	3'40 a 3'50	
				Anyells extremenys, femelles llana	"	3'60 a 3'70	
				Moltos extremenys	"	0'00 a 0'00	
				Anyells manxecs, vena	"	3'20 a 3'30	
				Anyells manxecs, capats	"	3'40 a 3'50	
				Anyells manxecs, femelles	"	3'60 a 0'00	
				Moltos castellans, de 12 quilos	"	0'00 a 0'00	
				Ovelles castellanes, de 11 a 13 quilos	"	0'00 a 0'00	
				Anyells castellans	"	0'00 a 0'00	
				Anyells castellans, femelles	"	0'00 a 0'00	
				Moltos segurenys	"	3'40 a 3'00	
				Ovelles segurenys	"	2'40 a 3'00	
				Anyells segurenys	"	3'70 a 3'80	
				Anyells segurenys, pèl	"	3'70 a 3'80	
				Ovelles del país	"	2'25 a 2'50	
OUS							
Empordà	30 dotzenes	76'00 a 00'00					
Vilafranca del Penedès	"	93'00 a 00'00					
Mallorca	"	70'00 a 00'00					
Mahó	"	73'00 a 00'00					
Eivissa	"	65'00 a 00'00					
Mazagan, extra	"	58'00 a 00'00					
Turquia	"	60'00 a 00'00					
Bulgària, dos tipus	"	55'00 a 61'00					
Irlanda	"	57 - 60 - 64					
Danès (15 lliures i mitja)	"	00'00 a 00'00					
Belgues (58 quilos)	"	00'00 a 00'00					
Trabzon-firos	"	57'00 a 00'00					
D'OLIVA OLIS							
Corrent bo, taxat	100 quilos	155'00 a 00'00					
Corrent superior	"	164'00 a 00'00					
Classe fina	"	174'00 a 00'00					
Classe fina extra	"	194'00 a 00'00					
Neutre d'oliva	"	00'00 a 00'00					

Farratgera valuosíssima per a terrenys de secà

Farratge del Sudan

Una planta del Farratge del Sudan, *Amacolla mucho*, arribant a produir més de vint fillols

Farratgera de gran productibilitat, molt rústega; resisteix les més adverses condicions del sòl i clima, superant els farratges que produeix el morenc quan el delmen els eixuts. Es desenrotlla bé tant en les terres sorrenques i compactes, com en les argiloses, si bé els terrenys solts són els que més li convenen.

Molt resistent als eixuts i als climes calents, permetent intensificar les cries i alimentació del bestiar en les regions d'escassa pluja i àdhuc en els secans que no disposen de prou aigua per a esmerçar el terreny al cultiu d'altres farratges, rendint un producte nutritiu i en abundància.

Té el valor alimentós de les bones farratgeres. Conté bastant proteïna i les matèries minerals de més valor per a la formació de carn i farratges.

Pren molta vigoria als dos mesos d'ésser sembrat, arribant als tres mesos al seu màxim desenrotllament, assolint alçàries de tres a tres metres i mig. Vegeta durant la primavera i l'estiu. Després de cada segada torna a rebrotar, disminuint aleshores el gruix del tronc de tal manera, que si hom el sega en començar la floració, s'aconsegueix augmentar la producció i ofereix cada vegada un farratge més tendre.

Es poden obtenir, tres, quatre o cinc segades si els anys són propicis.

En climes atemperats o càlids, dura més d'un any sense ésser vigorós. Resisteix la pastura. La composició del farratge és bona i el valor alimentós elevat. Les sembres del farratge del Sudan no requereixen altres treballades, ja que es defensen soles contra les herbes adventícies, ofegant-les amb el seu fullatge exuberant. Es sembla a la primavera passat el període de les gelades i començaments d'estiu, essent necessaris de 25 a 30 quilos de llavor per hectàrea, sembrat a eixam. Convé tapar bé la llavor per tal que no sigui menjada pels ocells, a una fondària màxima de 4 a 5 centímetres.

Es cull quan comencen a sortir les panotxes. De seguida grifolla. Per a dallar-lo s'opera com si fos alfals. Es poden donar tres, quatre o cinc dallades si els anys són propicis.

Allà on no s'hi fan les farratgeres més fines i escollides, convé experimentar lo.

L'enginyer agrònom argentí En Josep M.ª Escaro, del Ministeri d'Agricultura, detalla els seus principals avantatges de la forma següent:

1.er Resistència extremada als eixuts; donant grans quantitats de farratge, àdhuc en climes i terres difícils.

2.^{on} Poques exigències en quant al terreny, si bé en els solts és on millor es produeix. Els terrenys pantanosos no li convenen.

3.er En les terres salitroses, on la majoria d'altres plantes no vegeten, també s'hi desenrotlla, deixant de fer-ho on hi ha un excés de sal.

4.^{art} L'herba del Farratge del Sudan, pot conserva-se en forma de fenc, com igualment ensitjada i en ambdues maneres la mengen àvidament els animals.

5.e Els camps del Farratge del Sudan, suporten bé la pastura, mentre el trepinament no sigui exagerat.

6.e Els farratges d'aquesta planta es presten a ésser convertits en fenc, a ésser ensitjats i a la pastura.

7.e La productibilitat del Farratge del Sudan és summament elevada, podent hom fer-se'n càrrec, entre altres raons, tenint en compte que pot donar a les primeres segades, 26.000 quilos de farratge verd per hectàrea; les segones segades, 35.000 quilos; les terceres, 40.000 quilos; les quartes, 48.000 quilos i les quintes segades, 44.170 quilos o sigui totals en cinc segades de 193.000 quilos, els quals corresponen a 48.000 quilos de fenc en un any.

8.e Resisteix els vents més forts, degut a la flexibilitat de les seves altes tiges.

9.e Pot produir dues segades de llavor i dues de farratge i una de llavor.

10.e Degut al gust sucrós, els rostoll de la collita de llavors és aprofitat íntegrament per als animals.

11.e No segant-lo moltes vegades, les mates tornen a rebrotar a la primavera següent.

12.e Deixant-lo granar a l'acabar-se el període vegetatiu, rebrota a la primavera següent, de les llavors caigudes, pel qual es pot considerar el Farratge del Sudan, com a planta perennal.

Un camp de Farratge del Sudan, en el qual hom pot observar l'abundosa quantitat de farratge que permet la segada

Preu: 3 pessetes el quilo - De 50 quilos en amunt, a 2'50 pessetes el quilo

PER A COMANDES

EL CULTIVADOR MODERN

Avinguda Eduard Maristany, 19, (Davant l'Estació de França)
Telèfon 20941. — BARCELONA

LLAVORS D'HORTALISSES

	100 grs. Ptas.	Un kilo Ptas.
Agrelles	1'00	8'00
Albergínia morada llarga	4'50	40'00
Albergínia negra llarga	3'00	25'00
Albergínia nana, molt primerenca	5'00	45'00
Albergínia molt grossa, rodona	6'00	50'00
Apit ple blanc	1'75	15'00
Apit-rave	1'75	15'00
Bleda, fulles amples	1'00	9'00
Bleda, fulles verdes	1'00	9'00
Borratxa	2'00	18'00
Bròquil blau de Santa Teresa	2'00	18'00
Bròquil blanc primerenc	2'00	18'00
Bròquil gros de Nadal, morat	2'00	18'00
Bròquil mig blanc de Sant Andreu, primerenc	2'00	18'00
Bròquil romà de Quaresma	2'00	18'00
Bròquil gros blanc, tardà, de Sant Isidre	2'00	18'00
Carxofa grossa de Laón	6'00	50'00
Carbassa francesa, del bon gust	1'25	10'00
Carbassa Cabell d'Angel	4'00	30'00
Carbassa vinatera o de Pelegrí	10'00	
Carbassons	1'00	9'00
Card ple blanc	3'00	25'00
Ceba blanca, primerenca, de la Reina	3'50	30'00
Ceba blanca grossa, primerenca	3'50	30'00
Ceba blanca grossa, francesa, tardana	2'50	20'00
Ceba blanca Campeny, molt primerenca	3'50	30'00
Ceba vermella Campeny, molt primerenca	3'50	30'00
Ceba vermella de cabassar	1'75	16'00
Ceba vermella llarga, de Vic, primerenca	2'00	18'00
Ceba valenciana, per a l'exportació	3'00	25'00
Cibulet	5'00	45'00
Cerfull comú	1'00	8'00
Cerfull molt rissat	1'00	8'00
Cogombre llarg, verd	2'00	18'00
Cogombre petit, Cornichon	2'00	18'00
Col de Milà Aubervilliers, borratxona	1'75	15'00
Col de Milà grossa, rissada	1'75	15'00
Col de Milà precoç, de Sant Joan	1'75	15'00
Col de Milà, de set setmanes, nana	1'75	15'00
Col de Milà, de Pasqua o Paperina	1'75	15'00
Col de Nadal	1'75	15'00
Col de capdell, Bacallan	1'75	15'00
Col de capdell, Brunswick	1'75	15'00
Col de capdell, Dax	1'75	15'00
Col de capdell, Holanda, peu curt	1'75	15'00
Col de capdell, Holanda, tardana	1'75	15'00
Col de capdell, Joaneta o Nantesa	1'75	15'00
Col de capdell, Mataró	1'75	15'00
Col de capdell, Mitra o Cor de Bou	2'00	18'00
Col de capdell, Quintal, molt grossa	1'75	15'00
Col de capdell, Schweinfurt	2'00	17'50
Col de capdell, Sant Dionís	1'75	15'00
Col de capdell, York, primerenca	2'00	17'50
Col de capdell, Lombarda, morada, grossa	2'50	20'00
Col de Brusselles	1'75	15'00
Col verda de brotò	1'75	15'00
Col gegant farratgera, Cavalier	1'00	7'00
Col gegant farratgera, de fulles rissades	1'00	7'50
Coliflor extra primerenca	5'00	40'00
Coliflor de Nàpols, primerenca	3'00	25'00
Coliflor de Nàpols, tardana	3'00	25'00
Coliflor de Nàpols, molt tardana	3'00	25'00
Colinap (Nàpico) blanc, Champion	1'00	7'50
Col-rave	1'50	12'50
Creixens Alenois o morritort	0'75	7'00
Creixens d'aigua o de font	4'00	35'00
Creixens d'horta	1'50	14'00
Escalunyes	0'75	5'00
Escarola rissada, de fulla doble	1'25	10'00
Escarola rissada, cor ple	1'25	11'50
Escarola molt rissada, Cabell d'Angel	1'50	12'50
Escarola Cabell d'Angel, del Llobregat	1'25	10'00
Espàrrrec gros d'Holanda	1'00	7'50
Espàrrrec d'Argenteuil, primerenc	1'00	9'00
Espinac monstruós de Viroflay	0'50	2'50
Espinac Victòria, d'estiu	0'75	3'00
Enciam de capdell, de les quatre estacions	1'75	15'00
Enciam de capdell, Batavia	2'00	17'50
Enciam de capdell, Rei de Maig	2'00	17'50
Enciam de capdell gros, d'hivern	1'75	15'00
Enciam de capdell escaroler o català	1'75	15'00
Enciam de capdell, Trocadero, per a l'exportació	1'70	15'00
Enciam romà, llarg, blanc	1'75	15'00
Enciam romà, llarg, negre, del Sucre	2'00	17'50
Enciam romà, llarg, verd	1'75	15'00
Faves quarentenes, molt primerenques	4'00	

	100 grs. Ptas.	Un kilo Ptas.
Faves primerenques, blanques		2'50
Faves primerenques, morades		2'50
Faves grosses, de Mahó, tardanes		1'50
Julivert comú	0'75	5'00
Julivert fulla molt rissada	0'75	5'00
Meló valencià tendral, primerenc	1'00	8'00
Meló valencià groc, primerenc	1'00	8'00
Meló valencià, tardà	1'00	8'00

MONGETES

PER A MENJAR, TENDRES

Terreres, Ideal, molt primerenques	5'00
Terreres, Mantega, tabella groga, primerenques	5'00
Terreres, Mig-dol, país, molt primerenques	2'50
Terreres, Mig-dol, franceses, molt primerenques	3'50
Terreres, Motxa, francesa, molt primerenques	2'50
Terreres, Motxa, gris, molt primerenques	3'00
Terreres, Motxa, vermella, molt primerenques	2'50
Terreres, Negra de Bèlgica, molt primerenques	3'75
Emparradores, Avellaneta blanca, primerenques	2'50
Emparradores, Avellaneta negra, primerenques	3'00
Emparradores, Bisbes o de Moda, mig primerenques	2'50
Emparradores, Cara-girats, tardanes	2'50
Emparradores, Cuc, país, primerenques	4'00
Emparradores, Cuc, franceses, primerenques	5'00
Emparradores, Custòdia o Floreta, tardanes	2'50
Emparradores, Facciola o Romana, tardanes	2'50
Emparradores, Llamineres o del Sucre, primerenques	3'50
Emparradores, Mantega, Mont d'or, tabella groga primerenques	6'00
Emparradores, Neu, tardanes	2'50
Emparradores, Sastre o de la Costa, tardanes	2'50

PER A DESGRANAR

Terreres, Ganxet d'Alcanar, molt primerenques	2'50
Terreres, Manresanes, primerenques	2'50
Emparradores, Avellaneta blanca, primerenques	2'50
Emparradores, Caray, tardanes	2'50
Emparradores, Ganxet, tardanes	2'50
Emparradores, Neu, tardanes	2'50
Emparradores, Sastre o de la Costa, tardanes	2'50
Emparradores, Garrofé, Valencià, gra molt ample	3'50
Nap de taula, blanc, rodó	1'00 9'00
Nap de taula, blanc, llarg	1'00 7'50
Nap de taula, blanc, mig llarg (nap de moda)	1'00 7'50
Nap de taula, groc, rodó	1'00 7'50
Nap de taula, llarg, negre	1'00 7'50
Pastanaga de taula, llarga	1'75 15'00
Pastanaga mig curta Chantenay	1'50 12'50
Pastanaga de taula, mig llarga de Guérande	2'00 17'50
Pebrot, mata baixa, gros, molt primerenc	3'00 25'00
Pebrot, gros, de Lloret, mig primerenc	3'00 25'00
Pebrot, gros, de banya	3'00 25'00
Pebrot, gros, de morro	3'00 25'00
Pebrot, molt gros, de Reus	3'00 25'00
Pebrot, molt gros, de Torroella	3'00 25'00
Pèsols mata baixa, Austràlia	3'00
Pèsols mata baixa, Vert, arrugat, primerencs	3'00
Pèsols mata baixa, Vert, Imperial, primerencs	3'00
Pèsols mata baixa, setsetmanera «Negrets» molt primerencs	3'00
Pèsols mata baixa, setsetmaners primerencs	3'00
Pèsols emparradors, Austràlia	3'50
Pèsols emparradors, Caputxins, banya de bé	4'00
Pèsols emparradors, Caputxins, flor violeta	4'00
Porro gros, blanc	1'00 9'00
Porro monstruos, de Carentan	1'50 12'50
Ravenet rosa, rodó, punta blanca	1'00 7'50
Ravenet vermell, rodó, punta blanca	1'00 7'50
Ravenet vermell, llarg	1'00 8'00
Ravenet rosa, mig llarg, punta blanca	1'00 7'50
Ravenet vermell, mig llarg, punta blanca	1'00 7'50
Remolatxa fina, morada	1'00 7'50
Remolatxa fina Cheltenham vermella	1'00 7'50
Salsifis blanc	3'50 30'00
Síndria molt primerenca	1'00 9'00
Síndria Beata, molt dolça	1'00 9'00
Síndria de Màlaga	1'00 9'00
Síndria de València	1'00 9'00
Tomàtec, nano, francès	3'00 25'00
Tomàtec de Vilaseca, molt primerenc	3'00 25'00
Tomàtec Pometa, gros, primerenc	3'50 32'50
Tomàtec, pometa de Mataró	3'00 25'00
Tomàtec Pera, gros, tardà	3'50 32'50
Tomàtec rodó, llis, gros, tardà	1'50 12'50
Tomàtec de penjar	1'75 16'00
Xicoira arrel grossa, de Brusselles	1'25 11'50
Xirivia	1'00 7'50
Xampinyó (blanc)	3'00 25'00

Llavors de Farratgeres

	Un quilo Ptes.
Agrostis	6'00
Aira flexuosa	5'00
Alfals fulla ampla, decuscutada, extra	2'50
Alfals fulla ampla, decuscutada, superior	2'25
Alfals de Provença	3'00
Alfals Lupuli (Minette)	3'00
Alfals rústec (Mielga)	4'00
Alopecuro	6'00
Argelaga	15'00
Bersim	4'00
Bromo de prats	4'00
Carbassa molt grossa	6'00
Cinossuro de prats	10'00
Colinap	7'50
Col gegant, fulles llises, Cavalier	7'00
Col gegant, fulles rissades	7'50
Colça	2'50
Dactilo aglomerat	3'50
Farratge del Sudan	3'00
Fenigrec	1'25
Festuca pratensis	3'50
Festuca ovina	10'00
Fleo de prats	3'50
Fromental	6'00
Girasol gran	1'75
Holcus llanós	3'50
Lotus comú	6'00
Morenc gegant Caragua groc i blanc	1'50
Morenc groc, per a gra	1'00
Melilotus de Sibèria	2'50
Moha d'Hongria	2'00
Mostassa blanca	3'00
Nap suec, molt gros, rodó	3'50

	Un quilo Ptes.
Nap suec, molt gros, mig llarg	4'00
Nap suec, molt gros, llarg	4'50
Nyamares	1'50
Pastanaga farratgera, groga	7'50
Pastanaga farratgera, blanca	7'50
Pimpinela o trepadella rústega	4'00
Poa de prats	8'00
Rave gros o de bou	4'00
Ray grass, anglès	2'25
Ray-grass anglès, de Pacey	3'00
Ray grass d'Itàlia	2'25
Remolatxa (bleda rave) rosa Mammouth	2'50
Remolatxa (bleda rave) vermella	3'50
Remolatxa (bleda rave) groga	3'00
Remolatxa (bleda rave) blanca, mig sucrera	2'50
Serradella anual	2'00
Soja	2'50
Sorgo negre sucrat	0'85
Sulla desclofollada	8'00
Trèvol vermell o violeta	4'50
Trèvol anyal, fè o fenc	2'50
Trèvol nan, blanc	5'00
Trèvol híbrid	6'00
Trèvol de les sorres (Anthyllis vulnerària)	5'00
Trèvol d'Alexandria o Bersim	4'00
Trepadella d'un dall, els 100 quilos	100'00
Trepadella de dos dalls, els 100 quilos	125'00
Vessa farratgera, peluda	2'50
Veça farratgera, país	1'50
Xicoira d'arrel grossa	11'50
Xirivia	7'50
Llavors per a prats, en barreja	3'00
Llavors de gramínees, en barreja	2'00

Correspondència, comandes i girs: EL CULTIVADOR MODERN.AVINGUDA EDUARD MARISTANY, 19, (Davant de l'Estació de França). Telèfon 20941. — BARCELONA

Pugons - Erugues

ELS DESTRUIREU DE MANERA SORPRENENT AMB

NICOTINA INSECTICIDA LA ESTRELLA

MARCA

REGISTRADA

VERÍ

Màximes concentracions-Preus mínims

S'expèn en tres formes: NICOTINA PREPARADA "LA ESTRELLA", a la qual sols s'hi ha d'afegir aigua.-NICOTINA INSECTICIDA "LA ESTRELLA", la qual té 97 per 100 de substàncies actives.-SULFAT DE NICOTINA INSECTICIDA "LA ESTRELLA", el qual té, almenys, el 40 per 100 de substàncies actives.

Alerta amb les imitacions, que ho imiten tot, però no la qualitat.

DE VENDA A BARCELONA: Comercial Anònima Vicens Ferrer, Plaça Catalunya, 12 i Ribera, 2. - S. A. de Drogueria Vidal i Ribas, Plaça del Born, 8, Hospital, 2 i Sant Pau, 68. - Soler i Mora, Jaume I, 18.-Ignasi Conillas, Llúria, 11.-Establiments Dalmau Oliveres, S. A., Via Layetana, 22. - Drogueries de St. Agustí, S. A., Hospital, 44.

Miquel Casals Garí, a Llavanes. - S. Suñé Ribera, a Lleida. - Fill d'Angel Ferrer, a Manresa. - Josep Antic, a Mataró. - Martí Fitè, a Mataró. - Francesc Coll, a Sant Sadurn de Noya. - Josep Rovira, (Casa Vicentó), a Vilafranca del Penedès. - Lluís Font, a Vilassar de Mar. - Pau Mitjans, a Igualada.

VENDA A L'ENGRÓS:

FRANCESC NUBIOLA. - Corts, 648, pral., 1.ª (xamfrà Claris)
Telèfon 11087 - BARCELONA

no

existeix cap més
NITRAT NATURAL
que el de

XILE

no

existeix cap més NITRAT
de XILE que el que es
ven envasat en la forma
que indiquen les figures

REBUTGEU QUALSEVOL
ALTRA PRESENTACIÓ

Investigacions Subterrànies

Investigació d'aigües, minerals i roques a qualsevol profunditat, amb dispositius patentats de pròpia invenció

Tècnica científica Mètode ràpid Serietat absoluta

Determinació concreta, des de la superfície, de jaciments, llur extensió, superposicions, naturalesa i composició, profunditats i gruxàries, intensitats o relativa riquesa, etcètera. **Entreguem sempre un informe escrit basat en dades comprovades. Referències nombroses i de qualitat,** que oferim, garanteixen l'excel·lència fins avui no igualada, dels nostres dispositius i de la nostra tècnica.

Domènec Palet i Barba

Geòleg - Investigador

Auxiliar: **Miquel Palet i Martí (fill)**
Enginyer

TERRASSA. — Rasa, 29 - Telèfon 2086

Ous de Naftalina

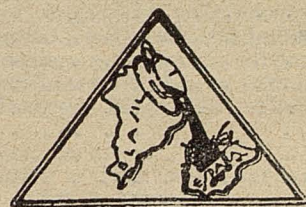
Patentats i model Industrial Registrat

Maten el poll. Desinfecten els ponedors. Eviten en les gallines el vici de menjar-se els ous. Serveixen d'ou :: ponedor. Maten l'arna ::

Preus franc d'embalatge estació Barcelona
Una dotzena: 6 pessetes, una. Una grossa: 5 pessetes, la dotzena

De venda a les principals Drogueries i a la
Comercial de Productes Refinats del Quitrà, S. A.
Rambla de Catalunya, 66, 1.er, lletre G. - Barcelona

Cafès del Brasil per tota Espanya

EXIGIU ELS CAFÈS DEL BRASIL
són els més fins i aromàtics

CASES BRASIL

PELAYO - BRACAFÉ - CARIOCA

GANADINA

Cura sense deixar cicatriu tota mena de llagues, fistules, Grans, Herpes, Glosso-peda, Ferides infectades i totes les malalties de la pell. **Pomada Microbida, Insecticida i Parasitocida** per a ús de la Ramaderia en general. Declarada d'UTILITAT PÚBLICA, amb el nom POMADA GANADICINA, per la Direcció general d'Agricultura i Monts, Higiene i Sanitat Pecuàries el 8 de juliol del 1924, pel Ministeri de la Governació el 23 de juliol del 1924. Patent 52031.

PREU: Pot de 100 grams, 2 ptes. Pot de 250 grams, 350 ptes. Pot de 500 grams, 6 ptes. Pot de 1 quilo, 10 ptes.

Especialitats Agrícoles FEIPA
Concessionaris exclusius per a la venda al detall

Avinguda E. Maristany, 19. - Telèfon 20941 - Barcelona

LONES per a Segadores

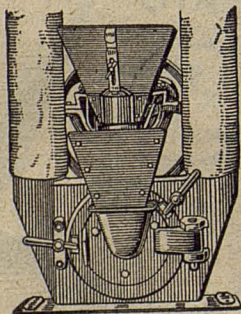
LONES per a tota mena d'espardenyes. **LONES** de tots els gruixos i amplades per a veles de carruatges i autos. **LONES** en colors sòlids per a veles de magatzems. **LONES** per a velam, vaixells, encerats, vagons, tendes de campanya, etc. **LONES** de cotó i canem per a diversos usos industrials

JOSEP SAULEDA : Fàbrica de Lones
Sant Pol de Mar (Barcelona) **Mangueres de lli**

MOLINS TRITURADORS

"El Campeón Universal"

Patent n.º 91267

Per a tota mena de grans, despulles, alfals, fenc, garrofes i tota mena de materials.

Es l'únic molí que no produeix pols. Doble durada que tots els altres sistemes; degut a les dues mànegues d'aspiració pot treballar a la dreta i a l'esquerra. Porta especial per alfals tal com es sega, degut a la seva gran bossa d'entrada. Es construeix en cinc tamanyos, de 100 a 2.000 quilos hora. — L'únic anunciament que només es dedica a fabricar molins trituradors, tenint tallers propis per a construir-los. No es cobra cap màquina fins que el client hagi donat la seva conformitat en el seu rendiment i bon funcionament.

OLIVAIRES MODERN MOLÍ TRITURADORA : REMOLEDORA D'OLIVES

Triple rendiment, treball més perfecte que els antics corròns de pedra, fàcil neteja. La mateixa màquina, amb un fàcil dispositiu serveix per esmicolar i moldre tota mena de pinsos. Grans facilitats en el pagament.

Per a detalls, al constructor: **MARC TORRAS** - Riereta, 15 - BARCELONA - Telèfon 16884

AVICULTOR! Us interessa el nou sistema d'alimentació

Els nostres avicultors ja poden posar-se a l'altura de les granges dels Estats Units, Anglaterra, França i Holanda, les quals han substituït amb gran èxit les farines pels

RANXOS COMPRIMITS O GRANULATS en forma de boletes, cilindres, cubs, etc.

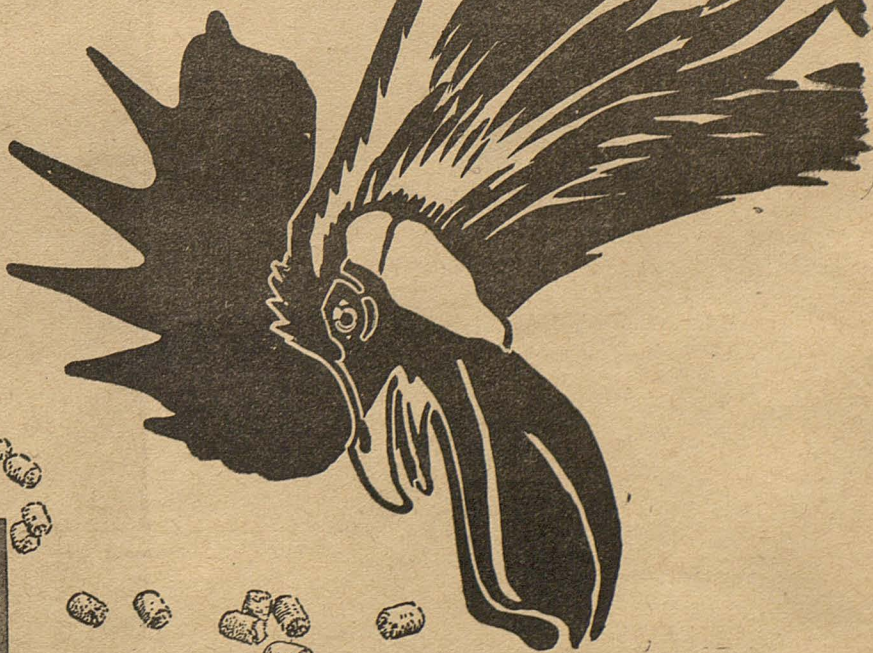
"TODO EN UNO"

AVANTATGES DE "TODO EN UNO"

- 1.ª Eviten pèrdues de vitamines i enranciment, ja que la seva forma presenta poca superfície a l'aire i per tant no hi ha oxidació de l'oli de fetge de bacallà.
- 2.ª Simplifica i economitza mà d'obra i temps (la farina i els grans formen tot en un).
- 3.ª No es perd res, en canvi les farines en picossejar-les salten a terra.
- 4.ª Més higiènic, per evitar contagis ja que les farines s'impregnen del que expel·leixen el bec i les fosses nasals de les aus malaltes.
- 5.ª Major rendiment. Les aus per naturalesa són granívores i per això el seu organisme assimila més bé els grans.
- 6.ª «Todo en uno» obliga a menjar la relació calculada. L'ull de la gallina augmenta set vegades més que el de l'home. Per això tria el que li convé dels grans i farines i no consumeix la relació nutritiva adequada.
- 7.ª Simplifica la vigilància de despeses, doncs resta suprimida la ració de grans.

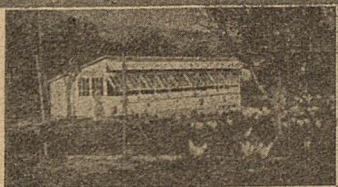
PATENTAT
aquest sistema d'alimentació
per a **ESPANYA I POSSESSIONS**
MARQUES
REGISTRADES

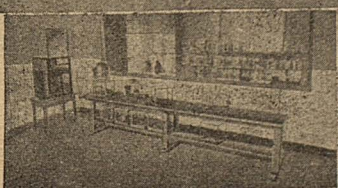
VÓS US VEUREU OBLIGAT A EMPRAR-LO

Diploma d'Honor, Exposició Nacional d'Avicultura, Sevilla, abril 1935

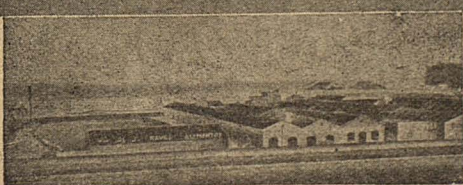
Granja experimental on s'han comprovat amb gran èxit els granulats «TODO EN UNO».

Els nostres laboratoris bacteriològics i d'anàlisis, on s'investiga l'eficàcia de cada primera matèria.

Fàbrica: Capacitat de producció, 60.000 quilos diària.

Elaboració i venda de «**TODO EN UNO**» **VIDUA DE J. RAVÉS, Comerç, 33 - BARCELONA**
FUNDADA A L'ANY 1900

Distribuidora directa per a Espanya dels frigorífics Nacional Uruguai, Montevideo, Brasil i Argentina. Pesqueries Stavanger (Noruega)
FARINES DE CARN, DE PEIX, D'OSTRES «PILOT», D'OSSOS ESTERILITZATS
ALFALS (Des de 500 quilos en endavant, envasos d'origen si es sol·licita) **FARINES DE TURTÓS, etc.**

ELABORACIÓ DE RANXOS AVÍCOLES EN FARINES PER A POLLETS, LLOCADES, PONEDORES I CONILLS - MESCLES DE GRANS - LLET EN POLS - OLI DE FETGE DE BACALLÀ «NORUEGO»

Superaliments VITAMIN - ENERGIL i ENERGIL - FOSFAT per a realitzar els ranxos
OFICINA DE CONSULTA GRATUÏTA PER ALS CLIENTS SOL·LICITEU NOTA DE PREUS

ALIMENTS AVÍCOLES
I PECUARIS

V_{da} de Sales Gibert

OBERTES PER A TOTHOM

PORTES

Cap garantia
no supera aquest control que
vos podeu exercir personalment.

Com que som fabricants i receptors
directes, podem garantir la puresa i
integritat dels nostres aliments.

VÍDUA DE
SALES GIBERT

Cvinguda Icària, 128

TELÈFON 52237